

ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรอำเภอปากพลี กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
(ธ.ก.ส.) สาขาปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก

ปริญญาณิพนธ์
ของ
สุกิจ ัญญกิจพรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภูมิศาสตร์
กุมภาพันธ์ 2544
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรอำเภอปากพลี กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
(ธ.ก.ส.) สาขาปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก

บทคัดย่อ
ของ
สุกิจ ธีรกิจพรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภูมิศาสตร์
กุมภาพันธ์ 2544

12-1513

สุกิจ รัชฎกิจพรรณ. (2543). ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรอำเภอปากพลีกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภูมิศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ น้อม งามนิสัย, รองศาสตราจารย์.ดวงพันธ์ ھرรษา.

การศึกษาเรื่อง "ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรอำเภอปากพลีกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก มีจุดมุ่งหมายของการศึกษา 3 ประการ ประการแรกศึกษาวัตถุประสงค์การขอกู้เงินกับการนำเงินกูไปใช้ ประการที่สองศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดการค้างชำระหนี้สิน และประการที่สามศึกษาวิธีการแก้ไข ปัญหาของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลีในปี พ.ศ. 2542 จำนวน 229 ราย จาก 51 หมู่บ้านใน 7 ตำบล 1 เทศบาลของอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก ผลการศึกษา พบว่า

1. เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลีใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 52.40 โดยกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 50.76 กู้เงินเพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 44.92 กู้เงินเพื่อบริการขายผลผลิตการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 0.76 กู้เงินเพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนที่ดินการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 2.03 และกู้เงินเพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 1.53

2. สาเหตุที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ทั้งกลุ่มที่ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์และไม่ตรงตามวัตถุประสงค์เกิดจากภาวะราคาผลผลิตตกต่ำ ผลผลิตตกต่ำ และใช้เงินเกินรายได้ของตนเอง ยิ่งกว่านั้นในกลุ่มที่ใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ยังขาดการวางแผนการใช้เงินและนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปชำระหนี้นอกระบบ

3. วิธีการแก้ปัญหาค้างชำระหนี้สินของเกษตรกรรายที่มีปัญหากับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี จากวิธีการขายที่ดินและเช่าที่ดินคืน กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ (สถาบันการเงิน) และนอกระบบ (ไม่ใช่สถาบันการเงิน) ด้วยอัตราดอกเบี้ยที่สูง คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้อง และกู้เงิน ธ.ก.ส. ประเภทหนึ่งไปชำระหนี้เงินกู้ ธ.ก.ส. อีกประเภทหนึ่ง ไม่สามารถช่วยให้เกษตรกรหลุดพ้นภาระหนี้สินได้

DEBT PROBLEM OF FARMERS IN PAK PHLI DISTRICT, WITH BANK FOR
AGRICULTURE AND AGRICULTURAL CO - OPERATIVES (BAAC),
PAK PHLI BRANCH, PAK PHLI DISTRICT,
NAKHON NAYOK PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
SUKIT TANYAKITPHAN

Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Geography
at Srinakharinwirot University
February 2001

Sukit Tanyakitphan. (2000). *Debt Problem of Farmers in Pak Phli District, with Bank for Agriculture and Agricultural Co - operatives (BAAC), Pak Phli Branch, Pak Phli District, Nakhon Nayok Province*. Master thesis, M.Ed. (Geography). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assist. Prof. Nom Ngamnisai, Assoc. Prof. Duangphun Hansa.

The objectives of the study is to evaluate problems related to loan provided by Bank for Agriculture and Agricultural Co - operatives (BAAC) to the farmers of Pak Phli District, Nakhon Nayok Province.

The study is focussed on three major topics which are as following

- A. Types of loan and the intent versus the actual utilization of loan
- B. The root causes of unpaid loan
- C. The existing corrective measures used by the farmers.

Summary :

The study was based on 229 unpaid accounts in 1999 and the findings are summarized below :

- 1. There were five types of loan which are :

- 1.1 For operating expenses (50.76%)
- 1.2 For expansion of existing operation (44.92%)
- 1.3 For storing expenses (0.76%)
- 1.4 For restore and ownership (2.03%)
- 1.5 For related operations (1.53%)

After the loans were made there was only 52.40% used the loan according to the contract.

- 2. The major causes for unpaid loan of the group who used the loan according to the contract and the group who did not use the loan according to the contract.

- 2.1 Lower than expected price of produces
- 2.2 Lower than expected production
- 2.3 Expenses were more than income
- 2.4 Lack of financial planning and using the loan to pay off other debts

only in the group who did not use the loan according to the contract.

3. The existing corrective measures to pay BAAC, used by most of the farmers were :

3.1 Sell land ownership and lease back

3.2 Lend the money from financial institute and non financial institute outsiders with higher interest rate

3.3 Waiting for helps from close relatives and their own children

3.4 Use the loan from one type to settle the other

All of the above are not helping the farmers at all.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัญหานี้สินของเกษตรกรอำเภopakพลี กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
(ธ.ก.ส.) สาขาปากพลี อำเภopakพลี จังหวัดนครนายก

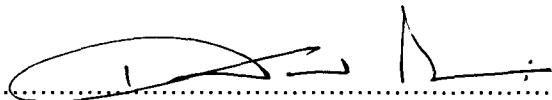
ของ

นายสุกิจ รัชกิจพรรณ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภูมิศาสตร์

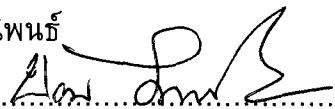
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

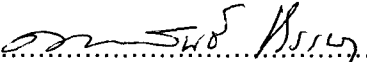
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๒๗ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔

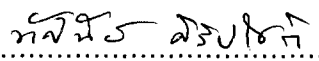
คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์น้อม งามนิตย์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ดวงพันธ์ หรรษา)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ทัศนีย์ ศิริปโชติ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณิ พุทธาภูมิไกร)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตาอนุเคราะห์ เป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ น้อม งามนิสัย รองศาสตราจารย์ ดวงพันธ์ หรรษา ประธานและกรรมการ ควบคุมปริญญานิพนธ์ และได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ ทศนีย์ ศิริปโชติ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรณี พุทธาวุฒิกโร เป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาสละเวลา ให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างมาก และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณสมิต หรรษา ที่ให้ความช่วยเหลือและแนะนำทศดัยอ ภาษาอังกฤษ

ขอขอบพระคุณ คุณสำเนียง งามนิสัย ที่ให้ความช่วยเหลือในที่พักด้วยดีเสมอมา
ขอขอบพระคุณนักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่าน ที่ช่วยเก็บข้อมูล ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ของ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี และเกษตรกรอำเภopakพลี จังหวัดนครนายก ทุกท่านที่กรุณาให้ข้อมูล
ท้ายสุดขอขอบความดีทั้งหมดแต่ บิดา – มารดา ของผู้เขียน คุณพรพิมล รัชกิจพรรณ และครอบครัวรัชกิจพรรณทุกคนที่ทำให้กำลังใจ ห่วงใย และให้การสนับสนุนผู้ศึกษาตลอดมา

สุกิจ รัชกิจพรรณ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	11
ความสำคัญของการศึกษา.....	11
ขอบเขตของการศึกษา.....	12
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	12
เกณฑ์ในการเลือกพื้นที่ศึกษา.....	12
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
สมมติฐานของการศึกษา.....	13
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
ความเป็นมา บทบาทและการดำเนินงานของ ธ.ก.ส.	15
ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับอำเภอปากพลี.....	28
สาเหตุการเกิดหนี้สินของเกษตรกร.....	31
สถานะภาพการเป็นหนี้สินของเกษตรกร.....	34
วิธีการใช้คืนเงินกู้ของเกษตรกร.....	37
สาเหตุของการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร.....	38
แนวทางแก้ไขและวิธีแก้ปัญหาหนี้สินค้างชำระของเกษตรกร.....	39
3 วิธีการดำเนินการศึกษา.....	43
แหล่งข้อมูลในการศึกษา.....	43
ประชากรในการศึกษา.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	44
การเก็บและการรวบรวมข้อมูล.....	44
การจัดกระทำข้อมูล.....	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์และผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	144
สรุปผลการศึกษา.....	145
อภิปรายผลการศึกษา.....	154
ข้อบกพร่องของการศึกษา.....	159
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป.....	159
บรรณานุกรม.....	161
ภาคผนวก.....	165
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	187

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงสถิติการปล่อยสินเชื่อและจำนวนลูกค้าเมื่อสิ้นสุดแต่ละทศวรรษของ ธ.ก.ส. ..	4
2 แสดงจำนวนลูกค้า ธ.ก.ส. ที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	6
3 แสดงร้อยละของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543.....	7
4 แสดงร้อยละของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543.....	8
5 แสดงร้อยละของจำนวนเงินที่เกษตรกรลูกค้ากู้จาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	9
6 แสดงจำนวนเงินที่เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543.....	10
7 แสดงเงินให้สินเชื่อเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร.....	23
8 แสดงเงินสินเชื่อโครงการพิเศษ (นอกระบบ) ที่ ธ.ก.ส. จ่ายสินเชื่อแก่เกษตรกรและ ข้าราชการครูโดยได้รับเงินจากส่วนราชการตามนโยบายของรัฐบาล.....	24
9 แสดงเงินให้สินเชื่ออื่น.....	25
10 แสดงการวิเคราะห์สถานะเงินให้กู้ยืมของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร.....	26
11 แสดงเงินให้สินเชื่อเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรของ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	27
12 แสดงการวิเคราะห์สถานะเงินให้กู้ยืมของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	28
13 แสดงเพศของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	47
14 แสดงอายุของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	49
15 แสดงสถานภาพในครอบครัวของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	51
16 แสดงระดับการศึกษาของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	53
17 แสดงรายได้ต่อรายจ่ายของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	56
18 แสดงการวิเคราะห์การกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
19	แสดงแหล่งเงินกู้ที่เกษตรกรเคยกู้มาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.	59
20	แสดงการแจกแจงการนำเงินกู้ที่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ไปใช้ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี....	61
21	แสดงจำนวนเกษตรกรที่ค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	63
22	แสดงแหล่งเงินกู้ที่ค้างชำระหนี้สินก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มี ปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	64
23	แสดงการแก้ปัญหาหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ที่เกษตรกรเคยกู้มาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	66
24	แสดงวิธีการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	68
25	แสดงอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	70
26	แสดงจำนวนสัญญากู้เงิน ธ.ก.ส. แต่ละรายของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระ หนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	72
27	แสดงจำนวนสัญญาและประเภทการกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน การเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี	74
28	แสดงการแจกแจงการใช้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักของเกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	76
29	แสดงร้อยละการใช้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	79
30	แสดงการแจกแจงการใช้เงินกู้เครดิตเงินสดของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระ หนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	82
31	แสดงร้อยละการใช้เงินกู้เครดิตเงินสดตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของ เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	84
32	แสดงจำนวนสัญญาการกู้เงินเพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรของเกษตรกร รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	86

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
33 แสดงร้อยละการนำเงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	88
34 แสดงร้อยละการนำเงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	90
35 แสดงจำนวนสัญญาการกู้เงินกู้เพื่อรอการขายผลผลิตการเกษตรและร้อยละ ใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	93
36 แสดงจำนวนสัญญาการกู้เงินเพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนที่ดิน การเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	95
37 แสดงร้อยละการใช้เงินกู้ประเภทระยะปานกลางตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	97
38 แสดงร้อยละการใช้เงินกู้ประเภทปานกลางพิเศษประเภท 1 ตรงตามวัตถุประสงค์ การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	98
39 แสดงร้อยละการใช้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2 ตรงตามวัตถุประสงค์ การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	99
40 แสดงร้อยละการใช้เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิมตรงตามวัตถุประสงค์ การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	100
41 แสดงร้อยละการนำเงินกู้ระยะยาวพิเศษไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	101
42 แสดงการกู้เงินเพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับเกษตรของเกษตรกร รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	103

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
43 แสดงรายละเอียดการใช้เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพ อย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรตรงตามวัตถุประสงค์การกู้เงินของ เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	104
44 แสดงรายละเอียดการใช้เงินกู้เพื่อเป็นค่าลงทุนสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพ อย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	106
45 แสดงการใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินไม่ของเกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	107
46 แสดงการใช้เงินกู้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	110
47 แสดงการค้ำค่าการขายผลผลิตของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	113
48 แสดงสาเหตุความไม่ค้ำค่าในการลงทุนของการขายผลผลิตของเกษตรกรราย ที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	115
49 แสดงการวางแผนการใช้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	117
50 แสดงการวางแผนการใช้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	119
51 แสดงจำนวนการทำบัญชีการเกษตรของเกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	122
52 แสดงรายได้จากการทำการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	124
53 แสดงการนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ ของเกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	126
54 แสดงวิธีการแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	128
55 แสดงผลการแก้ปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	133
56 แสดงความต้องการความช่วยเหลือจาก ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	135

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
57 แสดงการกู้เงินจากที่อื่นที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	138
58 แสดงแหล่งเงินกู้ปัจจุบัน (ที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส.) ของเกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี.....	140
59 แสดงอาชีพปัจจุบันของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี	142

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประชากรไทยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตรแบบยังชีพและอาศัยอยู่ในชนบท นับจากประเทศไทยเปิดประตูการค้าและพัฒนาประเทศให้ทันสมัยตามแบบอย่างตะวันตกมีผลให้เกษตรกรเปลี่ยนแปลงการทำการเกษตรเพื่อการยังชีพไปเป็นเพื่อการค้าในหลายพื้นที่ของประเทศ รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการปลูกข้าวเพื่อส่งขายต่างประเทศ เช่น ในสมัยรัชกาลที่ 4 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวหลังจากสนธิสัญญาวรณันท์ มีการขุดคลองชลประทาน และในสมัยรัชกาลที่ 5 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ขุดคลองรังสิต เพื่อการชลประทาน นำน้ำมาใช้ในการปลูกข้าว ให้มีพื้นที่การเพาะปลูก และได้ปริมาณข้าวเพิ่มมากขึ้น เพื่ออุปโภคภายในประเทศ และนำส่วนที่เหลือ เป็นสินค้าส่งออกขายยังต่างประเทศ การพัฒนาภาคการเกษตรเริ่มขยายตัวมากขึ้น เกษตรกรจึงพยายามทำการผลิตเลียนแบบวิธีการผลิตตามอย่างประเทศตะวันตกโดยการเพิ่มพื้นที่การเพาะปลูก นำเครื่องจักร เทคโนโลยีที่ทันสมัย ปุ๋ยเคมี ยาฆ่าแมลง ฯลฯ มาใช้ในการทำการเกษตรมากขึ้นเพื่อให้ได้ผลผลิตเพียงพอกับความ ต้องการใช้บริโภคภายในประเทศและเป็นสินค้าส่งออก แต่การทำการเกษตรในประเทศไทย นับจากอดีตจนถึงปัจจุบันยังต้องขึ้นอยู่กับธรรมชาติ เช่น สภาพดินฟ้าอากาศ การระบาดของโรคพืช โรคแมลง ฯลฯ ปีใดมีน้ำอุดมสมบูรณ์พอเหมาะกับการเพาะปลูกข้าวไม่มีโรคพืช โรคแมลงระบาด ฯลฯ ปีนั้นก็อาจได้ผลผลิตข้าวเป็นจำนวนมากขายได้คุ้มค่าการลงทุน แต่ถ้าปีใดเกิดภาวะน้ำท่วม ฝนแล้ง มีการระบาดของโรคพืช โรคแมลง ฯลฯ ทำลายไร่นาเสียหายส่งผล ให้ได้ผลผลิตข้าวน้อยไม่คุ้มค่าการลงทุน เกษตรกรมีรายรับไม่พอกับรายจ่าย ซึ่งการทำนาปลูกข้าวต้องลงทุนทุกปีหรือทุกฤดูเพาะปลูกทำให้เกษตรกรต้องหาเงินทุนมาดำเนินการทุกครั้ง ที่ทำการเพาะปลูก หากมีเงินทุนไม่เพียงพอเกษตรกรต้องหาเงินทุนโดยการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ

ลัดดา พิศาลบุตร ได้กล่าวถึงแหล่งเงินกู้ที่สำคัญของเกษตรกร ว่าสามารถแบ่งออกเป็น 2 แหล่งใหญ่ ๆ คือ แหล่งเงินกู้ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินคือ แหล่งเงินกู้นอกระบบ หนี้สินที่เกิดขึ้นเรียกว่า หนี้นอกระบบ ส่วนแหล่งเงินกู้ที่เป็นสถาบันการเงิน เช่น สหกรณ์ ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ฯลฯ คือ แหล่งเงินกู้ในระบบ หนี้สินที่

เกิดขึ้นเรียกว่า หนี้ในระบบ ในอดีตแหล่งเงินกู้ในระบบเป็นแหล่งเงินกู้ที่สำคัญของเกษตรกรไทยเพราะเจ้าของเงินกู้มักอาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกันหรือชุมชนข้างเคียงกับเกษตรกรทำให้เกษตรกรที่ต้องการกู้เงินสามารถขอกู้เงินได้ทันกับความต้องการใช้เงิน (ลัดดา พิศาลบุตร. 2536 : 65 - 67)

เกี่ยวกับเรื่องหนี้สินของเกษตรกร คณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้กล่าวถึงหนี้สินของชาวนาไทยและความต้องการสินเชื่อภาคการเกษตรไทยไว้ สรุปได้ดังนี้ จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจชนบทไทยครั้งแรกในปี พ.ศ. 2473 โดย ด็อกเตอร์ชิมเมอร์แมน พบว่าเกษตรกรมีหนี้สินประมาณ 43.3 ล้านบาท ต่อมาปี พ.ศ.2503 ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ได้ประมาณการความต้องการสินเชื่อภาคการเกษตรไทยเป็นเงิน 13,373 ล้านบาท และในปี พ.ศ.2522 ธนาคารแห่งประเทศไทยประมาณการความต้องการสินเชื่อภาคการเกษตรไทยเพิ่มขึ้นเป็นเงิน 30,197 ล้านบาท (คณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). 2542 ; อ้างอิงจาก พิทยา วิทยากุล. ม.ป.ป. *รับวิกฤตโลก ปี 2000*. หน้า 134 - 140)

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ความต้องการสินเชื่อของเกษตรกรมีอัตราเพิ่มขึ้นถึง 2.26 เท่าในรอบ 19 ปี ของช่วงปี พ.ศ.2503-2522 สินเชื่อภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้นมีผลทำให้ “ภาวะหนี้สิน” ของเกษตรกรที่เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

เนื่องจากปัญหาหนี้สินของเกษตรกรเป็นปัญหาระดับชาติ รัฐบาลได้เห็นความสำคัญในปัญหาหนี้สิน ความยากจนและความต้องการสินเชื่อภาคการเกษตรที่เพิ่มมากขึ้น จึงได้หาทางช่วยเหลือโดยการจัดตั้งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธ.ก.ส.) เอกสารเผยแพร่ความรู้ทั่วไปของ ธ.ก.ส. ได้กล่าวถึงความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของ ธ.ก.ส. สรุปได้ดังนี้ ธ.ก.ส.จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ.2509 มีวัตถุประสงค์ให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อส่งเสริมอาชีพหรือการดำเนินงานของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร การดำเนินงานหลักของ ธ.ก.ส. คือ การให้บริการสินเชื่อภาคการเกษตรให้กับเกษตรกร (ธ.ก.ส. 2542 : 8 - 10)

เมื่อ ธ.ก.ส. ได้จัดตั้งเรียบร้อยแล้วและได้ดำเนินการปล่อยสินเชื่อ พิทยา ว่องกุล ได้ทำการศึกษาการปล่อยสินเชื่อของ ธ.ก.ส. ในช่วง 4 ทศวรรษดังตาราง 1 ซึ่งเป็นสถิติการปล่อยสินเชื่อและจำนวนลูกค้าเมื่อสิ้นสุดแต่ละทศวรรษของ ธ.ก.ส. นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2510 ซึ่งเป็นปีที่ ธ.ก.ส. ทำการปล่อยสินเชื่อมีเกษตรกรเป็นลูกหนี้รายคน(ครัวเรือน) 45,278 คน เป็นเงิน 121.3 ล้านบาท และจ่ายเงินกู้ให้สหกรณ์การเกษตรรวมเป็นหนี้ต้นเงินกู้ที่ยังไม่ชำระเป็น

เงิน 370.9 ล้านบาท 10ปีต่อมา ปี พ.ศ.2519 มีจำนวนเกษตรกรลูกค้าเป็นหนี้รายคนเพิ่มขึ้นเป็น 604,787 คน กลุ่มเกษตรกร 1,491 กลุ่มและสหกรณ์การเกษตร 539 แห่ง รวมเป็นหนี้สินทั้งสิ้น 4,336.2 ล้านบาท มีต้นเงินกู้ที่เกษตรกรยังคงเป็นหนี้สินรวม 6,554.6 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2529 มีเกษตรกรเป็นหนี้ รายคนเพิ่มขึ้นเป็น 1,472,657 คน กลุ่มเกษตรกร 691 กลุ่มและสหกรณ์การเกษตร 832 แห่ง คิดรวมเป็นเกษตรกรจำนวนทั้งสิ้น 2,352,396 คน รวมเป็นหนี้สินทั้งสิ้น 23,219 ล้านบาท มีต้นเงินกู้ที่เกษตรกรยังคงเป็นหนี้รวม 26,037 ล้านบาท และในปี พ.ศ.2538 มีเกษตรกรเป็นหนี้รายคนเพิ่มมากถึง 3,344,592 คน กลุ่มเกษตรกร 323 กลุ่ม และสหกรณ์การเกษตร 855 แห่ง คิดรวมเป็นเกษตรกรทั้งสิ้น 4,655,482 คน รวมหนี้สินทั้งสิ้น 112,539 ล้านบาท มีต้นเงินกู้ที่เกษตรกรยังคงเป็นหนี้สินรวม 138,170 ล้านบาท จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าในช่วง 4 ทศวรรษที่ผ่านมาเกษตรกรเป็นหนี้ ธ.ก.ส.เพิ่มขึ้นตามลำดับและมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แม้ว่า ธ.ก.ส.จะประสบความสำเร็จในการปล่อยสินเชื่อ แต่ขณะเดียวกันก็ทำให้เกษตรกรเป็นหนี้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งวัตถุประสงค์ของ ธ.ก.ส.ต้องการลดหนี้สินของเกษตรกร แต่ผลที่ได้รับเป็นเพียงการเปลี่ยนจากลูกหนี้ในระบบมาเป็นลูกหนี้ ธ.ก.ส.แทน และมีเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส.จำนวนมากเป็นหนี้ค้างชำระกับ ธ.ก.ส. (พิทยา ว่องกุล. 2542 : 142 - 143)

ตาราง 1 แสดงสถิติการปล่อยสินเชื่อและจำนวนลูกค้าเมื่อสิ้นสุดแต่ละทศวรรษของ ธ.ก.ส.

รายการ	พ.ศ.2510	พ.ศ.2519	พ.ศ.2529	พ.ศ.2538
จำนวนเกษตรกรลูกค้ารายคน(ครัวเรือน)	45,278	604,787	1,427,657	3,334,592
จ่ายเงินให้แก่เกษตรกรลูกค้ารายคนระหว่างปี (ล้านบาท)	121.3	3,233.3	19,537	96,585
ต้นทุนกู้ซึ่งเกษตรกรยังคงเป็นหนี้(ล้านบาท)	111.7	3,848.8	21,889	127,243
จำนวนสหกรณ์ลูกค้า(สถาบัน)	-	539	832	855
จำนวนสมาชิกสหกรณ์การเกษตรลูกค้า (ครัวเรือน)	-	-	765,745	1,277,602
จ่ายเงินกู้ให้สหกรณ์การเกษตรระหว่างปี (ล้านบาท)	125.1	814.7	3,658	15,873
ต้นทุนกู้ซึ่งสหกรณ์การเกษตรยังคงเป็นหนี้ (ล้านบาท)	259.2	2,172.8	3,923	10,747
จำนวนกลุ่มเกษตรกรลูกค้า(สถาบัน)	-	1,491	691	323
จำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรลูกค้า(ครัวเรือน)	-	-	113,985	43,288
จ่ายเงินให้แก่กลุ่มเกษตรกรระหว่างปี (ล้านบาท)	-	288.2	24	81
ต้นทุนซึ่งเกษตรกรยังคงเป็นหนี้ (ล้านบาท)	-	533	225	180

ที่มา : ธ.ก.ส. 2539 ; อ้างอิงจาก พิทยา ว่องกุล. 2542. รั่ววิกฤติโลกปี 2000. หน้า 142-143.

ธ.ก.ส.ยังได้รายงานสถานะการหนี้สินของเกษตรกรเดือนธันวาคม พ.ศ. 2541 พบว่ามีเกษตรกรเป็นหนี้สินเป็นจำนวนเงิน 403,300 ล้านบาทแยกเป็นหนี้สินในระบบที่เกษตรกรกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินจำนวน 371,036 ล้านบาทหรือร้อยละ 92 ของหนี้สินเกษตรกรทั้งหมด โดยแยกเป็นหนี้ ธ.ก.ส.ร้อยละ 51 เป็นเงิน 205,683 ล้านบาทและเป็นหนี้ธนาคารพาณิชย์ ร้อยละ 41 เป็นเงิน 165,353 ล้านบาท ส่วนหนี้นอกระบบของเกษตรกรมีจำนวนร้อยละ 8 เป็นเงิน 32,264 ล้านบาท ซึ่ง ธ.ก.ส. ได้ช่วยแก้ปัญหาหนี้ระบบให้แก่เกษตรกรจำนวน 123,892 ราย เป็นเงิน 7,372 ล้านบาท (ธ.ก.ส. 2542 : 143)

ด้วยประสบการณ์ของผู้ศึกษาในท้องถิ่นอำเภopakพลีเป็นระยะเวลามากกว่า 3 ปี (พ.ศ. 2540 - ปัจจุบัน) ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ เข้าร่วมการจัดทำพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น วัดโพธิ์ปากพลี ตำบลปากพลี สำรวจข้อมูลชุมชนพื้นฐานและจัดทำแผนที่แสดงที่ตั้งหมู่บ้านตำบลปากพลีและตำบลหนองแสง ทักษะศึกษา ฯลฯ ทำให้มีความคุ้นเคยได้พบและสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับประชากรในท้องถิ่นอำเภopakพลีเป็นอย่างดี ผู้ศึกษาสังเกตพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ของอำเภopakพลีประกอบอาชีพทำการเกษตรและเป็นลูกจ้าง ช.ก.ส. สาขาปากพลี เป็นจำนวนมากที่กู้เงินจาก ช.ก.ส. แล้วขาดการชำระหนี้สินหรือชำระหนี้สินไม่ตรงตามสัญญาการกู้เงินจาก ช.ก.ส. เมื่อมีการเร่งรัดหนี้สินจาก ช.ก.ส. จึงส่งผลกระทบไปยังบุคคลที่ค้ำประกันเงินกู้หรือที่ดินที่จำนองกับ ช.ก.ส. เกษตรกรบางรายถูกฟ้องร้องดำเนินคดีความ เกษตรกรรายใดที่จำนองที่ดินเมื่อเกิดปัญหาข้างต้น ส่วนมากจะนำที่ดินเหล่านี้ไปเสนอขายให้กับบุคคลอื่นในราคาสูงกว่าที่จำนองกับ ช.ก.ส. เพื่อนำเงินไปใช้หนี้ เป็นเหตุให้เกษตรกรสูญเสียกรรมสิทธิ์ในที่ดินของตนเองหรือมีที่ดินเพื่อการทำกินลดลง

สอดคล้องกับ ช.ก.ส. สาขาปากพลี. ได้รายงานข้อมูลจำนวนลูกจ้าง ช.ก.ส. ที่กู้เงินจาก ช.ก.ส. สาขาปากพลี ถึงวันที่ 31 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2542 ดังตาราง 2 พบว่า มีลูกจ้าง ช.ก.ส. ที่กู้เงินจาก ช.ก.ส. จำนวน 1,999 ราย (ครัวเรือน) เป็นเงิน 232 ล้านบาท มีปัญหาค้างชำระหนี้สินจำนวน 452 ราย(ครัวเรือน) เป็นเงิน 87.6 ล้านบาท อาศัยกระจายอยู่ใน 51 หมู่บ้าน 7 ตำบล ของอำเภopakพลี จังหวัดนครนายก (ช.ก.ส.สาขาปากพลี. 2543)

ตาราง 2 แสดงจำนวนลูกค้า ธ.ก.ส.ที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส.สาขาปากพลี

ตำบล	จำนวนลูกค้า ธ.ก.ส. ที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. (ครัวเรือน)	จำนวนเงินที่ กู้(ล้านบาท)	จำนวนลูกค้า ธ.ก.ส. ที่มีปัญหาค้างชำระ หนี้สิน (ครัวเรือน)	จำนวนเงินที่มี ปัญหาค้างชำระ หนี้สิน(ล้านบาท)
เกาะโพธิ์	217	33	55	11.3
เกาะหวาย	247	17	22	2.3
โคกกรวด	235	18	61	6.8
ท่าเรือ	422	74	89	26.8
นาหินลาด	321	31	82	25.8
ปากพลี	311	38	73	9.8
หนองแสง	246	21	70	4.8
รวม 7 ตำบล	1,999	232	452	87.6

ที่มา : ธ.ก.ส.สาขาปากพลี. 2543.

จากตาราง 2 เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการศึกษาสามารถนำมาทำเป็นตาราง 3, 4, 5 และ 6 ดังนี้ คือ

ตาราง 3 แสดงร้อยละของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543

ตำบล	จำนวนเกษตรกรลูกค้า ที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี (ครัวเรือน)	ร้อยละของลูกค้าที่ กู้เงิน จาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี	หมายเหตุ
เกาะโพธิ์	217	10.85	ร้อยละของเกษตรกร ลูกค้า ธ.ก.ส. ที่กู้เงิน จาก ธ.ก.ส. จำนวน 1,999 ครัวเรือน
เกาะหวาย	247	12.36	
โคกกรวด	235	11.76	
ท่าเรือ	422	21.11	
นาหินลาด	321	16.06	
ปากพลี	311	15.56	
หนองแสง	246	12.30	
รวม 7 ตำบล	1,999	100	

จากตาราง 3 พบว่า ตำบลท่าเรือมีเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี มากที่สุด จำนวน 422 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 21.11 ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี จำนวน 1,999 ครัวเรือน รองลงมาคือ ตำบลนาหินลาด ปากพลี เกาะหวาย หนองแสง โคกกรวด และตำบลเกาะโพธิ์ จำนวน 321, 311, 247, 246, 235 และ 217 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 10.06, 15.56, 12.36, 12.30, 11.76 และ 10.85 ตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่ามีเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. กระจายตัวอยู่ทั่วไปทุกตำบลของอำเภอปากพลี

ตาราง 4 แสดงร้อยละของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543

ตำบล	จำนวนเกษตรกร ลูกค้า ธ.ก.ส. ที่กู้เงิน จาก ธ.ก.ส. สาขา ปากพลี (ครัวเรือน)	จำนวนลูกค้า ธ.ก.ส. ที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สิน (ครัวเรือน)	ร้อยละของ ลูกค้า ธ.ก.ส. ที่ค้างชำระ หนี้สิน	หมายเหตุ
เกาะโพธิ์	217	55	25.35	ร้อยละของ
เกาะหวาย	247	22	8.91	จำนวนลูกค้า
โคกกรวด	235	61	25.93	ธ.ก.ส. ที่มี
ท่าเรือ	422	89	21.09	ปัญหาค้างชำระ
นาหินลาด	321	82	25.55	หนี้สิน คิด
ปากพลี	311	73	23.47	เปรียบเทียบ
หนองแสง	246	70	28.46	ของแต่ละตำบล
รวม 7 ตำบล	1,999	452	22.61	*คิดทั้งอำเภอ

จากตาราง 4 พบว่า ตำบลหนองแสงมีเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่มีปัญหาค้างชำระหนี้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.46 จำนวน 70 ครัวเรือน จากลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 246 ครัวเรือน รองลงมาคือ ตำบลโคกกรวด ร้อยละ 25.96 จำนวน 61 ครัวเรือน จากลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 235 ครัวเรือน ตำบลนาหินลาด ร้อยละ 25.55 จำนวน 82 ครัวเรือน จากลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 321 ครัวเรือน ตำบลเกาะโพธิ์ ร้อยละ 25.35 จำนวน 55 ครัวเรือน จากลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 217 ครัวเรือน ตำบลปากพลี ร้อยละ 23.47 จำนวน 73 ครัวเรือน จากลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 311 ครัวเรือน ตำบลท่าเรือ ร้อยละ 21.09 จำนวน 89 ครัวเรือน จากลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 422 ครัวเรือน และตำบลเกาะหวาย ร้อยละ 8.91 จำนวน 22 ครัวเรือน จากลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 247 ครัวเรือน ขณะเดียวกันอำเภอปากพลีมีเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินเป็นจำนวน 452 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 22.61 จากลูกค้า ธ.ก.ส. ทั้งหมด จำนวน 1,999 ครัวเรือน

ตาราง 5 แสดงร้อยละของจำนวนเงินที่เกษตรกรลูกค้ากู้จาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	จำนวนเงินที่เกษตรกร ลูกค้า ธ.ก.ส. กู้จาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี (ล้านบาท)	ร้อยละของจำนวนเงินที่ เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. กู้จาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี	หมายเหตุ
เกาะโพธิ์	33	14.22	ร้อยละของ จำนวนเงินที่ เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. กู้เงินจาก ธ.ก.ส. สาขา ปากพลี จำนวน 232 ล้านบาท
เกาะหวาย	17	7.33	
โคกกรวด	18	7.76	
ท่าเรือ	74	31.90	
นาหินลาด	31	13.36	
ปากพลี	38	16.38	
หนองแสง	21	9.05	
รวม 7 ตำบล	232	100	

จากตาราง 5 พบว่า ตำบลท่าเรือมีจำนวนเงินที่เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. กู้เงินจาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี มากที่สุด เป็นจำนวนเงิน 74 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 31.90 ของจำนวนเงินที่เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. กู้เงินจาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี เป็นจำนวนเงิน 232 ล้านบาท รองลงมาคือ ตำบลปากพลี เกาะโพธิ์ นาหินลาด หนองแสง โคกกรวด และตำบลเกาะหวาย จำนวนเงิน 38, 33, 31, 21 18, และ 17 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16.33, 14.22, 13.36 9.05, 7.76 และ 7.33 ตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ทุกตำบล มีจำนวนเงินที่เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. กู้เงินจาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี เป็นจำนวนเงินมากกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป

ตาราง 6 แสดงจำนวนเงินที่เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543

ตำบล	จำนวนเงินกู้ (ล้านบาท)	จำนวนเงินที่มี ปัญหาค้างชำระ หนี้สิน (ล้านบาท)	ร้อยละ ของการค้าง ชำระหนี้สิน	หมายเหตุ
เกาะโพธิ์	33	11.3	34.24	
เกาะหวาย	17	2.3	17.53	
โคกกรวด	18	6.8	37.78	
ท่าเรือ	74	26.8	36.21	
นาหินลาด	31	25.8	83.23	
ปากพลี	38	9.8	25.79	
หนองแสง	21	4.8	28.86	
รวม 7 ตำบล	232	87.6	37.76	

จากตาราง 6 พบว่า ตำบลนาหินลาด มีจำนวนเงินกู้จาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ที่ลูกค้า ธ.ก.ส. มีปัญหาค้างชำระหนี้สินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.23 เป็นจำนวนเงิน 25.8 ล้านบาท จากเงินกู้จำนวน 31 ล้านบาท รองลงมาคือ ตำบลโคกกรวด ร้อยละ 37.78 เป็นจำนวนเงิน 6.8 ล้านบาท จากเงินกู้จำนวน 18 ล้านบาท ตำบลท่าเรือ ร้อยละ 36.21 เป็นจำนวนเงิน 26.8 ล้านบาท จากเงินกู้จำนวน 74 ล้านบาท ตำบลเกาะโพธิ์ ร้อยละ 34.24 เป็นจำนวนเงิน 11.3 ล้านบาท จากเงินกู้จำนวน 33 ล้านบาท ตำบลหนองแสง ร้อยละ 28.86 เป็นจำนวนเงิน 4.8 ล้านบาท จากเงินกู้จำนวน 21 ล้านบาท ตำบลปากพลี ร้อยละ 25.79 เป็นจำนวนเงิน 9.8 ล้านบาท จากเงินกู้จำนวน 38 ล้านบาท และตำบลเกาะหวาย ร้อยละ 17.53 เป็นจำนวนเงิน 2.3 ล้านบาท จากเงินกู้จำนวน 17 ล้านบาท ขณะที่อำเภอปากพลี มีเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. มีปัญหาค้างชำระหนี้สินร้อยละ 37.76 เป็นจำนวนเงิน 87.6 ล้านบาท จากเงินกู้ทั้งหมดจำนวน 232 ล้านบาท

จากตาราง 2, 3, 4, 5 และ 6 จะเห็นได้ว่า ปัญหาการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร ลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี มีจำนวนมากถึง 452 ครัวเรือน เป็นจำนวนเงิน 87.6 ล้านบาท ซึ่งจำนวนหนี้สินเหล่านี้ยังไม่รวมกับหนี้สินที่เกษตรกรมีกับแหล่งเงินกู้อื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งเงินกู้ในระบบที่เป็นสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ สหกรณ์การเกษตร ฯลฯ หรือแหล่งเงินกู้นอกระบบที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน เช่น พ่อค้า นายทุน ฯลฯ ที่เกษตรกรต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่าแหล่งเงินกู้ในระบบ อีกทั้งการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่ขาดการชำระหนี้สิน หรือชำระหนี้สินไม่ตรงตามกำหนดที่ได้ทำสัญญาไว้กับ ธ.ก.ส. ธ.ก.ส. จะปรับอัตราดอกเบี้ยของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่ค้างชำระหนี้สินให้มีอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มมากขึ้น มีผลทำให้โอกาสที่เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. จะปลดหนี้สินของตนเองเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น สภาวะการณ์ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ไม่ได้มีแต่ที่อำเภอปากพลีเท่านั้น ยังคงมีอยู่เป็นจำนวนมากทั่วประเทศ

จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจทำการศึกษาปัญหาหนี้สินของเกษตรกร อำเภอปากพลีกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก เพื่อหาสาเหตุ ข้อเท็จจริง ของการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร วิธีการแก้ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร ตลอดจนการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่นอำเภอปากพลีเพื่อหาข้อเท็จจริง และวิธีการแก้ปัญหาในระดับชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. ศึกษาประเภทเงินกู้ วัตถุประสงค์การขอกู้เงินกับการนำเงินกู้ ธ.ก.ส.ไปใช้ของเกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.สาขาปากพลี
2. ศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกษตรกรค้างการชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.สาขาปากพลี
3. ศึกษาวิธีการแก้ปัญหาของเกษตรกรรายที่มีปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.สาขาปากพลี

ความสำคัญของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามุ่งเน้นศึกษาสภาวะหนี้สินของเกษตรกรจากประเภทเงินกู้ วัตถุประสงค์การขอกู้เงิน การนำเงินกู้ไปใช้จ่าย การค้างชำระหนี้สินและการแก้ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรกับ ธ.ก.ส.สาขาปากพลีผลประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษามีดังนี้

1. ทำให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาหนี้สินของเกษตรกรกับ ธ.ก.ส.สาขาปากพลี

2. ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงวิธีการแก้ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรอำเภอปากพลี และความต้องการความช่วยเหลือที่จะทำให้เกษตรกรอำเภอปากพลีมีโอกาสหลุดพ้นจากภาวะหนี้สินกับ ธ.ก.ส.
3. เป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องในด้านการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่นอำเภอปากพลี
4. เป็นแนวทางในการศึกษาภูมิศาสตร์ท้องถิ่นต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้ใช้เกษตรกรผู้ที่มีปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.สาขาปากพลี จำนวน 452 ราย(ครัวเรือน) เป็นประชากรในการศึกษา โดยเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์อย่างน้อยร้อยละ 50 ของประชากรในการศึกษานพื้นที่ 51 หมู่บ้าน 7 ตำบล 1 เทศบาลของอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษานี้จะทำการศึกษาเฉพาะเรื่องที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายและขอบเขตการศึกษาเท่านั้น
2. ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากเอกสารของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ฯลฯ ถือว่าเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง
3. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสำรวจถือว่าถูกต้องเชื่อถือได้

เกณฑ์ในการเลือกพื้นที่ศึกษา

1. มีกลุ่มตัวอย่างเพียงพอเพราะอำเภอปากพลีมีประชากรประกอบอาชีพทำการเกษตรอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากถึง 25,465 คน หรือจำนวน 6,034 ครัวเรือน และมีเกษตรกรที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส.เป็นจำนวน 452 ราย
2. ผู้ศึกษามีประสบการณ์และมีความคุ้นเคยกับพื้นที่อำเภอปากพลีเป็นอย่างดี
3. อำเภอปากพลีมีโครงข่ายคมนาคมที่สะดวกและทั่วถึงสามารถทำการสำรวจเก็บข้อมูลและทำการตรวจสอบในพื้นที่ที่ทำการศึกษได้เป็นอย่างดี
4. อำเภอปากพลีมีที่ตั้งห่างจากกรุงเทพฯ เพียง 105 กิโลเมตร ใช้ระยะเวลาในการเดินทางครั้งละประมาณ 1.5 – 2 ชั่วโมง ทำให้สะดวกในการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การขาดการวางแผนการใช้จ่ายเงิน หมายถึง การที่เกษตรกรนำเงินไปใช้จ่ายโดยไม่ได้มีการกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะนำเงินไปใช้จ่ายอะไรบ้าง ใช้จ่ายเงินเมื่อใด ที่ไหน มีผลตอบแทนจากการใช้จ่ายนั้น ๆ คู่มีค่ากับเงินที่ใช้จ่าย และสมควรที่จะต้องใช้จ่ายในรายการนั้นหรือไม่

การใช้จ่ายเงินไม่ตรงวัตถุประสงค์ หมายถึง การใช้จ่ายเงินของเกษตรกรไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ได้ทำสัญญากู้เงินกับ ธ.ก.ส.

การนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส.ไปชำระหนี้เงินกู้นอกระบบ หมายถึง การที่เกษตรกรนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส.ไปชำระหนี้สินที่ได้กู้มาจากแหล่งเงินกู้ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

ประเภทเงินกู้ หมายถึง ประเภทเงินกู้ที่ปรากฏตามระเบียบของ ธ.ก.ส.

หนี้สิน หมายถึง การที่เกษตรกรได้ทำการกู้ยืมทรัพย์สินบุคคลอื่นในรูปของเงินตรา หรือสิ่งของเพื่อนำมาเป็นสมบัติของตนเองโดยมีข้อแม้ว่าจะต้องชำระดอกเบี้ยเงินทุนหรือสิ่งของคืนเมื่อถึงกำหนด

ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ หมายถึง ราคาผลผลิตทางการเกษตรมีราคาต่ำกว่ามาตรฐานหรือราคาตลาดในขณะนั้นได้กำหนดไว้

ลูกค้า ธ.ก.ส. หมายถึง เกษตรกรที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส.

สมมติฐานของการศึกษา

1. เกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สินน่าจะนำเงินไปใช้ไม่ตรงวัตถุประสงค์การกู้เงิน
2. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.สาขาปากพลีน่าจะเกิดจาก
 - 2.1 การใช้จ่ายเงินไม่ตรงวัตถุประสงค์
 - 2.2 ภาวะราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
 - 2.3 การขาดการวางแผนการใช้จ่ายเงิน
 - 2.4 การใช้จ่ายเงินเกินรายได้ของตนเอง
 - 2.5 การนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส.ไปชำระหนี้เงินกู้นอกระบบ
3. วิธีการแก้ปัญหาของเกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.โดยวิธีต่อไปนี้ไม่น่าจะช่วยให้เกษตรกรหลุดพ้นภาวะหนี้สินกับ ธ.ก.ส.ได้
 - 3.1 ขายที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์เพื่อนำเงินไปชำระหนี้กับ ธ.ก.ส.
 - 3.2 กู้เงินจาก ธ.ก.ส.วงดใหม่แล้วนำไปชำระหนี้สินเก่าที่ค้างชำระกับ ธ.ก.ส.
 - 3.3 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ(ที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส.)แล้วนำเงินไปชำระหนี้กับ ธ.ก.ส.

3.4 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบแล้วนำเงินไปชำระหนี้กับ ธ.ก.ส.

3.5 คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติ-พี่น้องมาชำระหนี้กับ ธ.ก.ส.

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำแนกเป็นหัวข้อได้ดังนี้ คือ

1. ความเป็นมา บทบาทและการดำเนินงานของ ธ.ก.ส.
2. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับอำเภอลำทะเมนชัย
3. สาเหตุการเกิดหนี้สินของเกษตรกร
4. สถานะภาพการเป็นหนี้สินของเกษตรกร
5. วิธีการใช้เงินกู้ของเกษตรกร
6. สาเหตุของการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร
7. แนวทางแก้ไขและวิธีการแก้ไขปัญหาหนี้สินค้างชำระของเกษตรกร

ความเป็นมา บทบาทและการดำเนินงานของ ธ.ก.ส.

จากปัญหานี้สินของเกษตรกรกับแหล่งเงินทุนในระบบ รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญและความต้องการสินเชื่อภาคการเกษตรของเกษตรกร เพื่อที่เกษตรกรจะได้ไม่ต้องไปกู้เงินกับแหล่งเงินทุนในระบบ และลดภาวะหนี้ในระบบมาเป็นหนี้ในระบบ มีนโยบายช่วยเหลือและส่งเสริมการลงทุน โดยการให้สินเชื่อภาคการเกษตรแก่เกษตรกรโดยตรง จึงได้มีการจัดตั้งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ขึ้น จากเอกสารแนะนำความรู้ทั่วไปของ ธ.ก.ส. สามารถสรุปความสำคัญและภาระหน้าที่ ธ.ก.ส. ได้ดังนี้

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงการคลัง คณะกรรมการประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน รองประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอีกไม่เกินสิบสองคน รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง และให้ผู้จัดการเป็นกรรมการและเลขานุการ เริ่มดำเนินงานตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2509 มีวัตถุประสงค์ให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อส่งเสริมอาชีพหรือการดำเนินงานของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตร โดยให้กู้แก่เกษตรกรใน 3 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. เกษตรกรซึ่งเป็นลูกค้าของธนาคารโดยตรง
2. สหกรณ์การเกษตร
3. กลุ่มเกษตรกรซึ่งรวมกลุ่มกันตั้งแต่ 5 คน ขึ้นไป

ในการให้กู้เงินของ ธ.ก.ส. สาขาปากพลีนั้น เน้นให้บริการแก่กลุ่มเกษตรกรเพื่อที่จะได้มีการติดตามและควบคุมการดำเนินงานภายในกลุ่มเกษตรกรด้วยตนเอง โดยมีพนักงานสินเชื่อเป็นผู้ดูแลให้บริการสินเชื่อแก่กลุ่มเกษตรกร เกษตรกรผู้ที่จะขอกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ได้จะต้องขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ก่อน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้นเพียงแต่แจ้งความประสงค์ต่อพนักงานพัฒนาธุรกิจของ ธ.ก.ส. ที่สาขาหรือหน่วยอำเภอซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่ที่เกษตรกรผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่ พนักงานพัฒนาธุรกิจของ ธ.ก.ส. จะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและแนะนำวิธีการต่างๆ ในการเข้าเป็นลูกค้าทุกประการ

กลุ่มลูกค้า

กลุ่มลูกค้าหมายถึงกลุ่มของเกษตรกรผู้ซึ่งได้ขอขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้าของ ธ.ก.ส. โดยลูกค้าเหล่านี้จัดตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้เคียงกันรู้จักคุ้นเคยและรู้งานการเกษตรของกันและกันเป็นอย่างดี ซึ่งกลุ่มลูกค้ากลุ่มหนึ่งๆ จะต้องมีการจำนวนตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปสมัครใจเข้ากลุ่มกันโดยมีความประสงค์กู้เงินจาก ธ.ก.ส. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายและค่าลงทุนในการประกอบอาชีพการเกษตรโดยใช้หลักประกันรองรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมหรือค้ำประกันซึ่งกันและกัน ในแต่ละกลุ่มลูกค้าจะต้องคัดเลือกลูกค้าคนใดคนหนึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส. ซึ่งคนที่รับการคัดเลือกต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในกิจการของ ธ.ก.ส. ยินยอมเสียสละเวลาอุทิศตนเพื่อเป็นผู้ประสานงานระหว่าง ธ.ก.ส. กับเกษตรกรลูกค้าในกลุ่ม ภายหลังจากที่ ธ.ก.ส. รับขึ้นทะเบียนเป็นลูกค้าแล้วเกษตรกรจะต้องดำเนินงานดังนี้

1. เปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ใช้สมุดคู่ฝากเพื่อรับโอนเงินกู้เข้าบัญชีเงินฝากของเกษตรกร
2. ทำสัญญากู้และรายการกู้เบิกเงินกู้

เมื่อลูกค้าประสงค์จะขอกู้ภายหลังจากที่ขึ้นทะเบียนลูกค้าเงินกู้แล้วจะต้องดำเนินการดังนี้

1. ให้ติดต่อพนักงานพัฒนาธุรกิจที่หน่วยอำเภอที่สังกัดในวันเวลาราชการหรือวันเวลาที่หน่วยอำเภอเปิดทำการ เพื่อทำสัญญาหรือนัดหมายการทำสัญญา

2. แจ้งความประสงค์จะขอกู้เงินไปทำการเกษตรประเภทใดเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตหรือเป็นเงินทุนในการเกษตรหรือเกี่ยวเนื่องในการเกษตร

3. เอกสารที่ต้องนำมาประกอบการทำสัญญากู้ คือ

3.1 บัตรประจำตัวประชาชนหรือเอกสารแสดงการได้รับขึ้นทะเบียนเป็นเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส.

3.2 เอกสารหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินในกรณีประสงค์จะเพิ่มวงเงินกู้หรือต้องการเงินกู้โดยการจำนองที่ดินเป็นประกันหนี้เงินกู้

ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ให้บริการแก่กลุ่มลูกค้าเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่ เพื่อสะดวกต่อการดูแลและติดตามการดำเนินงานภายในกลุ่มให้ใช้เงินกู้ตรงกับประเภทและวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของลูกค้าแต่ละรายตามที่กำหนดไว้ในสัญญาเงินกู้รวมถึงการติดตามในรายที่ค้างชำระหนี้และขาดการชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ซึ่งสมาชิกภายในกลุ่มต้องรับผิดชอบร่วมกัน

ประเภทเงินกู้

การจำแนกเงินกู้แต่ละประเภทตามวัตถุประสงค์การให้กู้เงินของ ธ.ก.ส. ดังนี้

1. เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตร
2. เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร
3. เงินกู้เพื่อรอการขายผลผลิตการเกษตร
4. เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนคืนที่ดินการเกษตร
5. เงินกู้เพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร

1. เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตร ได้แก่ เงินกู้เพื่อเป็นค่าเมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย ยาป้องกันกำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์ อาหารสัตว์วัสดุการเกษตรอย่างอื่น ค่าเครื่องมือการเกษตร ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตร ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าซื้อปศุสัตว์หรือสัตว์ปีกหรือสัตว์น้ำเพื่อเลี้ยงเพื่อขาย แปรรูปผลผลิตการเกษตรเพื่อขาย ค่าเช่าเกี่ยวกับการเกษตร ค่าบริการต่างๆ และค่าใช้จ่ายของครัวเรือนตามที่จำเป็นซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดทำบัตรสุขภาพของคนในครัวเรือนตามโครงการบัตรสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข เป็นต้น

เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตรสำหรับฤดูกาลผลิตหนึ่ง ๆ อาจเรียกอีกอย่างว่า “เงินกู้ระยะสั้น” แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1.1 เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก เป็นเงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตรอย่างเดี่ยวหรือหลายอย่าง ซึ่งกลุ่มลูกค้าในกลุ่มเดียวกันทุกคนหรือเป็นส่วนใหญ่ทำการผลิตลงมือเพาะปลูก เก็บเกี่ยวและขายในเวลาใกล้เคียงกันและสามารถชำระคืนเงินกู้ให้เสร็จสิ้นในเวลาเดียวกันได้

1.2 เงินกู้เครดิตเงินสด เป็นเงินกู้ระยะสั้นเพื่อการผลิตอย่างหนึ่งซึ่งอำนวยความสะดวกให้แก่เกษตรกรลูกค้าอย่างมากเพราะทำสัญญาเงินกู้เครดิตเงินสดไว้ครั้งเดียวเกษตรกรสามารถเบิกรับเงินกู้ได้หลายครั้งภายในวงเงินกู้ที่กำหนดและภายในระยะเวลาแห่งสัญญาเงินกู้

จากการสอบถามพนักงานสินเชื่อ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่าลูกค้า ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่กู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตรโดยเฉพาะเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักที่กู้ได้ปีต่อปี หรือทุกฤดูกาลที่ทำการเพาะปลูก

2. เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร ได้แก่ เงินกู้เพื่อเป็นการปรับปรุงทรัพย์สินการเกษตรหรือการผลิตการเกษตรหรือซื้อหรือสร้างเครื่องมือทางการเกษตรซึ่งต้องใช้เวลาอันกว่าจะได้ผลการลงทุน เช่น ปรับปรุงที่ดินเพื่อการผลิตการเกษตรตลอดจนเพื่อเพิ่มผลผลิตหรือลดต้นทุน การผลิตการบุกเบิกหรือจัดทำที่ดินใช้ในการเกษตรได้ การปรับระดับพื้นที่ดิน การสร้างหรือการปรับปรุงแหล่งน้ำ บ่อน้ำ การจัดให้มีเครื่องสูบน้ำ การจัดระบบส่งน้ำ การระบายน้ำตลอดจน คันคูน้ำ ประตูกักน้ำ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

2.1 เงินกู้ระยะปานกลาง เป็นเงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรซึ่งมีอายุใช้งาน ได้เกินกว่า 1 ปี เช่น เงินกู้เพื่อการบุกเบิกหรือซื้อที่ดินเพื่อทำการเกษตร สร้างหรือปรับปรุงแหล่งน้ำ คันคูน้ำ ประตูกักน้ำและงานปรับปรุงที่ดินอย่างอื่น ซื้อสัตว์ใช้งาน ซื้อเครื่องมือเครื่องจักรกลการเกษตร อุปกรณ์การขนส่งและอุปกรณ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ลงทุนในการเลี้ยงปศุสัตว์ สัตว์ปีก สัตว์น้ำ เป็นต้น

2.2 เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร เป็นเงินกู้เพื่อปรับปรุงทรัพยากรการเกษตรหรือการลงทุนเป็นค่าการลงทุนการเกษตร ซึ่งต้องใช้เวลาอันกว่าจะได้ผลคุ้มค่าการลงทุน เช่น การปรับปรุงแหล่งน้ำการจัดส่งระบบน้ำ การผลิตการเกษตรซึ่งต้องใช้ระยะเวลามากกว่า 3 ปี จึงจะได้ผลคุ้มค่าการลงทุน เช่น การทำสวน การเพาะพันธุ์กุ้ง การวางรูปแบบประกอบการเกษตรขึ้นใหม่เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้นรวมถึงค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดจ้างองสักริมทรัพย์สิน

พนักงานสินเชื่อ ธ.ก.ส. สาขาปากพลีได้ให้ข้อมูลการขอกู้เงินเพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรของเกษตรกรอำเภอปากพลีพบว่า มีลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวนน้อยรายที่ขอกู้เงิน

เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร แต่ส่วนใหญ่ต้องการขายที่ดินที่ทำกินมากกว่าเนื่องจากต้องการนำเงินไปใช้หนี้และใช้จ่ายอย่างอื่น

3. เงินกู้เพื่อรอการขายผลผลิตการเกษตร ได้แก่ เงินกู้ซึ่งผู้กู้ใช้ผลิตผลการเกษตรเป็นประกัน การชำระคืนตัวเงินกู้มีวัตถุประสงค์การกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายระหว่างรอการขายผลผลิตเพื่อให้เกษตรกรสามารถเก็บผลผลิตไว้รอราคาขายได้โดยไม่จำเป็นต้องขายในช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดเป็นจำนวนมากซึ่งเป็นช่วงที่มีราคาคต่ำ

เงินกู้เพื่อรอการขายผลผลิตการเกษตรเป็นเงินกู้ประเภทหนึ่งที่ลูกค้า ธ.ก.ส. ขอกู้เงินจาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลี แต่เมื่อเก็บเกี่ยวข้าวได้แล้วลูกค้า ธ.ก.ส.ส่วนใหญ่ไม่มียุ่งฉางเพียงพอที่จะเก็บข้าวเปลือกไว้ขายเมื่อข้าวเปลือกราคาดี และมีความต้องการเงินไปใช้หนี้และใช้จ่ายภายในครัวเรือน ทำให้เมื่อเกี่ยวข้าวได้ก็รีบขายจึงถูกพ่อค้าคนกลางรับซื้อในราคาที่ต่ำไม่คุ้มกับการลงทุน รายได้ไม่พอกับรายจ่าย อีกทั้งการทำนาต้องมีการลงทุนทุกครั้งที่เพาะปลูก หากมีเงินทุนไม่เพียงพอจึงต้องไปกู้เงิน ธ.ก.ส. ทำให้เป็นหนี้ ธ.ก.ส. มาตลอด

4. เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนคืนที่ดินการเกษตร แบ่งออกได้ 5 ชนิด คือ

4.1 เงินกู้ระยะปานกลาง ได้แก่ เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินเดิมเกี่ยวกับเกษตรกรที่มีอยู่เดิมกับบุคคลภายนอกก่อนเข้าเป็นลูกค้านานการซึ่งเป็นหนี้สินที่เกิดจากเหตุสุจริตและจำเป็น

4.2 เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษ ประเภท 1 ได้แก่ เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินเดิมที่มีอยู่แก่ ธ.ก.ส. หรือบุคคลภายนอกอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติหรือภัยพิบัติและเพื่อปรับปรุงการประกอบ การเกษตรของตนในการที่จะได้ผลผลิตดีขึ้น

“ภัยธรรมชาติ” หมายถึง ภัยอันเกิดจากความแปรปรวนของธรรมชาติจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อการผลิตอย่างร้ายแรง เช่น ฝนแล้ง น้ำท่วม พายุลูกเห็บ ศัตรูและโรคพืชระบาด เป็นต้น

“ภัยพิบัติ” หมายถึง ภัยที่ไม่สามารถป้องกันได้ เช่น ไฟไหม้ โจรผู้ร้ายจี้ปล้นหรือมีผู้ทำร้ายลูกค้านักกู้ หรือคนในครัวเรือนผู้กู้เจ็บป่วยต้องรักษาพยาบาลเป็นเงินจำนวนมาก

4.3 เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษ ประเภท 2 ได้แก่ เงินกู้ที่ลูกค้านหนึ่งหรือหลายคนขอกู้เพื่อชำระหนี้สินให้แก่ ธ.ก.ส. แทนผู้กู้เดิมซึ่งตาย วิกลจริต และไปจากภูมิลำเนาเดิมหรือย้ายถิ่นและไม่มีใครรู้ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไรหรือมีเหตุอื่น ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพได้

4.4 เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิม ได้แก่ เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินเดิมหรือไถ่ถอนหรือรับโอนคืนที่ดินการเกษตรซึ่งเดิมเป็นของตนเองหรือเป็นของบิดาหรือมารดาของตนตลอดจนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการเกษตรในฤดูแรก การลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรที่จำเป็นและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดจ้างของสหกรณ์

4.5 เงินกู้ระยะยาวพิเศษ ได้แก่ เงินกู้ซึ่งลูกค้าคนหนึ่งหรือหลายคนกู้จาก ธ.ก.ส. เพื่อชำระเงินกู้ให้แก่ ธ.ก.ส. แทนผู้กู้เดิมซึ่งตายหรือมีเหตุผลอื่นทำให้ไม่อาจดำเนินการตามโครงการหรือแผนงานได้

เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนคืนที่ดินการเกษตรนี้มีลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลีมีจำนวนน้อยรายที่ขอกู้เงิน เพราะโดยส่วนใหญ่แล้วต้องการขายที่ดินของตนเองเพื่อนำเงินไปชำระหนี้และใช้จ่ายภายในครัวเรือน

5. เงินกู้เพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร แบ่งตามลักษณะความจำเป็นในการใช้เงินกู้และระยะเวลาการชำระคืนเงินกู้ แบ่งได้ 2 ชนิด คือ

5.1 เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร ได้แก่ เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการซื้อหรือจัดหาวัตถุดิบต่างๆ อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ในการผลิตหรือการบริการการเกษตร ค่าซ่อมแซม ค่าจ้างแรงงาน ค่าขนส่ง ค่าเชื้อเพลิง ค่าใช้จ่ายในการเตรียมเพื่อขายหรือจำหน่าย ค่าเช่าต่างๆ ค่าภาษีอากร ค่าบริการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อนำมาผลิตสินค้าสำเร็จรูป กึ่งสำเร็จรูป ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรเพื่อจำหน่ายหรือให้บริการด้านการเกษตร

5.2 เงินกู้เพื่อเป็นค่าลงทุนในทรัพย์สินสำหรับใช้ในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร ได้แก่ เงินกู้เพื่อลงทุนจัดหาทรัพย์สินประจำ เครื่องจักรกล อุปกรณ์ต่างๆ สำหรับการผลิตหรือการแปรรูปหรือการเตรียมการผลิตทางการเกษตรรวมทั้งปรับปรุงสินทรัพย์ประจำ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่างๆ ที่จะนำมาใช้สำหรับประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร เป็นต้น

เงินกู้เพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตรจากการสอบถามพนักงานสินเชื่อ ธ.ก.ส. สาขาปากพลีพบว่า มีลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวนน้อยรายที่ขอกู้เงินเพื่อประกอบอาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร ซึ่ง ธ.ก.ส. ได้ทำการส่งเสริมให้เกษตรกรกู้เงินประเภทนี้มากขึ้น เพื่อที่จะได้นำเงินไปลงทุนในการสร้างรายได้เสริมให้กับลูกค้า ธ.ก.ส.

หลักประกันเงินกู้

เกษตรกรลูกค้าที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. จะต้องเป็นหลักประกันเงินกู้ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ และจำนวนเงินกู้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

1. ลูกค้ายในกลุ่มเดียวกันให้การรับประกันเป็นลูกหนี้ร่วมกันโดยการร่วมค้ำประกัน การชำระหนี้ต่อ ธ.ก.ส

2. มีลูกค้าประจำสาขาหรือบุคคลอื่นที่ ธ.ก.ส. พิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรให้เป็นผู้ค้ำประกันอย่างน้อยสองคน

3. มีอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ได้จำนองต่อเจ้าหนี้อื่น จำนองเป็นประกัน เช่น ที่ดิน เอกสารสิทธิจากทางราชการประเภท โฉนด นส.3 หรือ นส.3ก เป็นต้น

4. มีหลักทรัพย์รัฐบาลไทยหรือเงินฝากใน ธ.ก.ส. เป็นประกัน

เนื่องจาก ธ.ก.ส. สาขาปากพลีเน้นการให้บริการแก่กลุ่มเกษตรกรเป็นหลัก ดังนั้น หลักประกันเงินกู้จึงเป็นลูกค้ายในกลุ่มเดียวกัน รับผิดชอบร่วมกัน และเป็นที่น่าสังเกตว่า เกษตรกรที่ขอกู้เงินมักนำอสังหาริมทรัพย์มาจำนองเป็นประกันเงินกู้ด้วยเป็นส่วนใหญ่ ทำให้มี ปัญหาเรื่องสิทธิในที่ดินทำกิน เพราะต้องติดจำนองกับ ธ.ก.ส.

การตรวจสอบและการแนะนำการใช้เงินกู้

การให้สินเชื่อของ ธ.ก.ส. เป็นการให้เงินกู้แบบกำกับและแนะนำ (Supervised Credit) ทั้งนี้ช่วยให้ลูกค้านำเงินกู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่โดยพนักงาน ธ.ก.ส. จะออกไปตรวจสอบควบคุมการใช้เงินของลูกค้าให้เป็นไปตามแผนงาน ในกรณีที่ลูกค้าดำเนินการเกษตรแล้วมี ปัญหาอุปสรรค พนักงาน ธ.ก.ส. ก็ให้คำแนะนำแก้ไขต่อไป มีลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี หลายรายที่รับเงินกู้ไปแล้วไม่ใช้เงินตามที่พนักงาน ธ.ก.ส. แนะนำทำให้เกิดปัญหาการค้างชำระ หนี้กับ ธ.ก.ส.เป็นเงินจำนวนมาก

การชำระหนี้เงินกู้

ทุกครั้งที่ลูกค้าผู้ขายผลผลิตได้ควรจะแบ่งเงินที่ได้มาชำระหนี้เงินกู้บ้างแม้จะยังไม่ถึง กำหนดชำระหนี้ก็ตาม ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ลดจำนวนดอกเบี้ยลง ในการชำระหนี้ผู้กู้จะต้องนำเงินมา ชำระหนี้ที่สำนักงานสาขาของ ธ.ก.ส. โดยตรงหรือถ้าหากที่หน่วย ธ.ก.ส. ประจำอำเภอนั้นให้ บริการรับชำระหนี้ทางไปรษณีย์หรือผ่านสาขาธนาคารพาณิชย์ ลูกค้าผู้กู้ก็สามารถส่งเงินด้วย วิธีการดังกล่าวได้ โดยติดต่อกับพนักงานพัฒนาธุรกิจประจำหน่วยอำเภอนั้น เกี่ยวกับเรื่องการ ชำระหนี้เงินกู้ของลูกค้า ธ.ก.ส. พนักงานสินเชื่อ ธ.ก.ส.สาขาปากพลี ได้กล่าวว่า มีเกษตรกร

อำเภอกลั่นน้อยรายที่นำเงินมาชำระหนี้ ธ.ก.ส. ก่อนถึงกำหนดระยะเวลาการชำระหนี้ มีแต่จะให้พนักงานสินเชื่อคอยติดตามและเร่งรัดหนี้สินมากกว่า โดยการส่งจดหมายแจ้งเตือนให้เกษตรกรมาชำระหนี้และการออกไปติดตามเกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส.

การผ่อนเวลาชำระหนี้และการผิดชำระเงินรายงวด

ลูกค้าที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. ไปแล้วเมื่อประสบปัญหาภัยธรรมชาติ ภัยพิบัติอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุจำเป็นอื่นๆ จนไม่อาจชำระหนี้คืนได้ตามกำหนด จะต้องรีบแจ้งให้ ธ.ก.ส. ทราบเพื่อพนักงานพัฒนาธุรกิจจะได้ออกไปตรวจสอบว่าเกิดเหตุตามที่ลูกค้าแจ้งไว้หรือไม่ หากเห็นว่า เป็นเหตุจำเป็นสุดวิสัยจริงๆ ธ.ก.ส. จะผ่อนเวลาการชำระหนี้ให้โดยการผ่อนคราวหนึ่งๆ จะไม่เกิน 12 เดือน ผ่อนได้ไม่เกิน 3 คราว สำหรับเงินกู้ระยะสั้นหรือเงินกู้เพื่อนำไปลงทุนเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตทางการเกษตร แต่สำหรับเงินกู้ระยะยาวจะผ่อนเวลาการชำระหนี้ให้ไม่เกิน 5 คราว สำหรับเงินกู้ระยะปานกลางหรือระยะยาวซึ่งจะต้องชำระเป็นงวด ๆ ถ้าหากมีความจำเป็นไม่สามารถชำระคืนได้ตามงวดที่กำหนด ธ.ก.ส. อาจอนุมัติให้ผิดชำระเงินรายงวดถัดไปก็ได้ การทำการเกษตรในอำเภอกลั่นน้อยมีการเกิดภัยธรรมชาติหรือภัยพิบัติบ้างในบางพื้นที่จึงอาจเป็นสาเหตุทำให้เกษตรกรอำเภอกลั่นน้อยไม่สามารถชำระหนี้ ธ.ก.ส. ตามกำหนด

(ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. 2542 : 1 - 18)

หลังจากที่ ธ.ก.ส. ได้ให้บริการด้านการเงินแก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อส่งเสริมอาชีพการเกษตรตั้งแต่ปี พ.ศ.2509 เป็นต้นมาจนกระทั่งปัจจุบันนับเป็นเวลา 34 ปี สำหรับ การดำเนินงานในรอบปีบัญชี 2542 (1 เมษายน 2542 – 31 มีนาคม 2543) สรุปผลได้ดังนี้

ปริมาณการให้สินเชื่อ ในรอบปีบัญชี 2542 ธ.ก.ส. ให้สินเชื่อทุกประเภทรวมกันเป็นเงินจำนวน 225,962.28 ล้านบาท มากกว่าปีบัญชีที่แล้ว 21,452.83 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.49 แยกเป็นสินเชื่อที่ให้เกษตรกรและสถาบันการเกษตรจำนวน 213,345.78 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 94.42 ของการให้สินเชื่อทั้งหมด และให้สินเชื่อโครงการพิเศษจำนวน 4,892.89 ล้านบาท และสินเชื่ออื่นจำนวน 7,723.61 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.17 และร้อยละ 3.41 ของปริมาณสินเชื่อทั้งหมด ดังตาราง 7, 8, 9 และ 10

ตาราง 7 แสดงเงินให้สินเชื่อเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

	หน่วย: ล้านบาท	
	31 มี.ค.43	31 มี.ค.42
กลุ่มเกษตรกร	212,797.24	192,823.48
สหกรณ์การเกษตร	15,473.25	16,353.82
เกษตรกร	183.60	173.18
รวม	228,454.09	209,350.48
หัก ค่าหนี้สงสัยจะสูญ	14,344.55	10,979.68
หัก ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญดอกเบี้ยเกษตรกรปรับโครงสร้างหนี้	763.76	-
เงินให้สินเชื่อเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสุทธิ	213,345.78	198,370.80

ที่มา : รายงานงบดุล งบกำไรขาดทุน ธ.ก.ส. 2543.

ตาราง 8 แสดงเงินสินเชื่อโครงการพิเศษ (นอกระบบ) ที่ ธ.ก.ส.จ่ายสินเชื่อแก่เกษตรกรและ
ข้าราชการครูโดยได้รับเงินจากส่วนราชการตามนโยบายของรัฐบาล

	หน่วย:ล้านบาท	
	31 มี.ค.43	31 มี.ค.42
ลูกหนี้เงินกู้แผนฟื้นฟูการเกษตร	1,723.57	1,935.87
ลูกหนี้กองทุนที่ดิน	1,316.46	1,278.44
ลูกหนี้ปุ๋ยเงินเชื่อ	50.95	76.30
ลูกหนี้โครงการปรับปรุงระบบการเกษตร	15.89	18.72
ลูกหนี้โครงการปลูกไม้ยืนต้นเศรษฐกิจทดแทนมัน สำปะหลัง	3.52	3.79
ลูกหนี้โครงการนำร่องเพื่อลดพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง	32.16	33.22
ลูกหนี้โครงการแหล่งน้ำระดับไรนา	0.53	0.86
ลูกหนี้กองทุนหมุนเวียน สปน. ปี 33,36 และ38	1,262.25	751.64
ลูกหนี้ค่าปัจจัยการผลิตกรมปศุสัตว์ปี 2540	0.48	0.58
ลูกหนี้กองทุนหมุนเวียนหนี้สินข้าราชการครู	487.08	478.56
รวมเงินให้สินเชื่อโครงการพิเศษ	4,892.89	4,577.98

ที่มา : รายงานงบดุล งบกำไรขาดทุน ธ.ก.ส. 2543.

ตาราง 9 แสดงเงินให้สินเชื่ออื่น

	หน่วย: ล้านบาท	
	31 มี.ค.43	31มี.ค.42
ตัวสัญญาใช้เงิน	2,500.00	300.00
ตัวเงินซื้อลด	4,032.17	50.61
ลูกหนี้เงินกู้เคหะสงเคราะห์	480.27	511.63
ลูกหนี้กองทุนหมุนเวียน GTZ	7.30	7.46
ลูกหนี้เงินกู้ใช้เงินฝากเป็นประกัน	703.87	690.97
เงินให้สินเชื่ออื่น	7,723.61	1,560.67
รวมเงินให้สินเชื่อ	225,962.28	204,509.45

ที่มา : รายงานงบดุล งบกำไรขาดทุน ธ.ก.ส. 2543.

ตาราง 10 แสดงการวิเคราะห์สถานะเงินให้กู้ยืมของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

	หน่วย: ล้านบาท			
	31 มี.ค.43		31 มี.ค.42	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ถึงกำหนดชำระ	191,541.61	83.84	176,165.29	84.15
ค้างชำระ	35,476.59	15.53	32,062.53	15.31
ดำเนินคดี	1,435.89	0.63	1,122.65	0.54
รวม	228,454.09	100.00	209,350.47	100.00

ที่มา : รายงานงบดุล งบกำไรขาดทุน ธ.ก.ส. 2543.

จากที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นการสรุปย่อมาจากรายงานกิจการ งบดุล งบกำไรขาดทุน ของ ธ.ก.ส. พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2543 ทั้งนี้เพื่อให้ทราบความเป็นมา บทบาทและหน้าที่ของ ธ.ก.ส. ต่อเกษตรกร จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินที่เกษตรกรกู้ยืม และเป็นหนี้กับ ธ.ก.ส. มีอยู่เป็น จำนวนมากถึง 228,454.09 ล้านบาท เงินให้กู้ยืมค้างชำระ ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2543 และ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2542 มีจำนวน 35,476.59 ล้านบาท และ 32,062.53 ล้านบาท ธ.ก.ส. ได้ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ 13,672.42 ล้านบาท และ 9,857.03 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 38.54 และร้อยละ 30.74 ตามลำดับ (ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. 2543 : 6) จากข้อมูลดังกล่าวเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรมีหนี้ค้างชำระเป็นจำนวนมาก เป็นที่น่าสังเกตว่า ธ.ก.ส. ได้มีการดำเนินการที่ช่วยเหลือทางด้านสินเชื่อภาคการเกษตรแก่เกษตรกร หรือทำให้เกษตรกรมีโอกาสเป็นหนี้สินมากขึ้น เกิดภาวะหนี้สินที่เป็นปัญหาผูกพันเรื้อรัง ทำให้เกษตรกรต้องตกอยู่ในวัฏจักรของความยากจนที่ไม่สามารถหลุดพ้นภาวะหนี้สินได้ ควรที่จะได้มีการศึกษาถึงปัญหาการค้างชำระหนี้สินและหาสาเหตุการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกรกับ ธ.ก.ส

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาปากพลี เริ่มดำเนินการ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2537 โดยแยกตัวออกมาจาก ธ.ก.ส. สาขาจังหวัดนครนายก ได้มีการรับโอนเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่มีที่อยู่อาศัยในอำเภอปากพลีเข้ามาเป็นลูกค้า จำนวน 2,408 ราย ต่อมาปี 2538 เป็นปีแรกที่ได้จัดทำบัญชีเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี รอบปีบัญชี ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2538 สรุปได้ดังนี้ คือ

1. ด้านเกษตรกร ปี พ.ศ. 2538 อำเภอปากพลี มีประชากร จำนวน 6,128 ครัวเรือน มีอาชีพทำการเกษตร จำนวน 3,511 ครัวเรือน เป็นเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี จำนวน 2,522 ครัวเรือน ซึ่ง ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ได้จ่ายเงินกู้ระหว่างปี จำนวน 95.20 ล้านบาท รับชำระหนี้ระหว่างปี 68.33 ล้านบาท และมีหนี้ค้างคงเหลือสิ้นปี จำนวน 32.09 ล้านบาท

2. ด้านสถาบัน ปี พ.ศ. 2538 ธ.ก.ส. สาขาปากพลี มีการจ่ายเงินกู้ระหว่างปี จำนวน 24.255 ล้านบาท รับชำระหนี้ระหว่างปี จำนวน 22.255 ล้านบาท

ต่อมา ในปี พ.ศ. 2542 อำเภอปากพลี มีประชากร จำนวน 6,417 ครัวเรือน มีอาชีพทำการเกษตร จำนวน 4,020 ครัวเรือน เป็นเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี จำนวน 2,576 ครัวเรือน และจากรายงานกิจการ งบดุล งบกำไรขาดทุนของ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2543 ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ได้จ่ายเงินให้สินเชื่อเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรในเขตอำเภอปากพลี ดังตาราง 11

ตาราง 11 แสดงเงินให้สินเชื่อเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรของ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

	หน่วย : ล้านบาท	
	31 มี.ค. 43	31 มี.ค. 42
กลุ่มเกษตรกร	184.12	82.17
สหกรณ์การเกษตร	-	25.00
เกษตรกร	-	-
รวม	184.12	107.17
<u>หัก</u> ค่าหนี้สงสัยจะสูญ	3.66	3.03
<u>หัก</u> ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญดอกเบี้ยเกษตรกรปรับโครงสร้างหนี้	0.19	0.16
เงินให้สินเชื่อเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสุทธิ	180.27	103.98

ที่มา : รายงานงบดุล งบกำไรขาดทุน ธ.ก.ส. สาขาปากพลี. 2543.

ตาราง 12 แสดงการวิเคราะห์สถานะเงินให้กู้ยืมของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

	หน่วย : ล้านบาท			
	31 มี.ค. 43		31 มี.ค. 42	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ถึงกำหนดชำระ	184.12	77.32	196.22	80.54
ค้างชำระ	52.09	21.88	46.87	19.24
ดำเนินคดี	1.91	0.80	0.54	0.22
รวม	238.12	100.00	243.63	100.00

ที่มา : รายงานงบดุล งบกำไรขาดทุน ธ.ก.ส. สาขาปากพลี. 2543.

เงินให้กู้ยืมค้างชำระ ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2543 และวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2542 มีจำนวน 52.09 ล้านบาท และ 46.87 ล้านบาท (ธ.ก.ส. สาขาปากพลี 31 มี.ค. 2543) จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินกู้ที่เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ค้างชำระเพิ่มมากขึ้น จาก 32.09 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2538 เพิ่มขึ้นเป็น 52.09 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2543 เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี มีการกู้ยืมเงิน และมีภาวะหนี้สินเพิ่มมากขึ้น สรุปได้ว่า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี มีผลการดำเนินงานการปล่อยสินเชื่อภาคการเกษตรเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ส่งผลให้เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี เป็นหนี้และค้างชำระหนี้สินมีจำนวนมากขึ้น

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับอำเภอปากพลี

อำเภอปากพลี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดนครนายก เป็นระยะทาง 7 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 33 (ถนนสุวรรณศร) มีพื้นที่ประมาณ 519.065 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 324,415.625 ไร่ แบ่งออกเป็นพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 145,416 ไร่ ซึ่งพื้นที่ทำการเกษตรเป็นพื้นที่ปลูกข้าวประมาณ 126,529 ไร่ และพื้นที่สวน ไร่ ประมาณ 6,522 ไร่ นอกจากนี้เป็นพื้นที่ภูเขาและป่าไม้ประมาณ 172,114 ไร่ และที่อยู่อาศัยประมาณ 6,522 ไร่ ส่วนที่เหลือเป็นที่รกร้างว่างเปล่าประมาณ 363 ไร่ (ธ.ก.ส. สาขาปากพลี. 2542) ทิศเหนือของอำเภอปากพลี ติดต่อกับอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี ทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี และทิศตะวันตกติดต่อกับอำเภอเมือง จังหวัดนครนายก (กรมการปกครอง. 2541)

สภาพภูมิประเทศทั่วไป ลักษณะพื้นที่ทางตอนเหนือของอำเภอปากพลีเป็นป่าไม้และภูเขาประมาณร้อยละ 35 หรือ 1 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมดประกอบไปด้วยภูเขาต่าง ๆ มากมาย จึงทำให้ในฤดูฝนฝนตกชุก ฤดูหนาวจะหนาวจัด และลมแรงในบริเวณใกล้ภูเขา ในฤดูแล้งอากาศจะร้อนและแล้งจัด พื้นที่ที่เหลือส่วนใหญ่เป็นที่ราบ และที่ราบลุ่มทางตอนกลาง และตอนใต้ของอำเภอ มีแหล่งน้ำที่สำคัญคือ คลองสีเสียด คลองยาว คลองท่าแดง ฯลฯ พื้นที่ทำการเกษตรร้อยละ 90 ยังคงใช้น้ำฝนเป็นหลัก (พัฒนาชุมชนอำเภอปากพลี. 2542) มีประชากรทั้งหมด 6,034 ครัวเรือน จำนวน 25,465 คน แบ่งออกเป็นเพศชาย จำนวน 12,085 คน เพศหญิง จำนวน 13,380 คน แบ่งการปกครองออกเป็น 7 ตำบล 51 หมู่บ้าน เทศบาล 1 แห่ง มีรายชื่อตำบล หมู่บ้าน และเทศบาล ดังนี้

1. ตำบลเกาะโพธิ์มี 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านห้วยโรง หมู่ 2 บ้านเกาะโพธิ์ หมู่ 3 บ้านสะแกชิง หมู่ 4 บ้านดงข่า หมู่ 5 บ้านคลองกระทุ่ม หมู่ 6 บ้านหัวถนน และหมู่ 7 บ้านท่าขอน
2. ตำบลเกาะหวายมี 6 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านเกาะหวาย หมู่ 2 บ้านคลองคะเคียน หมู่ 3 บ้านท่าแดง หมู่ 4 บ้านใหม่ หมู่ 5 บ้านดงแขวน และหมู่ 6 บ้านยอยไฮ
3. ตำบลโคกกรวดมี 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านพรหมเพชร หมู่ 2 บ้านหนองสองห้อง หมู่ 3 บ้านเนินสะทอน หมู่ 4 บ้านเลาคา หมู่ 5 บ้านเนินใหม่ หมู่ 6 บ้านเหล่าหุ้ง และหมู่ 7 บ้านหนองหัวเสือ
4. ตำบลท่าเรือมี 8 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านเกาะกา หมู่ 2 บ้านลำบัวลอย หมู่ 3 บ้านแหมโค้ง หมู่ 4 บ้านไผ่ล้อม หมู่ 5 บ้านท่าควายแห หมู่ 6 บ้านโคกลำโรง หมู่ 7 บ้านศาลเจ้า และหมู่ 8 บ้านท่าประติษฐ์
5. ตำบลนาหินลาดมี 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านเนินตันโพธิ์ หมู่ 2 บ้านโคกสว่าง หมู่ 3 บ้านน้อย หมู่ 4 บ้านเนินสูง หมู่ 5 บ้านนาหินลาด หมู่ 6 บ้านท่ามะปราง และหมู่ 7 บ้านวังบอน
6. ตำบลปากพลีมี 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 เบญจภาค หมู่ 2 บ้านบุขนุน หมู่ 3 บ้านจิกสูง หมู่ 4 บ้านเกาะกา หมู่ 5 บ้านท่ากว้าง หมู่ 6 บ้านนอก และหมู่ 7 บ้านหนองบัวซอน
7. ตำบลหนองแสงมี 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านคลองคล้า หมู่ 2 บ้านโคกกระชาย หมู่ 3 บ้านหนองหัวลิงใน หมู่ 4 บ้านเนินหินแร่ หมู่ 5 บ้านหนองแสง หมู่ 6 บ้านสันป่าตั้ง หมู่ 7 บ้านหนองหัวลิงนอก หมู่ 8 บ้านบุงเข้ และหมู่ 9 บ้านเหล่าเดิน มีเทศบาล 1 แห่ง คือ เทศบาลเกาะหวาย อยู่ในตำบลเกาะหวาย มี 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 บ้านเกาะหวาย หมู่ 3 บ้านท่าแดง หมู่ 4 บ้านเนินใหม่ และมีองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ทั้ง 7 ตำบล (ข้อมูลองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอปากพลี. 2542)

สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของอำเภอปากพลี ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตร รองลงมาได้แก่ อาชีพรับจ้าง และค้าขาย

ผลผลิตหลักทางการเกษตรของอำเภอปากพลี ได้แก่

1. ข้าว พันธุ์ข้าวหอมมะลิ พื้นที่เพาะปลูกประมาณ 60,000 ไร่ ในเขตตำบลเกาะหวาย โคกกรวด นาหินลาด ปากพลี และตำบลหนองแสง

พันธุ์ข้าวตาแห้ง พื้นที่เพาะปลูกประมาณ 40,000 ไร่ ในเขตตำบลเกาะหวาย เกาะโพธิ์ โคกกรวด ปากพลี และตำบลหนองแสง

พันธุ์ข้าวเหลืองประทิว พื้นที่เพาะปลูกประมาณ 40,000 ไร่ ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ ท่าเรือ และตำบลปากพลี

พันธุ์ข้าวพื้นเมือง เพาะปลูกบนพื้นที่ที่เหลือนอกทุกตำบล

2. ส้มโอ พันธุ์ทองดี พื้นที่เพาะปลูกประมาณ 1,128 ไร่ ในเขตตำบลโคกกรวด นาหินลาด และตำบลหนองแสง

พันธุ์ขาวแตงกวา พื้นที่เพาะปลูกประมาณ 82 ไร่ ในเขตตำบลโคกกรวด นาหินลาด และตำบลหนองแสง

พันธุ์น้ำผึ้ง พื้นที่เพาะปลูกประมาณ 65 ไร่ ในเขตตำบลโคกกรวด และตำบลหนองแสง

3. มะม่วง พันธุ์น้ำดอกไม้ พื้นที่เพาะปลูกรวมทั้งอำเภอประมาณ 440 ไร่

พันธุ์หนังกกลางวัน พื้นที่เพาะปลูกรวมทั้งอำเภอประมาณ 74 ไร่

พันธุ์เขียวเสวย พื้นที่เพาะปลูกรวมทั้งอำเภอประมาณ 417 ไร่

4. ไผ่ตง พื้นที่เพาะปลูกประมาณ 3,074 ไร่ ให้ผลผลิตแล้วประมาณ 1,150 ไร่ มี 2 พันธุ์ที่สำคัญ คือ พันธุ์ไผ่ตงเขียว พื้นที่เพาะปลูกประมาณ 450 ไร่

พันธุ์ไผ่ตงดำ พื้นที่เพาะปลูกประมาณ 700 ไร่

ภาวะการตลาดของผลผลิตทางการเกษตรของอำเภอปากพลี

1. ข้าว เกษตรกรมีอยู่ฉาง จำนวน 130 ราย ที่เหลือส่วนใหญ่เกษตรกรขายข้าวหน้าลานนวด หรือในพื้นที่ทำการเกี่ยวข้าว มีพ่อค้ามารับซื้อส่งที่โรงสีท่าช้าง ปากพลี และส่งจังหวัดฉะเชิงเทรา

2. ส้มโอ และมะม่วง มีพ่อค้ามารับซื้อถึงสวนแล้วนำไปขายต่อที่ตลาดหนองชะอม ตลาดวงเวียน จังหวัดปราจีนบุรี นำส่งตลาดไท จังหวัดปทุมธานี

3. ไม้ตง ส่วนใหญ่มีพ่อค้ามารับซื้อที่สวนนำส่งโรงงานในจังหวัดปราจีนบุรี (ธ.ก.ส. สาขาปากพลี. 2542)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า อำเภอปากพลี มีภูมิประเทศ 1 ใน 3 เป็นภูเขา อยู่ทางทิศเหนือ และ 2 ใน 3 เป็นพื้นที่ลาดเอียง และเป็นที่ราบ จากทางทิศเหนือไปทางทิศใต้ แบ่งการปกครองออกเป็น 7 ตำบล 51 หมู่บ้าน 1 เทศบาล มีองค์การบริหารส่วนตำบล (อ.บ.ต.) ครบทุกตำบล ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตร ที่อาศัยธรรมชาติเป็นหลัก เนื่องจากยังมีระบบชลประทานที่ไม่ทั่วถึงและเพียงพอต่อการทำการเกษตร ผลผลิตหลักทางการเกษตรได้แก่ ข้าว ส้มโอ มะม่วง ไม้ตง เป็นต้น

สาเหตุการเกิดหนี้สินของเกษตรกร

ในอดีตประเทศไทย เป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ดังที่ บรรพต ศิริชัย ได้กล่าวถึง หลักศิลาจารึกหลักที่ 1 ของพ่อขุนรามคำแหงว่า เมืองสุโขทัยนี้ดี “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” (บรรพต ศิริชัย. 2541 : 105) ทำให้ทราบว่า เกษตรกรไทยทำนาปลูกข้าวเป็นอาชีพหลัก สามารถผลิตข้าวได้เป็นจำนวนมาก การทำนาในอดีตเป็นการทำการเกษตรแบบยังชีพ ต่อมา ประเทศไทยได้มีนโยบายส่งเสริมให้มีการปลูกข้าวเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการบริโภคภายในประเทศ และนำส่วนที่เหลือส่งข้าวเป็นสินค้าออกไปยังต่างประเทศ เพื่อที่จะได้ผลผลิตข้าวเป็นจำนวนมากและเพียงพอกับความต้องการของตลาด เกษตรกรไทยจึงได้มีการขยายพื้นที่การทำนาปลูกข้าวออกไปและทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมชนบทเปลี่ยนแปลงไป

ดังที่ ประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง ได้กล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงในสังคมชนบทภายหลังการเปิดประเทศติดต่อค้าขายกับตะวันตกไว้ สรุปได้ดังนี้ ผลของการเปิดประเทศให้มีการค้าเสรีกับต่างประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2398 คือ ข้าวได้กลายเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของประเทศ ที่ดินเพาะปลูกข้าวได้ขยายออกไป เดิมชาวนาปลูกข้าวเพียงเพื่อใช้บริโภคของตนเองและเหลือบ้างเล็กน้อยสำหรับเสียภาษีและนำข้าวไปแลกเปลี่ยนกับสิ่งของอื่นที่ตนต้องการ เมื่อข้าวกลายเป็นสินค้ามีราคา การบุกเบิกที่ดินทำนาได้ขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็ว การขยายพื้นที่ทำนาแสดงถึงการตอบสนองของชาวนาต่อโอกาสใหม่ทางเศรษฐกิจในการหารายได้ให้กับตนเอง ผู้ที่ไม่มีทุนและกำลังแรงงานที่จะบุกเบิกที่ดินใหม่เป็นของตนเองก็ต้องหาเช่าที่ดินจากผู้อื่นรวมทั้งกู้ยืมเงินมาสำหรับการลงทุนในการทำนา เมื่อข้าวกลายเป็นสินค้ามีราคาที่น่าก็กลายเป็นสิ่งมีราคาเพิ่มมากขึ้นด้วย ที่นาเป็นทรัพย์สินที่มีความมั่นคงและมีค่ามากที่สุดในช่วงเวลานั้น ผู้ที่มีเงินจึงแสวงซื้อที่นาราคาถูก ๆ จากผู้อื่นโดยเฉพาะจากชาวนาที่ยากจนทำให้ชาวนาจำนวนหนึ่งตกอยู่ในฐานะผู้เช่านาคนอื่นทำอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และอัตราส่วนของผู้เช่านาได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จวบจนกระทั่งปัจจุบัน ซึ่งการเช่านาผู้อื่นทำมีมาก่อนการปลูกข้าวเชิงการค้า ขุนนางชั้นสูงในกรุงสมัยก่อนส่วนมากมีที่นาของตนเองให้ไพร่ทาสในสังกัดออกไปทำนาเพื่อที่จะได้ส่วนแบ่งข้าวไว้ใช้ในการบริโภคสำหรับตนเองและบริวาร ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เช่ากับเจ้าของนาเป็นแบบผู้อุปถัมภ์ต้องอาศัยเกื้อกูลกันเป็นการส่วนตัว ส่วนแบ่งที่เรียกเก็บเป็นค่าเช่านาก็ไม่สูงมาก และในสมัยนั้นผู้คนมีน้อยแต่มีที่ดินมากมายถ้าเรียกเก็บค่าเช่าสูงก็จะหาคนทำนาไม่ได้ หลักศีลธรรมก็ไม่เห็นด้วยกับการเอารัดเอาเปรียบชาวนาเพราะถือว่าเป็นการดกข้าวหรือการทำนาบนหลังคน ปัญหาความไม่เป็นธรรมจากการเช่านาจึงไม่เป็นปัญหาสำคัญ (ประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง. 2529 : 5 - 10)

ส่วนสาเหตุของการเกิดหนี้สินของเกษตรกรนั้น ประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง ได้กล่าวว่า “การปลูกข้าวเพื่อขายทำให้ความสัมพันธ์ได้เปลี่ยนเป็นการมุ่งหารายได้ของเจ้าของที่นาเป็นสำคัญทำให้ผู้เช่านาคอยอยู่ในฐานะเสียเปรียบเป็นอย่างมาก แม้แต่ผู้ที่มีที่ดินทำนาเป็นของตนเอง โอกาสที่จะเป็นหนี้สินและในที่สุดต้องสูญเสียกรรมสิทธิ์ที่นาของตนเองก็มีอยู่มากเพราะความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่เป็นธรรมระหว่างเมืองและชนบท ยังมีการปลูกข้าวเพื่อขายมากยิ่งขึ้นชาวนายยังมีหนี้สินเพิ่มขึ้นเพราะการทำนาบางครั้งก็ได้ผลผลิตต่ำและไม่แน่นอนต้องพึ่งพาธรรมชาติเป็นหลัก” (ประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง. 2529 : 6) ชาวนาที่อาศัยรายได้จากการปลูกข้าวอย่างเดียวจึงอยู่ในฐานะที่มีรายได้ไม่แน่นอน โดยเฉพาะในเขตที่ไม่มีหรือมีการชลประทานที่ยังบังคับน้ำได้ไม่สมบูรณ์ การเกิดภาวะน้ำท่วม ฝนแล้ง โรคพืชและแมลงระบาด ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้เสมอและกระทบกระเทือนรายได้ของชาวนาในปีนั้น ที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ราคาข้าวเปลือกไม่แน่นอนและโดยทั่วไปมักอยู่ในระดับต่ำแทบไม่คุ้มค่ากับการลงทุน กลไกการตลาดทำให้ชาวนาไม่มีอำนาจต่อรองกับพ่อค้าคนกลาง เมื่อผลิตข้าวเปลือกได้แล้วก็ต้องจำเป็นต้องรีบขายเพราะต้องการเงินมาใช้หนี้และใช้จ่ายใช้สอย การที่จะเก็บไว้ขายเมื่อข้าวราคาดีก็ไม่มีผู้ฉวยเพียงพอและข้าวที่เก็บไว้มักเสื่อมคุณภาพ ชาวนาจึงถูกบังคับทางอ้อมให้รีบขายข้าวเปลือกที่เก็บเกี่ยวได้ ทำให้ข้าวเปลือกออกสู่ตลาดพร้อมกันเป็นจำนวนมากในฤดูเก็บเกี่ยวเปิดโอกาสให้พ่อค้าคนกลางกดราคาให้ต่ำ รายได้จึงไม่พอกับค่าใช้จ่ายเมื่อจะทำนาปลูกข้าวในครั้งต่อไปก็ต้องหาเงินทุนมาใช้ในการทำนาครั้งต่อไปโดยการกู้ยืมเงินจากผู้อื่นทำให้เกิดหนี้สิน (ประเสริฐ แยมกลิ่นฟุ้ง. 2529 : 5 - 10)

สอดคล้องกับ สมจิตร โยระคง ได้กล่าวถึงหนี้สินและสาเหตุของการเกิดหนี้สินดังนี้ หนี้สินเกิดจากที่สภาพรายได้ไม่พอกับรายจ่าย การที่บุคคลหนึ่งไปทำการกู้ยืมทรัพย์สินบุคคลอื่นในรูปของเงินตราหรือสิ่งของเพื่อนำมาเป็นสมบัติของตนเอง โดยมีข้อแม้ว่าจะต้องชำระดอกเบี้ยเงินหรือสิ่งของคืนเมื่อถึงกำหนดจึงก่อให้เกิดภาวะหนี้สิน ภาวะหนี้สินของชาวชนบท

เกิดจากความยากจน นิสัยการใช้จ่ายเงินที่ขาดการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ขาดการออม มีการใช้จ่ายเงินเกินตัวกับงานประเพณี เกิดภาวะการผลิตตกต่ำและการกู้ยืมเงินมาลงทุนในอาชีพ การเกิดหนี้สินดังกล่าวส่วนใหญ่จึงมีสาเหตุจากชาวชนบทมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย ทำให้ต้องกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินต่าง ๆ เกิดการเป็นหนี้สิน (สมจิตร โยธะคง. 2536 : 147 - 148)

สาเหตุการเกิดหนี้สินของเกษตรกรนั้น ลัดดา พิศาลบุตร ได้กล่าวถึงสาเหตุของความต้องการสินเชื่อในชนบทสรุปคือ “การประกอบการใด ๆ ทุนเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งผู้ประกอบการอาจใช้เงินทุนของตนเองทั้งหมด หรืออาจใช้เงินทุนของตนเองเพียงบางส่วน และกู้ยืมจากสถาบันการเงินต่าง ๆ เงินทุนส่วนที่กู้ยืมจากสถาบันการเงินต่าง ๆ คือ สินเชื่อสินเชื่อที่นำมาใช้ในการประกอบการทางด้านการเกษตร คือ สินเชื่อทางการเกษตร เกษตรกรมีความต้องการสินเชื่อการเกษตรจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. ลักษณะของรายได้และรายจ่ายของเกษตรกร เนื่องจากลักษณะของการผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรซึ่งแต่เดิมเป็นการประกอบการเพื่อการยังชีพ เกษตรกรแต่ละคนจะมีพื้นที่ทำกินรายละเล็กรายละน้อยจึงได้ผลผลิตคนละเล็กละน้อยรายได้จึงน้อยตามไปด้วย นอกจากจะมีรายได้เล็กน้อยแล้ว รายได้ที่เกิดขึ้นยังไม่สม่ำเสมออีกด้วย ส่วนรายจ่ายนั้นมักเกิดขึ้นสม่ำเสมอทุกเดือนซึ่งเป็นรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการผลิตจึงทำให้เกิดการขาดแคลนเงินสดสำหรับการใช้จ่าย

2. การผลิตทางการเกษตรขึ้นอยู่กับธรรมชาติ กล่าวคือ ขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ หากปีใดแห้งแล้งหรือน้ำท่วมก็จะมีผลเสียหายต่อการผลิตทางการเกษตรเป็นอย่างยิ่ง รายได้ของเกษตรกรในปีนั้นก็จะได้รับผลกระทบกระเทือนในบางรายอาจจะไม่มีรายได้เลยทั้งปี ความต้องการกู้ยืมเงินจึงเกิดขึ้นเพราะความจำเป็นดังกล่าว

3. ความต้องการเงินทุนเพื่อขยายกิจการ การขยายกิจการทางด้านการเกษตรมักต้องการเงินทุนจำนวนมากเพราะต้องมีการขยายพื้นที่เพาะปลูกหรือซื้อเครื่องมือทางการเกษตรซึ่งมักจะมีราคาแพง หรือการประกอบการที่ต้องใช้เวลายาวนานกว่าจะได้รับผลตอบแทน เช่น การเลี้ยงสัตว์หรือการทำสวน การลงทุนดังกล่าวจะต้องใช้เงินทุนจำนวนมากจึงจำเป็นต้องกู้ยืมเพื่อการขยายการลงทุน

จากการศึกษาความต้องการสินเชื่อการเกษตรพบว่า ความต้องการสินเชื่อทางการเกษตรทั้งประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมาก เนื่องจากรูปแบบการผลิตเปลี่ยนจากการผลิตเพื่อการยังชีพมาเป็นการผลิตเพื่อการค้าเป็นสาเหตุทำให้มีการขยายพื้นที่เพาะปลูก อีกส่วนหนึ่งเกษตรกรยังต้องการสินเชื่อเพื่อการบริโภคอีกด้วยแต่สัดส่วนสินเชื่อเพื่อการบริโภคจะมีน้อยกว่าสินเชื่อเพื่อการผลิต” (ลัดดา พิศาลบุตร. 2537 : 65)

จากผลงานที่กล่าวมาทั้งหมดสามารถสรุปสาเหตุการเกิดหนี้สินของเกษตรกรมีดังนี้

1. เกิดจากรายได้ไม่พอกับรายจ่าย
2. ขาดการวางแผนการใช้เงิน
3. ขาดการออม
4. ใช้จ่ายเงินเกินตัวกับงานประเพณี
5. เกิดภาวะการผลิตตกต่ำ
6. กู้ยืมเงินมาลงทุนในอาชีพ หรือกู้เงินมาขยายกิจการ

ซึ่งเกษตรกรอำเภอปากพลีจำนวนหลายรายก็เกิดหนี้สินจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น

สถานะภาพการเป็นหนี้สินของเกษตรกร

เกษตรกรไทยส่วนใหญ่มีเงินทุนไม่เพียงพอที่จะใช้ในการทำการเกษตรต้องการสินเชื่อ การเกษตรเพื่อการลงทุน และใช้จ่ายในการดำรงชีพ แหล่งสินเชื่อที่สำคัญของเกษตรกร คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

ยุวดี พูตระกูล ได้ศึกษาการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สินเชื่อของเกษตรกร ลูกค้า ธ.ก.ส. ในจังหวัดบุรีรัมย์ และร้อยเอ็ด พบว่า มีเกษตรกรตัวอย่างประมาณร้อยละ 61.9 และ 82.76 มีวัตถุประสงค์การกู้เงินเพื่อซื้อปัจจัยการผลิต ได้แก่ ปุ๋ยเคมี ยาปราบศัตรูพืชและ เมล็ดพันธุ์พืชในสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาเป็นการกู้เงินเพื่อซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร ร้อยละ 28.57 และร้อยละ 8.62 ตามลำดับ ส่วนวัตถุประสงค์อื่นๆ ได้แก่การกู้เพื่อซื้อปศุสัตว์และ จ้างแรงงานในการเกษตร พบว่ามีอัตราส่วนไม่มากนัก การใช้สินเชื่อของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ทั้งสองจังหวัดส่วนใหญ่จึงเป็นการกู้เงินเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตมากกว่าการกู้เงินประเภทอื่น (ยุวดี พูตระกูล, 2539 : (ก))

ส่วนคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สมาพันธ์เกษตรกร ได้กล่าวถึงสภาพหนี้สิน ของเกษตรกร สรุปได้ดังนี้ จากสภาพหนี้สินที่เกษตรกรประสบอยู่เป็นปัญหาผูกพันเรื้อรังไม่มีที่สิ้นสุด บางรายตั้งแต่เกิดมาต้องรับสภาพหนี้สินของบิดา มารดา บางรายมีหนี้สินจนไม่สามารถชำระได้ ทำให้ต้องตกอยู่ในวังวนแห่งความยากจนตลอดไป ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรไทยจึงเป็น ปัญหาสำคัญของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยที่รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งรัดแก้ไข เพื่อ ที่จะทำให้เกษตรกรเหล่านี้สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น นั้น หมายถึงประเทศไทยสามารถพัฒนาประเทศไปได้ โดยประชากรไม่มีความแตกต่างในฐานะ ความเป็นอยู่ และคุณภาพชีวิตมากนัก สภาพหนี้สินของเกษตรกรกล่าวได้ 2 ประการคือ

1. การที่เกษตรกรมีหนี้ค้างชำระ หมายถึงหนี้สินที่ถึงกำหนดเวลาชำระแต่เกษตรกรไม่สามารถชำระให้แหล่งเงินกู้ได้

2. การที่เกษตรกรต้องพึ่งพิงเงินกู้ในระบบและถูกเอารัดเอาเปรียบต่าง ๆ อาทิการเอารัดเอาเปรียบในเรื่องอัตราดอกเบี้ย การสร้างข้อผูกมัดในการขายผลผลิตให้กับเจ้าหนี้ เป็นต้น

(คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สภาผู้แทนราษฎร. 2532 : 1 - 3)

จากการศึกษาของ ยุวดี พุตระกูล และคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สภาผู้แทนราษฎร จะเห็นได้ว่าเกษตรกรกู้เงินมาซื้อปัจจัยการผลิต และใช้ส่วนหนึ่งเพื่อการดำรงชีพ แต่ความสามารถในการจ่ายคืนค่อนข้างต่ำ จึงมีผลต่อการดำเนินงานของ ธ.ก.ส.

ดั่งที่ จีรเกียรติ อภิบุญโยภาส ได้สรุปการให้สินเชื่อและปัญหาจากการดำเนินงานของ ธ.ก.ส.ดังนี้

1. การให้สินเชื่อแก่เกษตรกรมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว คือจาก 121 ล้านบาทในปี พ.ศ.2510 เพิ่มขึ้นเป็น 1,203 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2517 และ 4,015 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2521 เพิ่มขึ้นเป็น 5,844 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2523

2. ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินงานของ ธ.ก.ส.สรุปได้ คือ

ก) ปัญหาการชำระหนี้เกษตรกรค่อนข้างต่ำเนื่องจากเกษตรกรใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์หรือเกิดจากความล้มเหลวทางการผลิตและการประเมิณรายได้ของผู้กู้สูงกว่าที่เป็นจริง เป็นต้น

ข) ปัญหาต้นทุนการดำเนินงานซึ่งค่อนข้างสูง เนื่องจากการให้สินเชื่อของ ธ.ก.ส. เป็นการให้แก่เกษตรกรขนาดเล็กซึ่งกระจายกันอยู่ทั่วไปและมีอาณาเขตกว้างขวาง

ค) ปัญหาอัตราดอกเบี้ยที่ ธ.ก.ส.คิดจากผู้กู้ซึ่งที่ไม่สามารถที่จะขึ้นอัตราดอกเบี้ยให้สูงขึ้นได้เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด

ง) ปัญหาการให้บริการและการกำกับเนื่องจาก ธ.ก.ส. ต้องการช่วยให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย การให้สินเชื่อของ ธ.ก.ส.จึงพยายามที่จะเชื่อมโยงกับตลาด วัสดุ การเกษตรและบริการส่งเสริมการเกษตรแต่ยังไม่ได้ผลเพราะขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังจากรัฐบาล

จ) ปัญหาเกี่ยวกับการจำนองที่ดินของเกษตรกร เนื่องจากลูกค้าที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. ต้องจำนองที่ดินซึ่งราคาตลาดจะต้องเป็น 2 เท่าของเงินกู้และผู้กู้ต้องเสียค่าจำนองที่ดินในวงเงินราคาตลาด ส่วนสมาชิกสหกรณ์ได้รับการยกเว้น จึงทำให้ลูกค้า ธ.ก.ส. เสียเปรียบสมาชิกสหกรณ์

ปัญหาการดำเนินงานของ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เป็นปัญหาการให้บริการ การกำกับเกษตรกร ลูกค้า ธ.ก.ส. และค่าใช้จ่ายภายในของ ธ.ก.ส. เอง อย่างไรก็ตาม ธ.ก.ส. ก็ประสบความสำเร็จในการดำเนินการเป็นอย่างดีจากจำนวนเงินที่ ธ.ก.ส. ให้กู้และจำนวนเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่เพิ่มขึ้นตามลำดับตั้งแต่เปิดดำเนินการมาจนถึงปัจจุบัน (จรีเกียรติ อภิคุณโยภาส. 2537 : 233 - 235)

ปัญหาสินเชื่อการเกษตรในชนบท ลัดดา พิศาลบุตร ได้สรุปปัญหาสินเชื่อชนบท ดังนี้ คือ จากความต้องการสินเชื่อการเกษตรของเกษตรกรไทยที่เพิ่มมากขึ้นแต่การให้สินเชื่อการเกษตรของสถาบันการเงินรัฐบาลยังคงมีปัญหาหลายด้านที่เกิดจากตัวเกษตรกรเอง และแหล่งสินเชื่อ เฉพาะแหล่ง กล่าวคือ

1. ความต้องการสินเชื่อการเกษตรยังมีมากกว่าสถาบันการเงินต่าง ๆ
2. ปริมาณสินเชื่อมีไม่เพียงพอที่จะนำไปผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ การให้สินเชื่อของรัฐบาลจำเป็นต้องมีหลักทรัพย์มาค้ำประกัน การประเมินหลักทรัพย์สถาบันให้กู้เงินไม่เกินร้อยละ 60 ของหลักทรัพย์และต้องไม่เกินวงเงินที่กำหนดไว้ในจำนวนหนึ่ง
3. วิธีการซับซ้อนและล่าช้าเมื่อเปรียบเทียบกับ การกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ
4. เกษตรกรขาดหลักประกันเนื่องจากสถาบันการเงินต้องใช้หลักทรัพย์ประเภท อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ที่ดินค้ำประกันการกู้เงิน แต่เกษตรกรเป็นจำนวนมากไม่มีที่ดินทำกินของตนเอง ได้แก่เกษตรกรผู้เช่าหรือเกษตรกรบางรายมีที่ดินแต่ยังไม่มีโฉนดหรือใบแสดงสิทธิ์ที่สามารถนำไปใช้ค้ำประกันขอกู้เงินกับสถาบันการเงินได้ จึงเป็นปัญหาในการขอกู้เงินของเกษตรกร ปัญหาสินเชื่อการเกษตรในชนบทจึงเป็นปัญหาที่เกิดจากตัวเกษตรกรเองและจากแหล่งสินเชื่อ (ลัดดา พิศาลบุตร. 2537 : 66)

จากที่กล่าวมา จะเห็นว่าสถานการณ์การเป็นหนี้สินของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สรุปได้ดังนี้

1. เกษตรกรมีหนี้สินค้างชำระเป็นจำนวนมาก
2. เกษตรกรขาดหลักประกันในการขอกู้เงิน
3. เกษตรกรได้รับสินเชื่อไม่เพียงพอที่จะนำไปผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เกษตรกรต้องกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่นที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส.

จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า เกษตรกรมีปัญหาหนี้สินไม่มีที่สิ้นสุดจากการที่รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ทำให้ต้องกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ มาใช้เป็นทุนในการประกอบอาชีพและเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

วิธีการใช้คืนเงินกู้ของเกษตรกร

ผู้ศึกษาได้สอบถามจากหัวหน้ากลุ่มเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ในอำเภอปากพลี ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้คืนเงินกู้ของเกษตรกรชาวปากพลี ดังนี้ เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ส่วนใหญ่มีรายได้จากการขายผลผลิตทางการเกษตร เช่น ข้าวเปลือก หน่อไม้ไผ่ตง เป็นต้น หลังจากเก็บเกี่ยว และจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรแล้ว ส่วนมากนำเงินไปชำระหนี้สินที่ตนเองได้กู้ยืมมาจากแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ ทั้งแหล่งเงินกู้ในระบบและนอกระบบ โดยส่วนใหญ่จะนำเงินไปชำระหนี้สินนอกระบบก่อน เพราะมีอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าแหล่งเงินกู้ในระบบ ส่วนเงินกู้จาก ธ.ก.ส. นั้นคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าแหล่งเงินกู้อื่นๆ และเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่เกษตรกรมีความเชื่อว่าคงไม่ฟ้องร้องเกษตรกร หรือถ้ามีการเร่งรัดหนี้สินก็ไม่รุนแรงเท่ากับแหล่งเงินกู้นอกระบบ เกษตรกรจึงเหลือเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เป็นจำนวนน้อยหรือไม่ครบตามที่ได้กำหนดไว้ในสัญญาการขอกู้เงิน การค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. จึงยังคงมีอยู่ ถ้าต้องการกู้ยืมเงินมาลงทุนใหม่ก็ไม่ได้เพราะหนี้เก่ายังชำระไม่หมด หรือกู้ได้เงินเป็นจำนวนน้อยไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้ในการผลิตให้มีประสิทธิภาพทำให้รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ไม่มีเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เกิดเป็นปัญหานี้ค้างชำระ

เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลีบางรายเมื่อถึงกำหนดมีเงินไม่พอที่จะชำระหนี้สิน และฤดูกาลผลิตครั้งต่อไปก็มีเงินลงทุนไม่เพียงพอ สมาชิกภายในกลุ่มส่วนใหญ่รวบรวมเงินให้ได้ครบตามจำนวนที่ต้องการเพื่อนำไปชำระหนี้ ธ.ก.ส. แล้วทำการขอกู้ยืมเงินงวดใหม่จาก ธ.ก.ส. เมื่อได้เงินมาแล้วต้องนำเงินบางส่วนไปใช้หนี้สินสมาชิกภายในกลุ่ม เงินที่เหลือจึงนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพและเป็นทุนในการผลิต แต่เป็นเงินจำนวนเงินน้อยกว่าที่ได้ทำการวางแผนในสัญญาการขอกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ทำให้ไม่มีประสิทธิภาพในการผลิต ได้ผลผลิตไม่เพียงพอที่จะนำไปขาย เกิดเป็นปัญหานี้สินค้างชำระ เกษตรกรจึงตกอยู่ในความยากจน

ขณะที่เกษตรกรบางรายก็รอเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้องเพื่อนำเงินไปใช้จ่ายในการดำรงชีพ ที่เหลือก็นำไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. และแหล่งเงินกู้อื่น ๆ

จากวิธีการใช้คืนเงินกู้ ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ดังนี้ คือ

1. เกษตรกรรอขายผลผลิตทางการเกษตรในแต่ละฤดูกาลเก็บเกี่ยว แล้วจึงนำเงินไปชำระหนี้สิน ธ.ก.ส.
2. เกษตรกรรอเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้อง แล้วจึงนำเงินไปชำระหนี้สิน ธ.ก.ส.
3. สมาชิกภายในกลุ่มที่เกษตรกรเป็นสมาชิกให้กู้ยืมเงิน แล้วจึงนำเงินไปชำระหนี้สิน ธ.ก.ส. แล้วทำการขอกู้เงินงวดใหม่จาก ธ.ก.ส.

จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าวิธีการใช้เงินของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี เป็นการนำเอาเงินที่ต้องกู้ยืมจากผู้อื่นมาใช้คืน ธ.ก.ส. เนื่องจากเกษตรกรทำการผลิตทางการเกษตรไม่คุ้มค่ากับการลงทุน เป็นผลทำให้เกษตรกรไม่มีเงินเหลือ หรือมีเงินเหลือเป็นจำนวนน้อย ไม่เพียงพอที่จะนำเงินไปใช้คืนเงินกู้ได้ตรงตามสัญญาการขอกู้เงินที่ได้ทำไว้กับ ธ.ก.ส. และมีความต้องการเงินลงทุนในฤดูเพาะปลูกครั้งต่อไป จึงได้พยายามหาเงินจากแหล่งเงินต่าง ๆ มาใช้คืนเงินกู้กับ ธ.ก.ส. เพื่อที่จะได้ขอกู้เงินสำหรับลงทุนในฤดูกาลเพาะปลูกครั้งต่อไป อีกทั้งเงินกู้งวดใหม่จาก ธ.ก.ส. นั้น บางส่วนต้องนำไปใช้คืนกับแหล่งเงินกู้ที่ตนเองขอกู้มาก่อน นั้น จึงเหลือเงินเพื่อเป็นทุนในการผลิตเป็นเงินจำนวนน้อย ทำให้ไม่มีประสิทธิภาพในการผลิตได้ผลผลิตขายแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุน หมุนเวียนอย่างนี้ไปตลอด ทำให้เกษตรกรต้องไปขอกู้เงินกับ ธ.ก.ส. มาลงทุนทุกครั้งที่มีการเพาะปลูก

สาเหตุของการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร

สาเหตุของการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกรส่วนใหญ่แล้วเกิดจาก รายได้ไม่พอกับรายจ่าย เป็นผลทำให้เกษตรกรเหลือเงินไม่เพียงพอที่จะนำไปชำระหนี้สิน เกิดเป็นปัญหาการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร ดังที่ โสภิน ทองปาน ได้กล่าวถึง สาเหตุการค้างชำระหนี้ของเกษตรกร ดังนี้ ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร นับวันจะมีมากขึ้นด้วยเหตุผลสองประการซึ่งเกี่ยวข้องกัน คือ

ประการแรก การประกอบอาชีพทำการเกษตรจะต้องใช้ปัจจัยที่ต้องใช้เงินซื้อหามากขึ้นแทนที่จะใช้แรงงานและที่ดินของครอบครัว ปัจจัยที่ต้องซื้อและนับวันจะต้องใช้เป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ยาปราบศัตรูพืช รวมทั้งต้องมีการว่าจ้างแรงงานมาช่วยในการเกษตร

ประการที่สอง ผลตอบแทนจากการประกอบอาชีพที่ไม่แน่นอนและมีแนวโน้มลดลง เพราะความไม่แน่นอนของผลผลิตที่ส่วนหนึ่งเพราะสภาพดินฟ้าอากาศ และอีกส่วนหนึ่งเพราะราคาพืชผลที่ทำให้รายได้ไม่เพียงพอให้คุ้มค่ากับต้นทุนการผลิต ขณะที่ความต้องการในการบริโภคของครอบครัวนับวันจะเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีหนี้สินเพิ่มขึ้น (โสภิน ทองปาน. 2532 : 171)

ปัญหานี้ค้างชำระของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่กลุ่มพัฒนาสินเชื่อการเกษตร สำนักงานผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ศึกษาพบว่าสาเหตุที่เกษตรกรไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ตามกำหนดมีดังนี้

1. เกษตรกรไม่นำเงินไปใช้ในการผลิตตามวัตถุประสงค์ที่ขอกู้ แต่นำเงินไปใช้ในการบริโภคหรือใช้จ่ายในสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดผลผลิต

2. เกิดความล้มเหลวในการผลิตเนื่องภัยธรรมชาติและราคาผลผลิตตกต่ำ
3. เกิดความผิดพลาดในการประเมินรายได้ของผู้สูงกว่าความเป็นจริงเพราะขาดข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้กู้

4. ผลผลิตได้ไม่มากพอที่จะชำระหนี้
5. เกษตรกรบิดพลิ้วไม่ชำระหนี้เนื่องจาก

ก) เกษตรกรมีความเห็นว่า ธ.ก.ส.เป็นหน่วยงานของรัฐบาลมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเกษตรกรอยู่แล้ว

ข) เกิดความบกพร่องในการติดตามและดำเนินการในหนี้ค้างชำระ

ค) อัตราดอกเบี้ยต่ำ ดังนั้นเกษตรกรจึงนำเงินไปชำระหนี้อื่นก่อน

ง) ไม่มีเบี้ยปรับจึงทำให้ผู้กู้ไม่เห็นความสำคัญที่จะชำระหนี้คืนภายในกำหนด

ระยะเวลา

(กลุ่มพัฒนาสินเชื่อการเกษตร สำนักงานผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย. 2533 : 1 - 5)

ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าสาเหตุการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร สรุปได้ดังนี้ คือ

1. เกษตรกรมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย
2. เกษตรกรนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์
3. ภาวะราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
4. เกิดความล้มเหลวในการผลิต ทำให้ได้ผลผลิตไม่มากพอที่จะนำไปขายแล้วนำเงินไปชำระหนี้สิน
5. เกษตรกรบิดพลิ้วไม่ชำระหนี้สิน

แนวทางแก้ไขและวิธีแก้ไขปัญหาหนี้สินค้างชำระของเกษตรกร

ปัญหาหนี้สิน ความยากจนและความต้องการสินเชื่อทางการเกษตรของเกษตรกรเป็นปัญหาระดับชาติที่รัฐบาลทุกสมัยได้ให้ความสำคัญและหาทางช่วยเหลือเพื่อให้เกษตรกรหลุดพ้นจากสภาวะความเป็นหนี้สินและสามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรได้

ในเรื่องนี้ เจริญศักดิ์ อึ้งวัฒนา ได้ลำดับแนวทางการช่วยเหลือของรัฐบาลไว้ดังนี้ รัฐบาลได้นำเอาระบบวิธีการสหกรณ์เข้ามาใช้ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2459 เพื่อทำหน้าที่ให้เงินกู้แก่เกษตรกร แต่ปรากฏว่าการดำเนินงานของสหกรณ์ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรและไม่สามารถขยายการให้เงินกู้ไปสู่เกษตรกรส่วนใหญ่ได้ จึงได้จัดตั้งธนาคารเพื่อการสหกรณ์ขึ้นในปี พ.ศ. 2490 เพื่อทำหน้าที่จัดหาเงินทุนสำหรับให้สหกรณ์กู้ยืมและสามารถให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรได้กว้างขวางยิ่งขึ้น แต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จอีก ในที่สุดปี พ.ศ. 2509 รัฐบาลจึงได้จัดตั้งธนาคาร

เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธ.ก.ส.) โดยโอนทรัพย์สินและหนี้สินเดิมของธนาคารเพื่อการ
การสหกรณ์เดิมมาเป็นของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) (เจริญศักดิ์ อึ้งวัฒนา.
2524 : (ข))

จากรายงานการดำเนินงานของ ธ.ก.ส. เมื่อปี พ.ศ. 2543 กล่าวถึงการให้กู้ยืมของ ธ.ก.ส.
ตั้งแต่ วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2509 จนถึง ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2543 ธนาคารเพื่อ
การเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) มีจำนวนเงินที่ให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
กู้ยืมเป็นจำนวนมากถึง 228,454.09 ล้านบาท ในขณะที่เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. มีจำนวนมากขึ้น
หมายถึงเกษตรกรมีภาวะหนี้สินเพิ่มมากขึ้น (ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. 2543 : 6)

จากความสำเร็จของ ธ.ก.ส. ฝ่ายแผนงานเศรษฐกิจรายสาขา สถาบันวิจัยเพื่อการ
พัฒนาประเทศไทย ได้ทำการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อบริการของ ธ.ก.ส.
พบว่า การบริการของพนักงาน ธ.ก.ส.เป็นค่าดัชนีที่ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจสูงสุด และ
ความสะดวกในการติดต่อได้ค่าเฉลี่ยคะแนนความพอใจต่ำสุด ส่วนข้อเสนอแนะคือ ต้องการให้
ธ.ก.ส.ปรับปรุงบริการเงินกู้ ได้แก่ เรื่องขั้นตอนการกู้เงินและบริการช่วงระหว่างการชำระคืนเงินกู้
ของลูกค้ากลุ่มต่าง ๆ ธ.ก.ส.ควรปรับปรุงเรื่องการให้ข่าวสารและชี้แจงลักษณะการดำเนินงาน
ของ ธ.ก.ส.ให้ลูกค้าเข้าใจ จะเห็นได้ว่าการสื่อสารระหว่าง ธ.ก.ส. กับเกษตรกรลูกค้าได้รับ
ค่าเฉลี่ยคะแนนเป็นความพึงพอใจต่ำสุดก็ตาม แต่การปล่อยสินเชื่อการเกษตรให้กับเกษตรกรมี
จำนวนมากขึ้นและเกษตรกรมีความต้องการเพิ่มมากขึ้นทุกปี ทำให้เกษตรกรเป็นหนี้เพิ่มมากขึ้น
ชี้ให้เห็นว่าความต้องการสินเชื่อการเกษตรของเกษตรกรยังมีความต้องการอยู่เป็นจำนวนมาก
(ฝ่ายแผนงานเศรษฐกิจรายสาขาสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. 2540 : I - iii)

การค้างชำระหนี้สินของเกษตรกรเป็นจำนวนมาก ดังที่ มงคล การดี ได้เสนอแนวทาง
แก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้เงินกู้กับ ธ.ก.ส. ไว้ดังนี้ “ธ.ก.ส.ควรผ่อนอายุการชำระหนี้ตาม
ความจำเป็นและไม่คิดดอกเบี้ย แล้วให้สินเชื่อในฤดูกาลผลิตต่อไป ในขณะที่เดียวกันควรจัด
ให้พนักงานสินเชื่อเป็นผู้คอยเสนอแนะและกำกับการผลิต ตลอดจนมีการแนะนำส่งเสริมให้
เกษตรกรพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เช่น การเลือกพันธุ์หรือชนิดพืชให้เหมาะสมต่อพื้นที่
เพาะปลูก” (มงคล การดี. 2541 : 5)

สอดคล้องกับอนุกุล พองมูล ได้เสนอแนวทางช่วยเหลือลูกค้า ธ.ก.ส.ที่มีหนี้เงินกู้
ค้างชำระ ให้สามารถชำระหนี้เงินกู้ต่อธนาคารได้ โดยการกำกับดูแลและแนะนำอย่างใกล้ชิดจาก
พนักงานสินเชื่อของ ธ.ก.ส.ดังนี้

1. ธ.ก.ส.ควรมีการส่งเสริมให้ลูกค้าจัดทำโครงการไร่นาสวนผสม โดยร่วมมือกับกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อที่จะช่วยให้ลูกค้ามีรายได้หลายทาง
2. ธ.ก.ส.ควรจัดทำโครงการรับจำนำข้าวเปลือก เพื่อช่วยให้ลูกค้าไม่ต้องรีบขายข้าวเปลือก และได้เงินทุนสำหรับไว้ใช้จ่ายในครอบครัว
3. การแก้ปัญหาภาวะฝนแล้งหรือฝนทิ้งช่วง ธ.ก.ส.ควรส่งเสริมให้ลูกค้ากู้เงินระยะปานกลางหรือระยะยาว เพื่อนำไปขุดอ่างเก็บน้ำหรือบ่อบาดาลสำหรับเก็บกักน้ำไว้ในการเกษตร และเพื่อการบริโภค เป็นการแก้ปัญหาระยะยาวให้เกษตรกรได้
4. ปัญหาลูกค้ามีที่ดินทำกินน้อย ธ.ก.ส.ควรสนับสนุนให้กู้เงินระยะปานกลางหรือระยะยาวเพื่อซื้อที่ดินการเกษตรเพิ่มขึ้นอันจะช่วยให้ลูกค้ามีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง
5. ธ.ก.ส.ควรแนะนำให้ความรู้ในด้านการใช้วัสดุการเกษตรที่ถูกต้อง
6. ปัญหาด้านการตลาด ธ.ก.ส.ควรที่สนับสนุนให้ลูกค้ารวมตัวกันซื้อและขายผลผลิตทางการเกษตร โดย การตั้งสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาด
7. ธ.ก.ส.ควรฝึกอบรมและให้ความรู้ด้านการเกษตรแก่พนักงานสินเชื่อให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

(อนุกุล ฟองมูล. 2536 : 60 - 62)

ขณะที่ลัดดา พิศาลบุตร ได้กล่าวถึงปัญหาสินเชื่อในชนบทและแนวทางแก้ไขไว้ดังนี้ เกษตรกรใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์ ทำให้ไม่สามารถใช้เงินคืนตามกำหนดได้ จึงควรมีการควบคุมสินเชื่อให้มีการใช้ที่ทำให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง และเกษตรกรควรมีแผนการใช้เงินและชำระเงินกู้อย่างแน่นอน (ลัดดา พิศาลบุตร. 2537 : 66)

ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรกับ ธ.ก.ส. ที่ ปรีชา แฮรี่ ได้เสนอแนวทางแก้ไข ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรกับ ธ.ก.ส. ไว้ดังนี้

1. เกษตรกรที่มีปัญหาเรื่องการค้างชำระหนี้เงินกู้ควรทบทวนหนี้สินที่มีอยู่ทั้งหมด โดยพิจารณาควบคู่ไปกับกิจกรรม รายได้ รายจ่าย และจัดทำบัญชีฟาร์มแบบง่าย ๆ จะช่วยให้เกษตรกรทราบถึงฐานะกิจการที่แท้จริงได้ดี และสามารถคาดการณ์เกี่ยวกับสถานะการลงทุนของตนเอง ตลอดจนการกำหนดแผนงานในอนาคตทั้งระยะสั้นและระยะยาวได้
2. เกษตรกรที่มีปัญหาค้างชำระหนี้เงินกู้ ควรพิจารณาถึงการใช้เงินให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้เสนอแผนงานหรือโครงการแก่ธนาคาร เพราะได้มีการวิเคราะห์ถึงลักษณะโครงการ แผนการผลิต รายได้ รายจ่าย ตลอดจนวิเคราะห์ความสามารถในการชำระคืนหนี้เงินกู้ของเกษตรกรแล้ว

3. ขนาดของฟาร์มที่ใช้ในการผลิตนั้นส่งผลต่อการชำระหนี้ เพราะว่าการผลิตพืชและสัตว์นั้น ขนาดของฟาร์มจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงสภาพความเหมาะสมของฟาร์ม ศักยภาพการผลิต ตลอดจนได้รับการสนับสนุนด้านสินเชื่อเพิ่มมากขึ้น

4. รายได้ในฟาร์มของเกษตรกรนั้นมีผลต่อการชำระหนี้ เกษตรกรไม่ควรผลิตได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ควรจัดเป็นรูปแบบไร่นาสวนผสม เพราะทำให้การใช้พื้นที่ที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถทดแทนกันได้เมื่อกิจการบางอย่างไม่ประสบผล ระบบการผลิตนั้น ๆ อาจมีรายได้ตลอดเวลาและนำมาชำระหนี้บางส่วนจะช่วยลดจำนวนหนี้สินและดอกเบี้ยลง ภาระในการชำระหนี้ก็จะน้อยลง

5. รายได้นอกฟาร์มของเกษตรกรในปัจจุบันนี้มีความสำคัญยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนให้เกษตรกรสามารถชำระหนี้ได้ เกษตรกรที่มีรายได้หลังจากฤดูการผลิตแล้วสามารถที่จะนำมาชำระต้นทุนและดอกเบี้ยบางส่วนจะช่วยลดภาระให้กับเกษตรกรเมื่อกำหนดส่งชำระหนี้มาถึง เกษตรกรก็จะมีเงินทุนที่เหลือจากการผลิตไปลงทุนในปีต่อไป การพึ่งเงินกู้จากธนาคารก็ลดน้อยลงจะช่วยลดปัญหาในการค้างชำระหนี้ในปีต่อไปด้วย (ปรีชา แฮร์. 2539 : 57)

แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาหนี้สินค้างชำระ สรุปได้ดังนี้ คือ

1. รัฐบาลแก้ไขปัญหาหนี้นอกระบบของเกษตรกรโดยการจัดตั้ง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธ.ก.ส.) เพื่อดำเนินการปล่อยสินเชื่อการเกษตรให้กับเกษตรกรโดยตรง ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าแหล่งเงินกู้นอกระบบ

2. ธ.ก.ส.ควรมีการผ่อนอายุการชำระหนี้(ยืดอายุและลดจำนวนเงินที่ต้องชำระหนี้ต้องงวด)ตามความจำเป็นและไม่คิดดอกเบี้ย

3. ธ.ก.ส.ควรมีการกำกับดูแลลูกค้า ธ.ก.ส.ที่มีหนี้ค้างชำระอย่างใกล้ชิด และควรมีการควบคุมการใช้เงินเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

4. เกษตรกรควรมีการจัดทำบัญชีฟาร์มเพื่อควบคุม และกำหนดแผนงานระยะสั้นและระยะยาวได้

จากแนวทางการแก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ ธ.ก.ส. ดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษามีแนวความคิดว่าควรที่จะศึกษาหาสาเหตุที่ทำให้เกษตรกรเกิดปัญหาการค้างชำระหนี้สิน เพื่อนำมาหาแนวทางการแก้ไขปัญหาลูกค้า ธ.ก.ส. ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรเป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นบนพื้นที่หลาย ๆ แห่งในชนบทไทย ซึ่งแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันออกไปตามลักษณะภูมิประเทศ ประชากร สังคม วัฒนธรรม เป็นต้น ทำให้ผู้ศึกษาสนใจทำการศึกษาปัญหาการค้างชำระหนี้สินและแนวทางการแก้ปัญหาของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส.สาขาปากพลีเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในโอกาสต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้ คือ

1. แหล่งข้อมูลในการศึกษา
2. ประชากรศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. การเก็บและการรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลในการศึกษา

การศึกษานี้ได้ค้นคว้าเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1. ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้ สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หอสมุดธนาคารแห่งประเทศไทย หอสมุดธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรี กรมพัฒนาที่ดิน หอสมุดสภาวิจัยแห่งชาติ
2. แผนที่ตำบลเกาะโพธิ์ เกาะหวาย โคกกรวด ท่าเรือ นาหินลาด ปากพลี และหนองแสง แผนที่อำเภอปากพลีและแผนที่จังหวัดนครนายกจากสำนักงานการเกษตรอำเภอปากพลี สำนักงานสถิติ จังหวัดนครนายกและกรมแผนที่ทหาร
3. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก
4. สำนักงานที่ดินอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก
5. สำนักงานเกษตรอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก
6. สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก
7. สำนักงานสถิติจังหวัดนครนายก

2. ประชากรในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างครั้งนี้ใช้ประชากรที่มีอาชีพทำการเกษตร อาศัยอยู่ในอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายกและเป็นสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาปากพลีที่ได้กู้เงินและมีปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. จำนวน 452 ราย (ครัวเรือน) โดยเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์อย่างน้อยร้อยละ 50 ของประชากรในการศึกษาจาก 51 หมู่บ้าน ใน 7 ตำบล 1 เทศบาล ของอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกสัมภาษณ์
- ตอนที่ 2 ข้อมูลการกู้เงินก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.
- ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน ธ.ก.ส.
- ตอนที่ 5 สาเหตุที่ค้างชำระหนี้
- ตอนที่ 6 วิธีการแก้ปัญหา
- ตอนที่ 7 ความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์

4. การเก็บและการรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บและรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ธ.ก.ส. สาขาปากพลี สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอปากพลี เป็นต้น
2. สอบถามกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 7 ตำบล ของอำเภอปากพลี เพื่อหารายชื่อหัวหน้ากลุ่มเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี
3. สอบถามหัวหน้ากลุ่มเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี หารายชื่อเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี เน้นเฉพาะรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.
4. นารายชื่อเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. บนพื้นที่ 51 หมู่บ้าน 7 ตำบล 1 เทศบาล ของอำเภอปากพลี มาทำการวางแผนออกเก็บข้อมูล

5. ประชุม แนะนำวิธีการสัมภาษณ์ และการจัดบันทึก แก่นักศึกษาปริญญาตรี วิชาเอก ภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ช่วยเก็บข้อมูล

6. ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ตามรายชื่อที่ได้มา แบบจงใจให้ได้ จำนวนตัวอย่างของประชากรที่ใช้ในการศึกษามากกว่า ร้อยละ 50.00 ของประชากรในการศึกษา

7. ดำเนินการเก็บข้อมูล 10 วัน (วันที่ 15 ถึง 24 ตุลาคม พ.ศ. 2543) ผู้ดำเนินการศึกษา ทำบรรณาธิกรแบบสัมภาษณ์ ซึ่งนักศึกษาปริญญาตรี วิชาเอกภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำการสัมภาษณ์แต่ละวันเพื่อให้ได้ข้อมูลถูกต้องตรงความเป็นจริงมากที่สุด

5. การจัดกระทำข้อมูล

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. แจนนับข้อมูล จำแนกเป็นหัวข้อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและสมมติฐาน
2. กำหนดเกณฑ์เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 การใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินมากกว่า ร้อยละ 50 ถือว่าใช้เงิน ตรงตามวัตถุประสงค์ ตามเกณฑ์ของ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

2.2 นำเงินกู้แต่ละสัญญามาคำนวณหาร้อยละ หากการใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ ตามข้อ 2.1

3. คำนวณค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่เป็น
4. ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ลำดับตามข้อ 1

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ร้อยละทำการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4

การวิเคราะห์และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องปัญหาหนี้สินเกษตรกรอำเภอปากพลีกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก ศึกษาจากเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในปี พ.ศ. 2542 โดยแยกเป็น 7 ตำบล การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. ศึกษาประเภทเงินกู้ วัตถุประสงค์ของการขอกู้เงินกับการนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้ของเกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

2. ศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

3. ศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายที่มีปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย จึงจำแนกหัวข้อเพื่อการวิเคราะห์ต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

2. วิเคราะห์ข้อมูลการกู้เงินก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

5. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่ค้างชำระหนี้ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

6. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.

จากหัวข้อข้างต้นสามารถดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ
ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ผู้ให้ข้อมูล แยกเป็นหัวข้อได้ต่อไปนี้

1.1 วิเคราะห์เพศของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.
สาขาปากพลี ผู้ให้ข้อมูล

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไปดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงเพศของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	เพศ						หมายเหตุ
	ชาย		หญิง		รวม		
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	15	55.56	12	44.44	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	2	18.18	9	81.82	11	100	
โคกกรวด	10	62.50	6	37.50	16	100	
ท่าเรือ	25	49.02	26	50.98	51	100	
นาหินลาด	38	64.41	21	35.59	59	100	
ปากพลี	20	47.62	22	52.38	42	100	
หนองแสง	15	65.22	8	34.78	23	100	
รวม 7 ตำบล	125	54.58	104	45.42	229	100	

ตาราง 13 แสดงเพศของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. เป็นเพศชาย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56 และเป็นเพศหญิง จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เป็นเพศหญิงจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.82 และเป็นเพศชาย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงและจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า รายที่เป็นเพศหญิงส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นหม้าย เนื่องจากสามีตายและเกิดจากการหย่าร้าง ส่งผลให้การประกอบอาชีพขาดผู้นำ และขาดแรงงานหลักในการทำงาน ทำให้การประกอบอาชีพลดประสิทธิภาพการผลิตลงได้ผลผลิตน้อยกว่าเดิมขายแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุนส่งผลให้เกิดปัญหาขาดการ

ชำระหนี้สินหรือไม่สามารถชำระหนี้สินได้ตรงตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับ ธ.ก.ส. เกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรเป็นเพศชาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเป็นเพศหญิง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรเป็นเพศหญิง จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.00 และเป็นเพศชาย จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.00 จะเห็นได้ว่าเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. มีความแตกต่างไม่มากนักระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรเป็นเพศชาย จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.41 และเป็นเพศหญิง จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.59 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรเป็นเพศหญิง จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.38 และเป็นเพศชาย จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.62 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรเป็นเพศชาย จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.22 และเป็นเพศหญิง จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.78 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบลในอำเภอบางพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ผู้ให้ข้อมูลเป็นเพศชาย จำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.58 และเป็นเพศหญิง จำนวน 104 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.42 กล่าวได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงและจากการสัมภาษณ์ พบว่า เกษตรกรเพศหญิงที่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เป็นหม้าย เนื่องจากสามีตายและหย่าร้างจึงขาดแรงงานหลักในการประกอบอาชีพ ประสิทธิภาพการผลิตจึงลดลงทำให้ได้ผลผลิตลดลงด้วยรายได้ในแต่ละปีจึงไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ทำให้มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.

1.2 วิเคราะห์อายุของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.

สาขาปากพลี ผู้ให้ข้อมูล

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีอายุที่แตกต่างกัน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนที่แตกต่างกันออกไปดังตาราง 14

ตาราง 14 แสดงอายุของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	อายุ (ปี)										รวม		หมายเหตุ
	21-30		31-40		41-50		51-60		มากกว่า 60				
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	-	-	3	11.11	7	25.93	7	25.93	10	37.03	27	100	N=จำนวน %=ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	1	9.09	2	18.18	3	27.27	5	45.46	11	100	
โคกกรวด	1	6.25	-	-	4	25.00	2	12.50	9	56.25	16	100	
ท่าเรือ	-	-	7	13.73	16	31.37	18	35.29	10	19.61	51	100	
นาหินลาด	1	1.70	9	15.25	19	32.20	13	22.03	17	28.82	59	100	
ปากพลี	1	2.38	7	16.67	14	33.33	12	28.57	8	19.05	42	100	
หนองแสง	-	-	2	8.70	8	34.78	12	52.17	1	4.35	23	100	
รวม 7 ตำบล	3	1.31	29	12.66	70	30.57	67	29.26	60	26.20	229	100	

ตาราง 14 แสดงอายุของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ผู้ให้ข้อมูลในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มากที่สุดจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.03 รองลงมา ได้แก่ อายุ 51 ถึง 60 ปี และอายุ 41 ถึง 50 ปี จำนวน 7 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.93 และอายุ 31 ถึง 40 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าอายุของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.46 รองลงมา ได้แก่ อายุ 51 ถึง 60 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 อายุ 41 ถึง 50 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 และอายุ 30 ถึง 41 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ตามลำดับ และไม่พบเกษตรกรที่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี เป็นผู้ที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. จะสังเกตเห็นได้ว่า ผู้ที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป เป็นผู้ชราเป็นผลให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาได้แก่ อายุ 41 ถึง 50 ปี จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 อายุ 51 ถึง 60 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 และอายุ 20 ถึง 30 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25

ตามลำดับ ไม่พบว่ามีเกษตรกรที่อายุต่ำกว่า 20 ปี จะเห็นได้ว่า เกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่ามีอายุ 51 ถึง 60 ปี มากที่สุด จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.29 รองลงมาได้แก่ อายุ 41 ถึง 50 ปี จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.37 อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.61 และอายุ 31 ถึง 40 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.73 ตามลำดับ ไม่พบว่ามีเกษตรกรที่มีอายุต่ำกว่า 31 ปี จะเห็นได้ว่า เกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 50 ปี ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรมีอายุ 41 ถึง 50 ปี มากที่สุด จำนวน 19 ราย คิดเป็นคิดเป็นร้อยละ 32.20 รองลงมาได้แก่ อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.82 อายุ 51 ถึง 60 ปี จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.03 อายุ 31 ถึง 40 ปี จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.25 และอายุ 20 ถึง 30 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.70 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรอายุ 41 ถึง 50 ปี มากที่สุด จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาได้แก่ เกษตรกรที่มีอายุ 51 ถึง 60 ปี จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.57 อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.05 อายุ 31 ถึง 40 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอายุ 20 ถึง 30 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.38 ตามลำดับ ไม่พบว่ามีอายุต่ำกว่า 20 ปี จะเห็นได้ว่า เกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า มีอายุ 51 ถึง 60 ปี มากที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมาได้แก่ มีอายุ 41 ถึง 50 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.78 อายุ 31 ถึง 40 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.70 และอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.35 ตามลำดับ ไม่พบว่ามีเกษตรกรที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จะเห็นได้ว่า เกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า อายุของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ผู้ให้ข้อมูลมีอายุ 41 ถึง 50 ปี มากที่สุด จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.57 รองลงมาได้แก่ อายุ 51 ถึง 60 ปี จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.26 อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.20 อายุ 31 ถึง 31 – 40 ปี จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.66 และอายุ 21 ถึง 30 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.31 ซึ่งเกษตรกรที่มีอายุ 21 ถึง 30 ปี ทั้ง 3 ราย เป็นเกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. ที่รับชำระหนี้สินแทนบิดามารดาซึ่งเสียชีวิตไปแล้ว แต่ยังค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. จะเห็นได้ว่า เกษตรกรที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.46 เกษตรกรเหล่านี้เป็นผู้ที่อยู่ในวัยชราสุขภาพอ่อนแอประสิทธิภาพการทำงานลดลงตามอายุที่มากขึ้นจำเป็นต้องลดขนาดพื้นที่ทำการเกษตรลง เป็นผลทำให้ผลผลิตลดลงด้วย รายได้จึงไม่เพียงพอที่จะใช้หนี้สิน ธ.ก.ส. เป็นผลทำให้เกษตรกรเกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน

1.3 วิเคราะห์สถานภาพในครอบครัวของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ผู้ให้ข้อมูล

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีสถานภาพในครอบครัว แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไปดังตาราง 15

ตาราง 15 แสดงสถานภาพในครอบครัวของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	สถานภาพในครอบครัว								หมายเหตุ
	หัวหน้าครอบครัว		ผู้อาศัย		อื่น ๆ		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	15	55.56	11	40.74	1	3.70	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	8	72.73	-	-	3	27.27	11	100	
โคกกรวด	14	87.50	1	6.25	1	6.25	16	100	
ท่าเรือ	35	68.63	15	29.41	1	1.96	51	100	
นาหินลาด	47	79.66	8	13.56	4	6.78	59	100	
ปากพลี	25	59.52	15	35.72	2	4.76	42	100	
หนองแสง	18	78.26	4	17.39	1	4.35	23	100	
รวม 7 ตำบล	162	70.74	54	23.58	13	5.68	229	100	

ตาราง 15 แสดงสถานภาพในครอบครัวของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ผู้ให้ข้อมูล ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี เป็นหัวหน้าครอบครัวมากที่สุด จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาได้แก่ เป็นผู้อาศัย จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.74 และอยู่ในสถานภาพอื่น ๆ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า หัวหน้าครอบครัวเป็นผู้มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. มากที่สุด ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัวมากที่สุด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.73 และมีสถานภาพอื่น ๆ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 ไม่พบสถานภาพผู้อาศัย จะเห็นได้ว่า หัวหน้าครอบครัวเป็นผู้ที่มีปัญหานี้สินค้างชำระกับ ธ.ก.ส. มากที่สุด ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัวมากที่สุด จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.50 เป็นผู้อาศัยและมีสถานภาพอื่น ๆ จำนวน 1 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.25 จะเห็นได้ว่า เกษตรกร ลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัว

ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัวมากที่สุด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.63 รองลงมา ได้แก่ มีสถานภาพเป็นผู้อาศัย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.41 และมีสถานภาพอื่น ๆ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.96 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็น หัวหน้าครอบครัว

ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัวมากที่สุด จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.66 รองลงมา ได้แก่ เป็นผู้อาศัย จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.56 และอยู่ในสถานภาพอื่น ๆ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.78 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัว

ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรมีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัวมากที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.52 รองลงมาได้แก่ เป็นผู้อาศัย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.72 และประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.76 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัว และ

ในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรมีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัวมากที่สุด จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.26 รองลงมาได้แก่ เป็นผู้อาศัย จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.39 และมีสถานภาพอื่น ๆ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.35 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ สถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัว

จากข้อมูลดังกล่าวรวมทั้ง 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัวมากที่สุด จำนวน 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.74 รองลงมาได้แก่ เป็นผู้อาศัย จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.58 และมีสถานภาพอื่น ๆ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.68 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า หัวหน้าครอบครัวผู้ซึ่งเป็นผู้นำและเป็นแรงงานหลักเป็นผู้ที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. มากที่สุดเมื่อเกิดปัญหานี้สินดังกล่าว จึงส่งผลไปยังบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัวต้องมีการทำงานมากยิ่งขึ้นเพื่อหาเงินมาชำระหนี้สิน จากการสัมภาษณ์ พบว่า หัวหน้าครอบครัวส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ที่มีประสิทธิภาพในการผลิตลดลง ส่วนผู้อาศัยและสถานภาพอื่น ๆ เกิดจากความล้มเหลวในการทำการเกษตร เช่น ได้ผลผลิตจำนวนน้อย ภาวะราคาผลผลิตตกต่ำ ไม่คุ้มค่าการลงทุน และจากภัยธรรมชาติ เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าวทำให้เกษตรกรไม่มีเงินไปใช้หนี้เป็นผลให้เกษตรกรเกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน

1.4 วิเคราะห์ระดับการศึกษาของเกษตรกรรายที่มีปัญหาด้านการจ้างแรงงานกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้จ้างแรงงานมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป

ดังตาราง 16

ตาราง 16 แสดงระดับการศึกษาของเกษตรกรรายที่มีปัญหาด้านการจ้างแรงงานกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ระดับการศึกษา																รวม	หมายเหตุ	
	ไม่ได้รับการศึกษา		ประถมศึกษา ต้น		ประถม ปลาย		มัธยม ต้น		มัธยม ปลาย		ปวช. N %		ปวส. N %		ปริญญาตรี N %				
เกาะโพธิ์ เกาะหวาย โคกกรวด ท่าเรือ นาหินลาด ปากพลี หนองแสง	-	-	8	29.64	15	55.56	1	3.70	2	7.40	1	3.70	-	-	-	-	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
	-	-	10	90.91	-	-	1	9.09	-	-	-	-	-	-	-	-	11	100	
	-	-	8	50.00	6	37.50	2	12.50	-	-	-	-	-	-	-	-	16	100	
	2	3.92	42	82.36	-	-	5	9.80	1	1.96	-	-	1	1.96	-	-	51	100	
	-	-	20	33.89	35	59.32	2	3.39	1	1.70	-	-	-	-	1	1.70	59	100	
	1	2.38	12	28.57	22	52.38	5	11.91	1	2.38	1	2.38	-	-	-	-	42	100	
	-	-	7	30.43	12	52.17	2	8.70	2	8.70	-	-	-	-	-	-	23	100	
รวม 7 ตำบล	3	1.31	107	46.72	90	39.29	18	7.86	7	3.06	2	0.88	1	0.44	1	0.44	229	100	

ตาราง 16 แสดงระดับการศึกษาของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปลายมากที่สุด จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมา ได้แก่ มีการศึกษาระดับชั้นประถมต้น จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.64 ชั้นมัธยมปลาย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.40 ชั้นมัธยมต้น และ ปวช. จำนวน 1 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ ไม่พบผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา และผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าชั้น ปวช. จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมต้น และประถมศึกษา ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีการศึกษาระดับชั้นประถมต้นมากที่สุด จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.91 และชั้นมัธยมต้น จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ไม่พบผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา หรือมีการศึกษาในระดับอื่น ๆ จะเห็นได้ว่าเกษตรกรที่มีปัญหาการค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับชั้นประถมต้น เป็นผลทำให้มีความล่าช้าในการสื่อสารทำความเข้าใจในรายละเอียดของการส่งเสริมในการประกอบอาชีพกับโครงการที่ทำสัญญากู้เงิน ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า มีระดับการศึกษาชั้นประถมต้น มากที่สุด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 และชั้นมัธยมต้น จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ไม่พบผู้ที่ไม่มีการศึกษาและผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยมต้นขึ้นไป จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาในชั้นประถมต้นและประถมศึกษา ทำให้ขาดความเข้าใจในแผนการดำเนินงานตามโครงการที่ได้ทำสัญญากู้เงินกับ ธ.ก.ส. ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า มีการศึกษาชั้นประถมต้น มากที่สุด จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.36 รองลงมาได้แก่ มีการศึกษาชั้นมัธยมต้น จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.80 ไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.92 มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมปลายและ ปวส. จำนวน 1 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.96 ไม่พบว่า มีการศึกษาในระดับอื่น จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมต้น ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปลายมากที่สุด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.32 รองลงมาได้แก่ มีการศึกษาระดับชั้นประถมต้น จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.89 ชั้นมัธยมต้น จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.39 ชั้นมัธยมปลาย และปริญญาตรี จำนวน 1 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.70 ไม่พบผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา และผู้ที่มีการศึกษาในระดับอื่น ๆ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาและประถมต้น เท่านั้น ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรมีการศึกษาชั้นประถมศึกษาปลายมากที่สุด จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.38 รองลงมาได้แก่ มีการศึกษาชั้นประถมต้น จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.57 ชั้นมัธยมต้น จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.91 ไม่ได้รับการศึกษา

มีการศึกษาชั้นมัธยมปลายและระดับ ปวช. จำนวน 1 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.38 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับชั้นประถมปลายและประถมต้น และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรมีระดับการศึกษาชั้นประถมปลาย มากที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมาได้แก่ มีการศึกษาระดับชั้นประถมต้น จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.43 ชั้นมัธยมต้นและมัธยมปลาย จำนวน 2 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.70 ไม่พบผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา และผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า ปวช. ขึ้นไป จะเห็นได้ว่าเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับชั้นประถมปลายและประถมต้น

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาต้น มากที่สุด จำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.72 รองลงมาได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปลาย จำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.29 มัธยมต้น จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.86 มัธยมปลาย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.06 ไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.31 ปวช. จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.88 ปวส. และปริญญาตรี จำนวน 1 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.44

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ส่วนใหญ่มีการศึกษาชั้นประถมเท่านั้น จึงมีผลต่อการวางแผนในการดำรงชีพขาดความเข้าใจเกี่ยวกับเอกสารการกู้เงิน วิธีการวางแผนการใช้เงินตามสัญญาการขอกู้เงิน และมีปัญหาในด้านการติดตามข่าวสารถึงวิธีการทำการเกษตรที่จะได้ผลผลิตเพียงพอคุ้มค่าการลงทุน

1.5 วิเคราะห์รายได้ต่อรายจ่ายของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้ สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีรายได้ต่อรายจ่าย แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไปดังตาราง 17

ตาราง 17 แสดงรายได้ต่อรายจ่ายของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	รายได้ต่อรายจ่าย								หมายเหตุ
	รายได้ > รายจ่าย		รายได้ = รายจ่าย		รายได้ < รายจ่าย		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	6	22.22	1	3.70	20	74.08	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	-	-	11	100.00	11	100	
โคกกรวด	-	-	-	-	16	100.00	16	100	
ท่าเรือ	11	21.57	-	-	40	78.43	51	100	
นาหินลาด	3	5.08	1	1.69	55	93.23	59	100	
ปากพลี	16	38.09	-	-	26	61.91	42	100	
หนองแสง	1	4.35	-	-	22	95.65	23	100	
รวม 7 ตำบล	37	16.16	2	0.87	190	82.97	229	100	

ตาราง 17 แสดงรายได้ต่อรายจ่ายของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรมีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายมากที่สุด จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.08 รองลงมาได้แก่ มีรายได้มากกว่ารายจ่าย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และมีรายได้เท่ากับรายจ่าย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกร จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย ทำให้ไม่มีเงินไปชำระหนี้สิน เป็นผลทำให้เกิดปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกร มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกร ลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย ส่งผลทำให้ไม่

มีเงินไปชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ทำให้เกิดเป็นปัญหาหนี้สินค้างชำระ ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรมีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.43 และมีรายได้มากกว่ารายจ่าย จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.57 ไม่พบว่า มีเกษตรกรที่มีรายได้เท่ากับรายจ่าย จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรมีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายมากที่สุด จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.23 รองลงมาได้แก่ มีรายได้มากกว่ารายจ่าย จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.08 และมีรายได้เท่ากับรายจ่าย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.69 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรมีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.91 และมีรายได้มากกว่ารายจ่าย จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.09 ไม่พบว่า มีเกษตรกรที่มีรายได้เท่ากับรายจ่าย จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย และ ในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรมีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.65 และมีรายได้มากกว่ารายจ่าย จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.35 ไม่พบว่า มีเกษตรกรที่มีรายได้เท่ากับรายจ่าย จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี มีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายมากที่สุด จำนวน 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.97 รองลงมาได้แก่ มีรายได้มากกว่ารายจ่ายจำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.16 และมีรายได้เท่ากับรายจ่าย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.87 ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. มีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายทำให้ไม่มีเงินไปใช้หนี้สินกับ ธ.ก.ส. จึงเกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน

2. วิเคราะห์ข้อมูลการกู้เงินก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี สามารถแยกเป็นหัวข้อได้ต่อไปนี้

2.1 วิเคราะห์การกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีทั้งเคยและไม่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. แต่ละตำบลที่มีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 18

ตาราง 18 แสดงการวิเคราะห์การกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มี
ปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	เคย		ไม่เคย		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	18	66.67	9	33.33	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	3	27.27	8	72.73	11	100	
โคกกรวด	9	56.25	7	43.75	16	100	
ท่าเรือ	27	52.94	24	47.06	51	100	
นาหินลาด	17	28.81	42	71.19	59	100	
ปากพลี	30	71.43	12	28.57	42	100	
หนองแสง	7	30.44	16	69.56	23	100	
รวม 7 ตำบล	111	48.47	118	51.53	229	100	

ตาราง 18 แสดงการวิเคราะห์การกู้เงินมาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มี
ปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรเคยมีการกู้เงินมา
ก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 และไม่เคยกู้เงินมาก่อน จำนวน
9 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระ
หนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ในเขตตำบลเกาะหวาย
พบว่า เกษตรกรไม่เคยกู้เงินก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.73 และ
เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 3 ราย ร้อยละ 27.27 และจากการสัมภาษณ์
พบว่า เกษตรกรของตำบลเกาะหวายเริ่มมีปัญหานี้ขึ้นตั้งแต่ขอกู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วเกิด
ปัญหานี้ขึ้นค้างชำระต่อเนื่องมาจนกระทั่งปัจจุบัน ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกร
เคยกู้เงินมาก่อน จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.25 และไม่เคยกู้เงินมาก่อน จำนวน 7 ราย
คิดเป็นร้อยละ 43.75 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส.
เคยกู้เงินมาก่อน ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรเคยกู้เงินมาก่อน จำนวน 27 ราย
คิดเป็น ร้อยละ 52.94 และไม่เคยกู้เงินมาก่อน จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.06 จะเห็น
ได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เคยกู้เงินมา
ก่อน ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรไม่เคยกู้เงินมาก่อน จำนวน 42 ราย คิดเป็น
ร้อยละ 71.19 และเคยกู้เงินมาก่อน จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.81 จะเห็นได้ว่า
เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ไม่เคยกู้เงินมาก่อน

ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรเคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.43 และไม่เคยกู้เงินมาก่อน จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.57 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. และ ในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรไม่เคยกู้เงินมาก่อน จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.56 และเคยกู้เงินมาก่อน จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.44 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ไม่เคยกู้เงินมาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ไม่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.53 และเคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.47 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีปัญหาดังข้างระหนึ่สินเมื่อเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า เกษตรกรที่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.

2.2 วิเคราะห์แหล่งเงินกู้ที่เกษตรกรเคยกู้มาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.

สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ที่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. เคยมีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบและแหล่งเงินกู้นอกระบบ แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 19

ตาราง 19 แสดงแหล่งเงินกู้ที่เกษตรกรเคยกู้มาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.

ตำบล	ในระบบ		นอกระบบ		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	6	31.58	13	68.42	19	100	N = จำนวน % = ร้อยละ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
เกาะหวาย	-	-	3	100	3	100	
โคกกรวด	1	10.00	9	90.00	10	100	
ท่าเรือ	10	37.04	17	62.96	27	100	
นาหินลาด	5	27.78	13	72.22	18	100	
ปากพลี	5	17.24	24	82.76	29	100	
หนองแสง	2	28.57	5	71.43	7	100	
รวม 7 ตำบล	29	25.66	84	74.34	113	100	

ตาราง 19 แสดงแหล่งเงินกู้ที่เกษตรกรเคยกู้มาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกร รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกร เคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ (ไม่ใช่สถาบันการเงิน) จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.42 และกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ (สถาบันการเงิน) จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.58 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีเกษตรกรจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 เคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ (ไม่เป็นสถาบันการเงิน) ซึ่งแหล่งเงินกู้เหล่านี้เป็นพ่อค้า นายทุน ฯลฯ ที่อาศัยอยู่ใกล้กับ เกษตรกรผู้ให้สัมภาษณ์ ทำให้สามารถกู้เงินได้ทันกับความต้องการ ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรเคยกู้เงินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ (ไม่ใช่สถาบันการเงิน) จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.00 และกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ (สถาบันการเงิน) จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เคย กู้เงินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบมาก่อน ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรเคยมีการกู้เงินจาก แหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.96 และเคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ใน ระบบ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.04 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มี ปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เคยกู้เงินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบมาก่อน ในเขตตำบล นาหินลาด พบว่า เกษตรกรเคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ (ไม่ใช่สถาบันการเงิน) จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.22 และเคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ (สถาบันการเงิน) จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.78 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้าง ชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เคยมีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบมาก่อน ในเขตตำบล ปากพลี พบว่า เกษตรกรเคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.76 และเคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.24 จะเห็นได้ ว่าเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เคยกู้เงินจาก แหล่งเงินกู้นอกระบบมาก่อน และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรเคยกู้เงินจากแหล่ง เงินกู้นอกระบบ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.43 และเคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.57 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้าง ชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบมาก่อน

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ที่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็น ลูกค้า ธ.ก.ส. เคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.34 และเคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 29 ราย คิดเป็น ร้อยละ 25.66 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรเคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบมากกว่าแหล่งเงินกู้ในระบบ

2.3 วิเคราะห์การนำเงินกู้ที่เคยกู้มาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ไปใช้

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ที่เคยกู้เงินมาก่อนจะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มีการนำเงินไปใช้ แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 20

ตาราง 20 แสดงการแจกแจงการนำเงินกู้ที่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ไปใช้ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ทำนา		ทำสวน		ทำไร่		เลี้ยงสัตว์		อื่น ๆ		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	14	66.67	-	-	-	-	-	-	7	33.33	21	100	N=จำนวน %=ร้อยละ (ตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ)
เกาะหวาย	1	25.00	-	-	-	-	-	-	3	75.00	4	100	
โคกกรวด	5	33.33	3	20.00	-	-	-	-	7	46.67	15	100	
ท่าเรือ	22	75.86	1	3.45	-	-	1	3.45	5	17.24	29	100	
นาหินลาด	4	21.04	7	36.85	-	-	1	5.26	7	36.85	19	100	
ปากพลี	28	70.00	2	5.00	1	2.50	1	2.50	8	20.00	40	100	
หนองแสง	3	37.50	3	37.50	-	-	-	-	2	25.00	8	100	
รวม 7 ตำบล	77	56.62	16	11.77	1	0.73	3	2.20	39	28.68	136	100	

ตาราง 20 แสดงการแจกแจงการนำเงินที่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ไปใช้ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่านำเงินกู้ไปใช้ในการทำนา จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 และนำไปใช้อื่นๆ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 ไม่พบว่า มีการนำเงินไปใช้ในการทำสวน ทำไร่ และเลี้ยงสัตว์ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่เกษตรกรนำเงินไปใช้ในการทำนา ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่าเกษตรกรนำเงินไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไป จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 และนำไปใช้ในการทำนา จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 จะเห็นได้ว่า การกู้เงินก่อนที่จะเป็น ลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเงินไปใช้อื่นๆ ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้ไปใช้เพื่อการอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาได้แก่ ใช้ทำนา จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และทำสวน จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินกู้เหล่านี้ไปใช้เพื่อการอื่น ๆ ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรนำไปใช้ทำนามากที่สุด จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.86 รองลงมาได้แก่

นำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.24 ใช้ทำสวนและเลี้ยงสัตว์ จำนวน 1 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 3.45 ไม่พบว่ามี การนำเงินกู้ไปใช้ในการทำไร่ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินกู้ไปใช้ในการทำนา ในเขต ตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ และใช้ทำสวนมากที่สุด จำนวน 7 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 36.85 รองลงมาได้แก่ นำไปใช้ทำนา จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.04 และเลี้ยงสัตว์ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.26 ไม่พบว่ามี การนำไปใช้ในการทำไร่ จะเห็นได้ว่าเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินกู้ไปใช้เพื่อการอื่น ๆ และใช้ทำสวนมากที่สุด ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรนำไปใช้ในการทำนามากที่สุด จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาได้แก่ นำไปทำอาชีพอื่น ๆ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ทำสวน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.00 ทำไร่และเลี้ยงสัตว์จำนวน 1 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.50 จะเห็นได้ว่าเกษตรกร ลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินกู้ไปใช้ในการทำนา และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรมีการนำเงินกู้ไปใช้ทำนาและใช้ทำสวน จำนวน 3 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และนำไปใช้เพื่อการอื่น ๆ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกร รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการนำเงินไปใช้ในการทำนาและ ทำสวน

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ที่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. นำเงินกู้ไปใช้ทำนามากที่สุด จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.62 รองลงมาได้แก่ นำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ แล้วแต่ความต้องการ ใช้เงินของเกษตรกรแต่ละราย จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.68 ทำสวน จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.77 เลี้ยงสัตว์ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.20 และทำไร่ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.73 ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. นำเงินกู้ที่เคยกู้มาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ไปใช้ทำการเกษตร ได้แก่ ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ และทำไร่เป็นส่วนใหญ่ เป็นที่น่าสังเกตว่า เกษตรกรมีความต้องการสินเชื่อการเกษตรมาก่อนที่จะกู้เงินจาก ธ.ก.ส. และยังคงมีความต้องการสินเชื่อดังกล่าวเป็นจำนวนมากจนกระทั่งปัจจุบันนี้

2.4 วิเคราะห์การค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ที่เคยกู้เงินมาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ที่เคยกู้เงินมาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มีการค้างชำระหนี้และไม่ค้างชำระหนี้ แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 21

ตาราง 21 แสดงจำนวนเกษตรกรที่ค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ค้าง		ไม่ค้าง		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	13	76.47	4	23.53	17	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	2	66.67	1	33.33	3	100	
โคกกรวด	7	77.78	2	22.22	9	100	
ท่าเรือ	15	55.56	12	44.44	27	100	
นาหินลาด	12	70.59	5	29.41	17	100	
ปากพลี	20	68.97	9	31.03	29	100	
หนองแสง	3	42.86	4	57.14	7	100	
รวม 7 ตำบล	72	66.06	37	33.94	109	100	

ตาราง 21 แสดงจำนวนเกษตรกรที่ค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้สิน จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.74 และไม่ค้างชำระหนี้สิน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.53 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ค้างชำระหนี้สินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้สิน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 และไม่ค้างชำระหนี้สิน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรที่เคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่นก่อนที่จะเข้ามาเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ค้างชำระหนี้สินมาก่อนหน้านี้ ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้สิน จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 และไม่ค้างชำระหนี้สิน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 จะเห็นได้ว่าเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ยังคงค้างชำระหนี้สินอยู่เป็นจำนวนมากก่อนที่จะมาเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรมีการค้างชำระหนี้สิน จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56

และไม่ค้างชำระหนี้สิน จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44 จะเห็นได้ว่า เกษตรกร ลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ค้างชำระหนี้สินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินทุน จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.59 และไม่ค้างชำระหนี้ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.41 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ค้างชำระหนี้สินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้สิน จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.97 และไม่ค้างชำระหนี้สิน จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.03 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการค้างชำระหนี้สินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรไม่ค้างชำระหนี้สิน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.14 และมีการค้างชำระหนี้สิน จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.86 จะเห็นได้ว่า เกษตรกร รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ไม่มีการค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินทุน ที่เกษตรกรได้กู้เงินมาก่อนที่เป็น ลูกค้า ธ.ก.ส.

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ที่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี จำนวน 109 ราย ค้างชำระหนี้สิน จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.06 และไม่ค้างชำระหนี้สิน จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.94

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เคยมีการค้างชำระหนี้สินมาก่อนและยังคงเป็นหนี้สินผูกพันมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้

2.5 วิเคราะห์แหล่งเงินทุนที่ค้างชำระหนี้สินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ที่เคย กู้เงินมาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มีการค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินทุนในระบบและแหล่งเงินทุน นอกกระบบ แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 22

ตาราง 22 แสดงแหล่งเงินทุนที่ค้างชำระหนี้สินก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มี ปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ในระบบ		นอกระบบ		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	4	30.77	9	69.23	13	100	N = จำนวน % = ร้อยละ (ตอบได้มาก กว่า 1 ข้อ)
เกาะหวาย	-	-	3	100.00	3	100	
โคกกรวด	1	14.29	6	85.71	7	100	
ท่าเรือ	7	41.18	10	58.82	17	100	
นาหินลาด	3	23.08	10	76.92	13	100	
ปากพลี	5	31.25	11	68.75	16	100	
หนองแสง	1	33.33	2	66.67	3	100	
รวม 7 ตำบล	21	29.17	51	70.83	72	100	

ตาราง 22 แสดงแหล่งเงินกู้ที่เกษตรกรในเขตตำบลเกาะโพธิ์ ค้างชำระหนี้สินก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้กับแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.23 และค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.77 จะเห็นได้ว่า ก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ มากกว่าแหล่งเงินกู้ในระบบ ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีเกษตรกร จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้กับแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.71 และค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ค้างชำระหนี้กับแหล่งเงินกู้นอกระบบก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. และยังคงค้างชำระหนี้สินมาจนกระทั่งปัจจุบัน ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.82 และค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.18 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ค้างชำระหนี้กับแหล่งเงินกู้นอกระบบ ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.92 และค้างชำระหนี้กับแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.08 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.75 และค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.25 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 และค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ที่เคยกู้เงินมาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. และเคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.83 และค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.17 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ที่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี และเคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มีการค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ในระบบและแหล่งเงินกู้ในระบบ ในจำนวนนี้เกษตรกรยังคงค้างชำระหนี้สินเหล่านี้มาถึงปัจจุบัน

2.6 วิเคราะห์การแก้ปัญหาหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ที่เกษตรกรเคยกู้มาก่อน เป็น ลูกค้า ธ.ก.ส.

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ที่เคยกู้เงินมาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. แล้วค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ต่าง ๆ มีการแก้ปัญหาแต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 23

ตาราง 23 แสดงการแก้ปัญหาหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ที่เกษตรกรเคยกู้มาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	กู้ ธ.ก.ส.		กู้ที่อื่น		อื่น ๆ		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	4	80.00	-	-	1	20.00	5	100	N = จำนวน % = ร้อยละ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
เกาะหวาย	1	33.33	-	-	2	66.67	3	100	
โคกกรวด	1	14.29	-	-	6	85.71	7	100	
ท่าเรือ	5	29.41	3	17.65	9	52.94	17	100	
นาหินลาด	2	16.67	-	-	10	83.33	12	100	
ปากพลี	7	33.33	3	14.29	11	52.38	21	100	
หนองแสง	-	-	-	-	13	100.00	13	100	
รวม 7 ตำบล	20	25.64	6	7.69	52	66.67	78	100	

ตาราง 23 แสดงการแก้ปัญหาหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ที่กู้เงินมาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาโดยการกู้เงิน ธ.ก.ส. มาใช้หนี้จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 และใช้วิธีการอื่น ๆ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่แก้ปัญหาหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ที่ค้างชำระหนี้สินมาก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีการแก้ไขปัญหามาโดยวิธีการอื่น ๆ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 และกู้เงินจาก ธ.ก.ส. มาใช้หนี้ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และไม่พบว่ามี

การกู้เงินจากที่อื่นมาใช้หนี้ จะเห็นได้ว่าของเกษตรกรพยายามที่จะหาวิธีการอื่น ๆ มาแก้ปัญหา การค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้อื่นก่อนที่จะเข้ามาเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกร แก้ปัญหาโดยวิธีการอื่น ๆ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.71 และกู้เงิน ธ.ก.ส. มาใช้หนี้ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 ไม่พบการแก้ปัญหาโดยการกู้เงินจากที่อื่นมาใช้หนี้ จะเห็นได้ว่าเกษตรกรรายที่มีปัญหาการค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. แก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินเหล่านี้โดยวิธีการอื่น ๆ ตามความสามารถของแต่ละราย ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรใช้วิธีการแก้ปัญหาหนี้สิน โดยวิธีอื่น ๆ มากที่สุดจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมา ได้แก่ การกู้เงิน ธ.ก.ส. มาใช้หนี้ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.41 และกู้เงินจากที่อื่นมาใช้หนี้ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.65 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยวิธีการอื่น ๆ ตามความสามารถของแต่ละราย ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรใช้วิธีการอื่น ๆ แก้ปัญหา จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.33 และกู้เงินจาก ธ.ก.ส. มาใช้หนี้ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 ไม่พบว่า มีการกู้เงินจากที่อื่นมาใช้หนี้ จะเห็นได้ว่าเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ใช้วิธีการอื่น ๆ ตามความสามารถของแต่ละรายแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ก่อนเป็น ลูกค้า ธ.ก.ส. ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาโดยวิธีอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.38 รองลงมา ได้แก่ การแก้ปัญหาโดยการกู้เงิน ธ.ก.ส. มาใช้หนี้ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และกู้เงินจากที่อื่นมาใช้หนี้ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่แก้ปัญหาด้วยวิธีการอื่น ๆ ตามความสามารถของแต่ละราย และ ในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาด้วยวิธีการอื่น ๆ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. แก้ปัญหาด้วยวิธีการอื่น ๆ แตกต่างกันไปตามความสามารถของแต่ละราย

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. แก้ปัญหานี้สินกับแหล่งเงินกู้อื่นก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยวิธีการอื่น ๆ ตามความสามารถของเกษตรกรแต่ละรายมากที่สุด จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา ได้แก่ กู้เงินจาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้สิน จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.64 และกู้ที่อื่นไปใช้หนี้ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.69 จะเห็นว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ แก้ปัญหาด้วยวิธีการอื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไปตามความสามารถของแต่ละรายด้วยการหาอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ เช่น รับจ้างแยกขยะ ทำไม้กวาด เลี้ยงหมู เลี้ยงปลา เป็นต้น และมีข้อสังเกตว่า ธ.ก.ส. ส่งเสริมให้เกษตรกรที่เป็นลูกค้า ธ.ก.ส. กู้เงินเพื่อนำไปชำระหนี้สินเดิม โดยเฉพาะหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบเพื่อให้เปลี่ยนเป็นหนี้สินในระบบ วิธีการดังกล่าวไม่ได้เป็นการช่วยให้เกษตรกรหลุดพ้นภาวะหนี้สินเพียงแค่เปลี่ยนสถานะจากการเป็นหนี้แหล่งเงินกู้นอกระบบที่มีการคิดอัตราดอกเบี้ยที่สูงและมีการเร่งรัดหนี้สินที่ค่อนข้างรุนแรงมาเป็นหนี้แหล่งเงินกู้ในระบบคือ ธ.ก.ส. ที่มีการคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าแหล่งเงินกู้นอกระบบ

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี แยกเป็นหัวข้อได้ดังนี้

3.1 วิเคราะห์วิธีการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล เป็นลูกค้า ธ.ก.ส. แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไปดังตาราง 24

ตาราง 24 แสดงวิธีการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	วิธีการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.								หมายเหตุ
	1		2		3		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	20	74.08	6	22.22	1	3.70	27	100	N = จำนวน
เกาะหวาย	3	27.27	8	72.73	-	-	11	100	% = ร้อยละ
โคกกรวด	13	81.25	3	18.75	-	-	16	100	1. จัดเป็นกลุ่มลูกค้าใหม่
ท่าเรือ	27	52.94	22	43.14	2	3.92	51	100	2. เข้าร่วมสมทบกลุ่ม
นาหินลาด	35	59.32	22	37.29	2	3.39	59	100	ลูกค้าเดิม
ปากพลี	24	57.14	17	40.48	1	2.38	42	100	3. เป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยตรง
หนองแสง	15	65.22	8	34.78	-	-	23	100	
รวม 7 ตำบล	137	59.83	86	37.55	6	2.62	229	100	

ตาราง 24 แสดงวิธีการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรเข้าเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ด้วยวิธีการจัดกลุ่มลูกค้าใหม่ โดยผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตามที่ ธ.ก.ส. ต้องการตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป มีมากที่สุด

จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.08 รองลงมาได้แก่ การเข้าร่วมสมทบกลุ่มลูกค้าเดิมโดยติดต่อหัวหน้ากลุ่ม เพื่อรับเข้ากลุ่ม จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยตรง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.70 ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรเข้าเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยการเข้าร่วมสมทบกลุ่มลูกค้าเดิม โดยติดต่อหัวหน้ากลุ่มเพื่อรับเข้ากลุ่มมากที่สุด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.73 จัดเป็นกลุ่มลูกค้าใหม่ โดยผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตามที่ ธ.ก.ส. ต้องการ ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 ไม่พบว่ามี การเข้าเป็นลูกค้าโดยตรง ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรเข้าเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยการ จัดเป็นกลุ่มลูกค้าใหม่ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.25 และเข้าร่วมสมทบกลุ่มลูกค้าเดิม จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 ไม่พบว่ามี การเข้าเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยวิธีอื่น ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรเข้าเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยการ จัดเป็นกลุ่มลูกค้าใหม่มากที่สุด จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมาได้แก่ การเข้าร่วมสมทบกลุ่มลูกค้าเดิม จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.14 และเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยตรง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.92 ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรเข้าเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยการ จัดเป็นกลุ่มลูกค้าใหม่มากที่สุด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.32 รองลงมาได้แก่ การเข้าร่วมสมทบกลุ่มลูกค้าเดิม จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.29 และเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยตรง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.39 ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรเข้าเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยการ จัดเป็นกลุ่มลูกค้าใหม่มากที่สุด จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่ เข้าร่วมสมทบกลุ่มลูกค้าเดิม จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.48 และเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยตรง จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.38 และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยจัดเป็นกลุ่มลูกค้าใหม่มากที่สุด จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.22 และเข้าร่วมสมทบกลุ่มลูกค้าเดิม โดยติดต่อหัวหน้ากลุ่มเพื่อรับเข้ากลุ่ม จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.78

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี เป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยการ จัดเป็นกลุ่มลูกค้าใหม่ที่มีคุณสมบัติตามที่ ธ.ก.ส. ต้องการตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป มากที่สุดจำนวน 137 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.83 รองลงมาได้แก่ การเข้าร่วมสมทบกลุ่มลูกค้าเดิม โดยติดต่อหัวหน้ากลุ่ม เพื่อรับเข้ากลุ่ม จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.55 และสมัครเป็นสมาชิกลูกค้า ธ.ก.ส. โดยตรงจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.62 ตามลำดับ วิธีการสมัครเข้าเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรแต่ละรายขึ้นอยู่กับนโยบายของ ธ.ก.ส. เป็นหลัก และ ธ.ก.ส. สาขาปากพลีมีนโยบายรับลูกค้า ธ.ก.ส. โดย การให้มีการจัดตั้งเป็นกลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่าที่รับเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยตรง เพื่อผลต่อการติดตามผลการดำเนินการและการนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้ของลูกค้า ธ.ก.ส. แต่ละราย โดยให้หัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดูแลกันเองในการขอกู้เงินค้ำประกันร่วมกันติดตาม และรับผิดชอบหนี้สินร่วมกัน

3.2 วิเคราะห์อายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 25

ตาราง 25 แสดงอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	อายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.										หมายเหตุ
	< 3 ปี		4 – 6 ปี		7 – 9 ปี		> 10 ปี		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	1	3.70	3	11.11	3	11.11	20	74.08	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	-	-	1	9.09	10	90.91	11	100	
โคกกรวด	2	12.50	3	18.75	3	18.75	8	50.00	16	100	
ท่าเรือ	6	11.77	7	13.73	15	29.41	23	45.09	51	100	
นาหินลาด	1	1.70	6	10.17	11	18.64	41	69.49	59	100	
ปากพลี	2	4.76	8	19.05	6	14.29	26	61.90	42	100	
หนองแสง	3	13.04	3	13.04	5	21.75	12	52.17	23	100	
รวม 7 ตำบล	15	6.55	30	13.10	44	19.21	140	61.14	229	100	

ตาราง 25 แสดงอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรมีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.08 รองลงมา ได้แก่ มีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. 7 ถึง 9 ปี และ 4 ถึง 6 ปี จำนวน 3 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และมีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.71 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เป็น ลูกค้า ธ.ก.ส. มานานกว่า 10 ปีขึ้นไป ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรมีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มากที่สุดจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.91 และมีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. 7 ถึง 9 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาการค้างชำระหนี้สิน มีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ในเขตตำบล โคกกรวด พบว่า เกษตรกรมีการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 8 ราย

คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาได้แก่ อายุ 7 ถึง 9 ปี และ 4 ถึง 6 ปี จำนวน 3 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 18.75 และอายุน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 จะเห็นได้ว่า เกษตรกร ลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. มีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 7 ปี ขึ้นไป **ในเขตตำบลท่าเรือ** พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.09 รองลงมาได้แก่ อายุ 7 ถึง 9 ปี จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.41 อายุ 4 ถึง 6 ปี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.73 และอายุน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.77 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มานานกว่า 10 ปีขึ้นไป **ในเขตตำบลนาหินลาด** พบว่า เกษตรกรมีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.49 รองลงมาได้แก่ อายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. 7 ถึง 9 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.64 อายุ 4 ถึง 6 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.17 และมีอายุน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.70 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป **ในเขตตำบลปากพลี** พบว่า เกษตรกรมีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมาได้แก่ อายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. 4 ถึง 6 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.05 อายุ 7 ถึง 9 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 และอายุน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.76 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป และ**ในเขตตำบลหนองแสง** พบว่า เกษตรกรมีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมาได้แก่ มีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. 7 ถึง 9 ปี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.75 อายุ 4 ถึง 6 ปี และน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 3 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 13.04 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี มีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 140 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.14 รองลงมาได้แก่ อายุ 7 ถึง 9 ปี จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.21 อายุ 4 ถึง 6 ปี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.10 และอายุน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.55

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่า เกษตรกรมีภาระหนี้สินผูกพันกับ ธ.ก.ส. มาเป็นเวลานาน ตามอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. และจากการสัมภาษณ์ในรายที่มีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. น้อยกว่า 4 ปี พบว่า ส่วนใหญ่ต้องรับชำระหนี้สินแทนบิดามารดาผู้กู้เงิน ธ.ก.ส. ที่ได้เสียชีวิตไปแล้ว ยังใช้หนี้สินไม่หมด หรือบิดา มารดามีอายุมากเกินไปที่จะทำตามแผนการขอกู้เงินแต่ละประเภทจาก ธ.ก.ส. จึงต้องหาผู้อื่นเป็นผู้รับภาระชำระหนี้สินแทน ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของ ธ.ก.ส. ที่ต้องหาผู้รับผิดชอบหนี้สินที่เกิดขึ้น

4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี แยกเป็นหัวข้อได้ต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์จำนวนสัญญากู้เงิน ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีจำนวนสัญญากู้เงินแต่ละราย แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 26

ตาราง 26 แสดงจำนวนสัญญากู้เงิน ธ.ก.ส. แต่ละรายของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	จำนวนสัญญากู้เงิน ธ.ก.ส. ของเกษตรกรแต่ละราย										หมายเหตุ
	1 สัญญา		2 สัญญา		3 สัญญา		4 สัญญา		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	9	33.33	12	44.45	6	22.22	-	-	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	1	9.09	9	81.82	1	9.09	-	-	11	100	
โคกกรวด	6	37.50	10	62.50	-	-	-	-	16	100	
ท่าเรือ	21	41.18	25	49.02	4	7.84	1	1.96	51	100	
นาหินลาด	30	50.85	22	37.29	6	10.17	1	1.69	59	100	
ปากพลี	16	38.09	18	42.86	7	16.67	1	2.38	42	100	
หนองแสง	10	43.48	10	43.48	3	13.04	-	-	23	100	
รวม 7 ตำบล	93	40.61	106	46.29	27	11.79	3	1.31	229	100	

ตาราง 26 แสดงจำนวนสัญญากู้เงิน ธ.ก.ส. แต่ละรายของเกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้ำชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า มีการกู้เงินรายละ 2 สัญญามากที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.45 รองลงมากู้รายละ 1 สัญญา จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.33 และกู้รายละ 3 สัญญา จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 ไม่พบราย ที่กู้มากกว่า 3 สัญญาขึ้นไป จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้ำชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วน ใหญ่กู้เงิน ธ.ก.ส. รายละมากกว่า 1 สัญญาขึ้นไป ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีการกู้เงิน เป็นรายละ 2 สัญญา มากที่สุด จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.82 รองลงมาคือ กู้รายละ 1 สัญญา และกู้รายละ 3 สัญญา จำนวน 1 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.09 ไม่พบว่ามีราย กู้มากกว่ารายละ 4 สัญญา จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้ำชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วน ใหญ่ กู้เงินมากกว่า 1 สัญญาขึ้นไป ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า มีการกู้รายละ 2 สัญญา จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.50 และกู้ 1 สัญญา จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 ไม่พบว่ามีราย กู้เงินกับ ธ.ก.ส. มากกว่ารายละ 2 สัญญา จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่ มีปัญหาค้ำชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการทำสัญญาขอกู้เงินกับ ธ.ก.ส. มากกว่ารายละ 1 สัญญาขึ้นไป ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า มีการกู้เงินกับ ธ.ก.ส. รายละ 2 สัญญา มากที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.02 รองลงมาได้แก่ กู้รายละ 1 สัญญา จำนวน 21 ราย คิดเป็น ร้อยละ 41.18 กู้รายละ 3 สัญญา จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.84 และกู้รายละ 4 สัญญา จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.96 ไม่พบว่ามีราย กู้เงินรายละมากกว่า 4 สัญญาขึ้นไป จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้ำชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่กู้เงิน จาก ธ.ก.ส. มากกว่ารายละ 1 สัญญา เป็นผลทำให้เกษตรกรมีหนี้สินหลายสัญญา ในเขต ตำบลนาหินลาด พบว่า มีเกษตรกรกู้เงินรายละ 1 สัญญา มากที่สุด จำนวน 30 ราย คิดเป็น ร้อยละ 50.84 รองลงมาได้แก่ กู้รายละ 2 สัญญา จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.29 กู้รายละ 3 สัญญา จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.17 และกู้รายละ 4 สัญญา จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.69 ไม่พบว่ามีราย กู้รายละ 4 สัญญาขึ้นไป จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้ำชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. รายละ 1 สัญญา ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรมีการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. รายละ 2 สัญญา มากที่สุด จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ กู้รายละ 1 สัญญา จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.09 กู้รายละ 3 สัญญา จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และกู้รายละ 4 สัญญา จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.38 ไม่พบว่ามีราย กู้เงินมากกว่า 4 สัญญา จะเห็นได้ ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้ำชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการกู้เงิน จาก ธ.ก.ส. รายละ 1 สัญญาขึ้นไป และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรมีการ กู้เงินรายละ 1 สัญญา และรายละ 2 สัญญา จำนวน 10 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 43.48 และ กู้รายละ 3 สัญญา จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.04 ไม่พบว่ามีเกษตรกรกู้เงินรายละมากกว่า

3 สัญญาขึ้นไป จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. มากกว่าร้อยละ 1 สัญญาขึ้นไป

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรมีการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ร้อยละ 2 สัญญา มากที่สุดจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.29 รองลงมาได้แก่ กู้เงินจาก ธ.ก.ส. ร้อยละ 1 สัญญา จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.61 ร้อยละ 3 สัญญา จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.79 และร้อยละ 4 สัญญา จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.31 ตามลำดับ การที่มีการให้กู้เงินรายละมากกว่า 1 สัญญาเนื่องจากนโยบายและเป้าหมายจำนวนเงินให้กู้ของ ธ.ก.ส. ที่ยินยอมให้เกษตรกรกู้และมีวัตถุประสงค์ในการกู้แตกต่างกันในแต่ละประเภทเงินกู้

4.2 วิเคราะห์การกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกษตร ของเกษตรกร รายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล กู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกษตรที่แบ่งออกเป็นเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก และเงินกู้เครดิตเงินสด แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 27

ตาราง 27 แสดงจำนวนสัญญาและประเภทการกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตร						หมายเหตุ
	เงินกู้ระยะสั้นเพื่อ ผลผลิตหลัก		เงินกู้เครดิตเงิน สด		รวม		
	จำนวน สัญญา	ร้อยละ	จำนวน สัญญา	ร้อยละ	จำนวน สัญญา	ร้อยละ	
เกาะโพธิ์	19	79.17	5	20.83	24	100	(กู้ได้มาก กว่า 1 ประเภท เงินกู้)
เกาะหวาย	10	100.00	-	-	10	100	
โคกกรวด	14	93.33	1	6.67	15	100	
ท่าเรือ	43	91.49	4	8.51	47	100	
นาหินลาด	29	65.91	15	34.09	44	100	
ปากพลี	34	87.18	5	12.82	39	100	
หนองแสง	20	95.24	1	4.76	21	100	
รวม 7 ตำบล	169	84.50	31	15.50	200	100	

ตาราง 27 แสดงจำนวนสัญญาการกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลีในประเภทเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักกับเงินกู้เครดิตเงินสด ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก จำนวน 19 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 79.17 และเงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 5 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 20.83 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะสั้น เพื่อผลผลิตหลักมากกว่าเงินกู้เครดิตเงินสด ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรกู้เงินระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก จำนวน 10 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 ไม่พบว่า มีการกู้เงินกู้เครดิตเงินสด ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรกู้เงินระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก จำนวน 14 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 93.33 และเงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 6.67 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักมากกว่าเงินกู้เครดิตเงินสด ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก จำนวน 43 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 91.49 และเงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.51 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักมากกว่าเงินกู้เครดิตเงินสด ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรกู้เงินระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก จำนวน 29 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 65.91 และเงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 15 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 34.09 ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรกู้เงินระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก จำนวน 34 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 87.18 และเงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 5 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 12.82 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักมากกว่าเงินกู้เครดิตเงินสด และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก จำนวน 20 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 95.24 และเงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 4.76 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักมากกว่าเงินกู้เครดิตเงินสด

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี กู้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก จำนวน 169 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 84.50 และเงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 31 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 15.50 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักมากกว่าเงินกู้เครดิตเงินสด

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า การกู้เงินกู้ระยะสั้นหลักเพื่อผลผลิตหลักเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตรอย่างเดียวหรือหลายอย่าง โดยใช้วิธีการค้ำประกันเงินกู้ร่วมกันของลูกค้า ธ.ก.ส. ภายในกลุ่มเพื่อนำเงินมาทำการผลิตในด้านการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยว มีจำนวนมากกว่าการกู้เงินกู้เครดิตเงินสด ซึ่งเป็นเงินกู้ที่ต้องใช้หลักทรัพย์สินค้ำประกันเงินกู้ เกษตรกรปากพลี ส่วนใหญ่ไม่มีหลักทรัพย์สินที่จะนำมาใช้ค้ำประกันเงินกู้ จึงเป็นเหตุให้มีการกู้เงินกู้เครดิตเงินสดเป็นจำนวนน้อยกว่าเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักซึ่งเป็นสัญญาที่บุคคลภายในกลุ่มค้ำประกันการขอเงิน

4.3 วิเคราะห์การใช้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่ล้นกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้ล้นกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีการใช้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักแต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 28

ตาราง 28 แสดงการแจกแจงประเภทการใช้เงินของเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่ล้นกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	นำเงินไปใช้										รวม		หมายเหตุ
	ทำนา		ทำสวน		ทำไร่		เลี้ยงสัตว์		อื่น ๆ				
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	18	94.74	-	-	-	-	1	5.26	-	-	19	100	n=จำนวน %=ร้อยละ (ตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ)
เกาะหวาย	9	90.00	-	-	-	-	-	-	1	10.00	10	100	
โคกกรวด	12	80.00	2	13.33	-	-	-	-	1	6.67	15	100	
ท่าเรือ	37	74.00	1	2.00	-	-	6	12.00	6	12.00	50	100	
นาหินลาด	9	25.71	23	65.71	1	2.86	1	2.86	1	2.86	35	100	
ปากพลี	31	83.79	-	-	1	2.70	1	2.70	4	10.81	37	100	
หนองแสง	11	52.38	4	19.05	-	-	2	9.52	4	19.05	21	100	
รวม 7 ตำบล	127	67.92	30	16.04	2	1.07	11	5.88	17	9.09	187	100	

ตาราง 28 แสดงการแจกแจงประเภทการใช้เงินของเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่ล้นกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี จากจำนวน 169 สัญญา โดยการแจกแจงสัญญาออกตามประเภทการใช้เงินพบว่า ใน 1 สัญญาการกู้เงินได้มีการนำเงินไปใช้มีวัตถุประสงค์มากกว่า 1 ประเภท ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้ไปใช้ทำนา จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.74 และนำไปใช้เลี้ยงสัตว์ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.26 ไม่พบว่า มีการนำเงินกู้ไปใช้ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ และใช้เพื่อการอื่น ๆ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่ล้นกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำไปใช้ทำนา ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้ไปใช้เพื่อการทำนา จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.00 และนำไปใช้อื่น ๆ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.00 ไม่พบว่ามีเงินนำไปใช้นอกเหนือจากนี้ ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้ไปใช้ทำนามากที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาได้แก่ ทำสวน จำนวน 2 ราย ร้อยละ 13.33 และนำไปใช้เพื่อการอื่น ๆ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67 ไม่พบว่า นำเงินไปใช้นอกจากนี้ ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้ไปใช้ในการทำนา จำนวน 37 รายคิดเป็นร้อยละ 74.00 รองลงมาได้แก่ การนำเงินไปใช้เลี้ยงสัตว์ และเพื่อการอื่น ๆ จำนวน 6 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และนำไปใช้ทำสวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.00 ไม่พบว่า มีการนำไปทำไร่ จะเห็นได้ว่า

เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินไปใช้ทำนา ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้ไปใช้ทำสวนมากที่สุด จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.71 รองลงมาได้แก่ นำเงินไปใช้ทำนา จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.71 นำไปใช้ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ และอื่น ๆ จำนวน 1 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.86 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินไปทำสวน ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้ไปใช้ในการทำนามากที่สุด จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.79 รองลงมาได้แก่ การนำไปใช้เพื่อการอื่น ๆ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.81 นำเงินไปใช้ทำไร่และเลี้ยงสัตว์ จำนวน 1 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.70 ไม่พบว่ามีกรนำเงินไปใช้ทำสวน จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินไปใช้ทำนา และ ในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้ไปใช้ในการทำนามากที่สุด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.38 รองลงมาได้แก่ นำไปใช้ ทำสวนและนำไปใช้เพื่อการ อื่น ๆ จำนวน 4 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และนำไปใช้เลี้ยงสัตว์จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.52 ไม่พบว่ามีเกษตรกรนำเงินไปใช้ทำไร่ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินไปใช้ทำนา

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบล ในอำเภopakพลี พบว่า เกษตรกรมีการกู้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก จำนวน 169 สัญญา นำไปใช้ในการทำนามากที่สุด จำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.92 รองลงมาได้แก่ นำเงินไปใช้ทำสวน จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.04 นำไปใช้อื่น ๆ ตามความต้องการของแต่ละรายแตกต่างกันออกไป จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 ใช้เลี้ยงสัตว์ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.88 และใช้ทำไร่ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.07 ตามลำดับ เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ของอำเภopakพลีมีอาชีพหลักคือทำนา ดังนั้น ก่อนทำการปลูกข้าว เกษตรกรมีความจำเป็นต้องใช้เงินเพื่อการผลิต จึงทำเรื่องขอกู้เงินจาก ธ.ก.ส. โดยมีการประเมินว่าเกษตรกรทำนาที่ไร่ ควรที่จะเก็บเกี่ยวผลผลิตขั้นต่ำได้เท่าใด แล้วนำมาคำนวณปล่อยเงินกู้ให้กับเกษตรกรเป็นเงินประมาณร้อยละ 25.00 ถึง 50.00 ของผลผลิตขั้นต่ำที่คาดว่าจะ เกษตรกรจะสามารถทำการผลิตได้ หลังจากเก็บเกี่ยวและขายผลผลิตแล้วเกษตรกรจึงนำเงินไปชำระคืนกับ ธ.ก.ส. อายุการขอกู้ยืมเงินประเภทนี้ ส่วนมากที่อายุ 6 ถึง 12 เดือน เกษตรกรรายใดที่ไม่สามารถชำระคืนได้ครบจำนวนเงินและกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา มักใช้วิธีการขอกู้เงินภายในกลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส. ที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่หรือหาเงินจากแหล่งเงินกู้อื่น ๆ ทั้งในและนอกระบบเพื่อหาเงินมาใช้หนี้ เมื่อใช้หนี้หมดแล้วก็ทำการขอกู้เงินงวดใหม่จาก ธ.ก.ส. แล้วนำเงินที่ได้ไปใช้หนี้คืนให้กับบุคคลภายในกลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส. หรือแหล่งเงินกู้อื่นที่ตนเองได้ยืมเงินมา เกษตรกรจึงเหลือเงินจำนวนเล็กน้อยไม่พอกับค่าใช้จ่ายต้องกู้ยืมเงินด้วยวิธีการดังกล่าวข้างต้นหมุนเวียนกันไป เกิดเป็นภาระหนี้สินผูกพันกับ ธ.ก.ส. และแหล่งเงินกู้อื่น ๆ เป็นอย่างนี้ตลอดมาและที่สำคัญ คือ ปัญหาราคาข้าวเปลือกที่ไม่แน่นอนและมีราคาต่ำไม่คุ้มค่าการลงทุน เกษตรกรไม่มีเงินเพียงพอที่จะเก็บ

ข้าวเปลือกไฉ่ขายเมื่อได้ราคาดี และข้าวที่เก็บไว้มักมีคุณภาพต่ำ ดังนั้น เมื่อเกษตรกรเก็บเกี่ยวข้าวได้จะขายข้าวเปลือกในราคาต่ำที่หน้าลานเก็บเกี่ยว ขณะเดียวกันเกษตรกรเกือบทั้งหมดทำการเก็บเกี่ยวพร้อม ๆ กันเป็นผลให้มีข้าวเปลือกออกสู่ท้องตลาดในปริมาณมาก ทำให้พ่อค้ารับซื้อข้าวเปลือกสามารถกดราคาให้ต่ำทำให้เกิดภาวะราคาผลผลิตทางเกษตรตกต่ำเป็นผลให้รายได้จากการขายข้าวเปลือกไม่คุ้มค่าการลงทุน ไม่เหลือเงินไปชำระหนี้สิน เป็นสาเหตุที่ทำให้เกษตรกรเกิดปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาข้อ 2.2 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี น่าจะเกิดจากภาวะราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ

ส่วนเกษตรกรที่มีอาชีพทำสวนไผ่ตงในเขตตำบลโคกกรวด นาหินลาด และหนองแสง ที่ประสบกับภัยธรรมชาติระหว่างปี พ.ศ. 2538 ถึง 2540 ไผ่ตงออกดอกและตาย ภาวะผลผลิตหน่อไม้ตกต่ำ เกษตรกรจึงไม่มีผลผลิตออกขายเพื่อจะนำเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ครั้นจะปลูกไผ่ตงใหม่ หรือเปลี่ยนไปทำสวนผลไม้ชนิดอื่นเช่น สวนส้มโอ มังคุด ทุเรียน เป็นต้น ต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมากและใช้เวลานาน 3 ถึง 5 ปี จึงจะได้ผลผลิตออกขายได้ แม้เกษตรกรบางรายจะพยายามปลูกพืชชนิดอื่น แต่ปัจจุบัน (พ.ศ. 2543) ยังได้ผลผลิตน้อย เงินที่กู้มาจาก ธ.ก.ส. จึงยังไม่สามารถชำระหนี้สินคืน ธ.ก.ส. เป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกษตรกรมีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

4.4 วิเคราะห์ร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักตรงตามวัตถุประสงค์การขอเงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีจำนวนร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักตรงตามวัตถุประสงค์การขอเงินแต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 29

ตาราง 29 แสดงร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักตรงตามวัตถุประสงค์การขอเงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ร้อยละการใช้จ่ายเงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอเงินระยะสั้น เพื่อผลผลิตหลัก										หมายเหตุ
	< 25		26 - 50		51 – 75		76 - 100		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	-	-	4	21.05	2	10.53	13	68.42	19	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	1	10.00	3	30.00	-	-	6	60.00	10	100	
โคกกรวด	-	-	-	-	-	-	14	100	14	100	
ท่าเรือ	-	-	11	25.58	6	13.95	26	60.47	43	100	
นาหินลาด	-	-	1	3.45	3	10.35	25	86.20	29	100	
ปากพลี	4	11.77	10	29.41	2	5.88	18	52.94	34	100	
หนองแสง	2	10.00	6	30.00	1	5.00	11	55.00	20	100	
รวม 7 ตำบล	7	4.14	35	20.71	14	8.29	113	66.86	169	100	

ตาราง 29 แสดงร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักตรงตามวัตถุประสงค์การขอเงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรใช้จ่ายเงินตรงตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 13 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 68.42 รองลงมาคือ ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 4 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 21.05 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 2 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 10.53 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ใช้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักตรงตามวัตถุประสงค์การขอเงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 ในตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกร ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 6 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา ได้แก่ ใช้เงินตรง

ตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 3 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 30 และใช้เงินตราตามสัญญาต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 10.00 จะเห็นได้ว่าเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ใช้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 **ในเขตตำบลโคกกรวด** พบว่า เกษตรกรใช้เงินตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 14 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 จะเห็นได้ว่าเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ใช้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 **ในเขตตำบลท่าเรือ** พบว่า เกษตรกรใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 26 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 60.47 รองลงมาได้แก่ ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 11 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 25.58 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 6 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 13.95 ไม่พบมีการใช้เงินกู้ต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 **ในเขตตำบลนาหินลาด** พบว่า เกษตรกรใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 25 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 86.20 รองลงมาได้แก่ ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.35 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.45 ไม่พบว่า มีการใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 **ในเขตตำบลปากพลี** พบว่า เกษตรกร นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมาได้แก่ นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.41 นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.77 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.88 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 และ **ในเขตตำบลหนองแสง** พบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาได้แก่ การนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.00 ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่า ร้อยละ 25.00 จำนวน 2 ราย

คิดเป็นร้อยละ 10.00 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.86 รองลงมา ได้แก่ ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.71 ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.29 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.14 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ใช้เงินที่กู้มา มากกว่า ร้อยละ 50.00 ของเงินกู้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการขอกู้เงินจำนวนมากถึง ร้อยละ 75.15 จึงกล่าวได้ แม้เกษตรกรจะใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์อยู่บ้างแต่ส่วนมากก็จะใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ จึงสรุปได้ว่า ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.1 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี น่าจะเกิดจากการใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน

4.5 วิเคราะห์การใช้เงินกู้เครดิตเงินสดของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ใช้เงินกู้เครดิตเงินสด แต่ละตำบลมีจำนวน และสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 30

ตาราง 30 แสดงการแจกแจงการใช้เงินกู้เครดิตเงินสดของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ทำนา		ทำสวน		ทำไร่		เลี้ยงสัตว์		อื่น ๆ		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	1	20.00	2	40.00	-	-	2	40.00	-	-	5	100	N=จำนวน %=ร้อยละ (ตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ)
เกาะหวาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
โคกกรวด	1	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100	
ท่าเรือ	3	75.00	-	-	1	25.00	-	-	-	-	4	100	
นาหินลาด	1	5.00	12	60.00	2	10.00	3	15.00	2	10.00	20	100	
ปากพลี	5	100.00	-	-	-	-	-	-	-	-	5	100	
หนองแสง	1	33.33	1	33.33	-	-	1	33.33	-	-	3	100	
รวม 7 ตำบล	12	31.58	15	39.47	3	7.90	6	15.79	2	5.26	38	100	

ตาราง 30 แสดงการใช้เงินกู้เครดิตเงินสดของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้เครดิตเงินสดไปใช้ในการทำสวนและเลี้ยงสัตว์ จำนวน 2 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และนำไปใช้ทำนา จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินไปใช้ทำไร่และเลี้ยงสัตว์ ในเขตตำบลเกาะหวาย จากการสัมภาษณ์ ไม่พบว่า มีการกู้เงินกู้เครดิตเงินสด ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 1 สัญญานำไปใช้ทำนา คิดเป็นร้อยละ 100.00 ในเขตตำบลท่าเรือ มีการนำเงินไปใช้การทำนา จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 และใช้ทำไร่ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 ไม่พบว่า มีการนำเงินไปใช้อย่างอื่น จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินกู้เครดิตเงินสดไปใช้ในการทำนา ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 15 สัญญา มีการนำเงินไปใช้ทำสวนมากที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.00

รองลงมาได้แก่ นำไปใช้เลี้ยงสัตว์ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.00 ใช้ในการทำไร่และทำ
อื่น ๆ จำนวน 2 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และนำไปใช้ในการทำนา 1 ราย คิดเป็น
ร้อยละ 5.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่งสิ้นกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินกู้
เครดิตเงินสดไปใช้ทำสวน ในเขตตำบลปากพลี พบว่ามีการกู้เงินเครดิตเงินสดมีจำนวน
5 สัญญา นำเงินไปใช้ในการทำนา จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 และ ในเขตตำบล
หนองแสง พบว่า มีเกษตรกรนำเงินเครดิตเงินสดจำนวน 1 ราย นำไปใช้ทำนา ทำสวนและ
เลี้ยงสัตว์ จำนวน 1 รายเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 33.33

จากข้อมูลดังกล่าว รวม 7 ตำบล ในอำเภอบางพลี พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้เครดิต
เงินสดไปใช้ทำสวนมากที่สุด จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ทำนา
จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.58 เลี้ยงสัตว์ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.79 ทำไร่
จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.90 และใช้ในการอื่น ๆ ตามความต้องการของเกษตรกรแต่ละ
รายแตกต่างกันออกไป จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่า เกษตรกรที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่งสิ้นกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินไปใช้ทำ
การเกษตร การใช้เงินกู้เครดิตเงินสดเพื่อการอื่น ๆ มีเพียงร้อยละ 5.26 ได้แก่ การนำเงินไป
ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ใช้หนี้สินเก่า ใช้งานบุญ ปลูกสร้างต่อเติมปรับปรุงที่อยู่อาศัย และใช้
เพื่อการศึกษาของบุตร เป็นต้น

4.6 วิเคราะห์ร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้เครดิตเงินสด ตรงตามวัตถุประสงค์ การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ร้อยละ
การใช้จ่ายเงินกู้เครดิตเงินสดตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วน
แตกต่างกันออกไป ดังตาราง 31

ตาราง 31 แสดงร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้เครดิตเงินสดตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของ
เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ร้อยละการนำเงินกู้เครดิตเงินสดใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์										หมายเหตุ
	การขอกู้เงิน										
	< 25		26 – 50		51 – 75		76 - 100		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	-	-	-	-	-	-	5	100	5	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
โคกกรวด	-	-	-	-	-	-	1	100	1	100	
ท่าเรือ	-	-	-	-	-	-	4	100	4	100	
นาหินลาด	-	-	7	46.67	1	6.66	7	66.67	15	100	
ปากพลี	-	-	4	80.00	-	-	1	20.00	5	100	
หนองแสง	-	-	-	-	1	100.00	-	-	1	100	
รวม 7 ตำบล	-	-	11	35.48	2	6.45	18	58.07	31	100	

ตาราง 31 แสดงร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้เครดิตเงินสดตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน
ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์
พบว่า มีการใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 5 สัญญา คิดเป็น
ร้อยละ 100.00 ในเขตตำบลเกาะหวาย ไม่พบว่า มีการกู้เงินกู้เครดิตเงินสด ในเขตตำบล
โคกกรวด พบว่า มีการกู้เงินเครดิตเงินสดจำนวน 1 ราย และใช้เงินกู้เครดิตเงินสดตรงตาม
วัตถุประสงค์ของการขอกู้เงิน 76.00 ถึง 100.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00 ในเขตตำบลท่าเรือ
พบว่า มีการใช้เงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 4 สัญญาใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ของการขอ
กู้เงินจาก ธ.ก.ส. ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 ในเขตตำบล
นาหินลาด พบว่า มีการใช้เงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 15 สัญญา ใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์

การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 และร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 7 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 46.67 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.66 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินกู้เครดิตเงินสดไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 ในเขตตำบลปากพลี พบว่า มีการใช้เงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 5 สัญญา ใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 และใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ที่กู้เงินกู้เครดิตเงินสดใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 50.00 และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า มีการใช้เงินกู้เครดิตเงินสดตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00

จากข้อมูลดังกล่าว รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้เครดิตเงินสดไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.07 รองลงมาได้แก่ นำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.48 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.45 ตามลำดับ ไม่พบว่า มีเกษตรกรนำเงินกู้เครดิตเงินสดไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่าร้อยละ 25.00 สรุปผลการศึกษาร้อยละการใช้เงินกู้ประเภทนี้ ส่วนใหญ่เกษตรกรใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.1 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี น่าจะเกิดจากการใช้เงินไม่ตรงวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน

4.7 วิเคราะห์การกู้เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรกร ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล กู้เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรที่แบ่งออกเป็นเงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรและเงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 32

ตาราง 32 แสดงจำนวนสัญญาการกู้เงินเพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร						หมายเหตุ
	เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร		เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร		รวม		
	จำนวนสัญญา	ร้อยละ	จำนวนสัญญา	ร้อยละ	จำนวนสัญญา	ร้อยละ	
เกาะโพธิ์	15	71.43	6	28.57	21	100	
เกาะหวาย	2	20.00	8	80.00	10	100	
โคกกรวด	5	50.00	5	50.00	10	100	
ท่าเรือ	15	40.54	22	59.46	37	100	
นาหินลาด	20	40.82	29	59.18	49	100	
ปากพลี	11	30.56	25	69.44	36	100	
หนองแสง	8	57.14	6	42.86	14	100	
รวม 7 ตำบล	76	42.94	101	57.06	177	100	

ตาราง 32 แสดงจำนวนสัญญาการกู้เงินเพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่าเกษตรกรกู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 15 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 71.43 และกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร จำนวน 6 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 28.57 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรมากกว่ากู้เงินระยะยาวเพื่อการเกษตร ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกร กู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร จำนวน 8 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 80.00 และกู้เงินกู้ระยะ ปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 2 สัญญา ร้อยละ 20.00 จะเห็นได้ว่า

เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรมากกว่าเงินกู้ ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร ในเขต ตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรและกู้เงินกู้ระยะปานกลาง เพื่อการเกษตร จำนวน 5 สัญญา เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร จำนวน 22 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 59.46 และ กู้เงินระยะปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 15 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 40.54 จะเห็นได้ว่า เกษตรกร กู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรมากกว่าเงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร ในเขตตำบล นาหินลาด พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร จำนวน 29 สัญญา คิดเป็น ร้อยละ 59.18 และกู้เงินกู้ระยะยาวปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 20 สัญญา คิดเป็น ร้อยละ 40.82 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรมากกว่ากู้เงินกู้ระยะ ปานกลางเพื่อการเกษตร ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรกู้เงินระยะยาวเพื่อการเกษตร จำนวน 25 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 69.44 และกู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 11 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 30.56 จะเห็นได้ว่าเกษตรกรกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรมากกว่า กู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะ ปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 8 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 57.14 และกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการ เกษตร จำนวน 6 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 42.86 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะยาวปานกลาง เพื่อการเกษตรมากกว่ากู้เงินระยะยาวเพื่อการเกษตร

จากข้อมูลดังกล่าว รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลีของเกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้ำชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร จำนวน 101 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 57.06 และกู้เงินกู้ระยะยาวปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 76 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 42.94 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการ เกษตรมีจำนวนสัญญามากกว่ากู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร

4.8 วิเคราะห์ร้อยละการนำเงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ร้อยละการนำเงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 33

ตาราง 33 แสดงร้อยละการนำเงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ร้อยละการใช้จ่ายเงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินระยะปานกลาง เพื่อการเกษตร										หมายเหตุ
	< 25		26 - 50		51 – 75		76 - 100		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	-	-	2	13.33	2	13.33	11	73.34	15	100	N = จำนวน % = ร้อยละ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
เกาะหวาย	-	-	-	-	-	-	2	100.00	2	100	
โคกกรวด	1	20.00	1	20.00	-	-	3	60.00	5	100	
ท่าเรือ	1	6.67	7	46.67	2	13.33	5	33.33	15	100	
นาหินลาด	-	-	4	20.00	-	-	16	80.00	20	100	
ปากพลี	1	9.09	3	27.27	1	9.09	6	54.55	11	100	
หนองแสง	-	-	3	37.50	-	-	5	62.50	8	100	
รวม 7 ตำบล	3	3.95	20	26.31	5	6.58	48	63.16	76	100	

ตาราง 33 แสดงร้อยละการนำเงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า มีการกู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 15 สัญญานำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 11 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 73.34 รองลงมาได้แก่ การนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 และร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 2 สัญญา เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 13.33 จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เกษตรกรนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์มากกว่าร้อยละ 50.00 ในเขตตำบลเกาะหวายพบว่ามี การขอกู้เงินระยะปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 2 สัญญา นำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 ทั้ง 2 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 จะเห็นได้ว่า

เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน 76.00 ถึง 100.00 ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า มีการกู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 5 สัญญา นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 3 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 60.00 นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 และต่ำกว่าร้อยละ 25 จำนวน 1 รายเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 20.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 15 สัญญา แล้วนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 มากที่สุด จำนวน 7 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาได้แก่ นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 5 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 33.33 ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 2 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 13.33 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 6.67 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินมากกว่า ร้อยละ 50.00 ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรมีการกู้เงินกู้ระยะปานกลาง จำนวน 20 สัญญา นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 และนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 ในเขตตำบลปากพลี พบว่า มีการกู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 11 สัญญา นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมาได้แก่ การนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 3 ราย คิดเป็น ร้อยละ 27.27 นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 และต่ำกว่า ร้อยละ 25.00 จำนวน 1 รายเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 9.09 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน มากกว่า ร้อยละ 50.00 และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรมีการกู้เงินกู้ระยะปานกลาง จำนวน 8 สัญญา ใช้เงินตรงตาม วัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 5 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 62.50 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 3 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 37.50 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินมากกว่า ร้อยละ 50.00

จากข้อมูลดังกล่าว รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี เกษตรกรรายที่มีปัญหา ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. พบว่า มีการกู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 76 สัญญา นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 48 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 63.16 รองลงมาได้แก่ นำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 20 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 26.31 ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 5 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 6.58 และใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ต่ำกว่า ร้อยละ 25.00 จำนวน 3 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 3.95 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลีใช้เงินกู้ที่ได้กู้มามากกว่า ร้อยละ 50.00 ของเงินกู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินมีจำนวนมากถึง ร้อยละ 69.74 เงินกู้ระยะปานกลางเป็นเงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรซึ่งมีอายุใช้งานได้เกิน 1 ปี จึงกล่าวได้ว่า แม้เกษตรกรจะใช้เงินไม่ตรงวัตถุประสงค์อยู่บ้างแต่ส่วนมากก็ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ จึงสรุปได้ว่าผลการศึกษาร้อยละการใช้เงินกู้ประเภทนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.1 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี น่าจะเกิดจากการใช้เงินไม่ตรงวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน

4.9 วิเคราะห์ร้อยละการนำเงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ร้อยละ การนำเงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน แต่ละตำบลมี จำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 34

ตาราง 34 แสดงร้อยละการนำเงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การ ขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ร้อยละการใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินระยะยาว เพื่อการเกษตร										หมายเหตุ
	< 25		26 - 50		51 – 75		76 - 100		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	1	16.67	1	16.67	-	-	4	66.66	6	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	1	12.50	-	-	1	12.50	6	75.00	8	100	
โคกกรวด	-	-	4	80.00	-	-	1	20.00	5	100	

ตาราง 34 (ต่อ)

ตำบล	ร้อยละการใช้จ่ายเงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินระยะยาว										หมายเหตุ
	เพื่อการเกษตร										
	< 25		26 - 50		51 – 75		76 - 100		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
ท่าเรือ	4	18.18	8	36.36	5	22.73	5	22.73	22	100	
นาหินลาด	-	-	7	24.13	3	10.35	19	65.52	29	100	
ปากพลี	4	16.00	4	16.00	3	12.00	14	56.00	25	100	
หนองแสง	-	-	6	100.00	-	-	-	-	6	100	
รวม 7 ตำบล	10	9.90	30	29.70	12	11.88	49	48.52	101	100	

ตาราง 34 แสดงร้อยละการนำเงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 4 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 66.66 รองลงมาได้แก่ นำเงินไปใช้ ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 และต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จำนวน 1 สัญญาเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 16.67 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีการขอกู้เงินระยะยาวเพื่อการเกษตร จำนวน 8 สัญญา มีการนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 6 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 75.00 นำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 และร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 1 สัญญาเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 12.50 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า มีการกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรมีการขอกู้จำนวน 5 สัญญา นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 4 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 80.00 และนำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 20.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า มีการกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรมีทั้งหมด จำนวน 22 สัญญา นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 มากที่สุด จำนวน 8 สัญญา

คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาได้แก่ นำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 และร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 5 สัญญาเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 22.73 และนำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จำนวน 4 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 18.18 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 51.00 ถึง 100.00 ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า มีการกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร จำนวน 29 สัญญา นำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.52 รองลงมาได้แก่ นำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.13 และนำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.35 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 ในเขตตำบลปากพลี พบว่า มีการกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร จำนวน 25 สัญญา นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมาได้แก่ การนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 และต่ำกว่าร้อยละ 25 จำนวน 4 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการนำเงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า มีการกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร จำนวน 6 สัญญา นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 6 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 50.00

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี กู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร จำนวน 101 สัญญา นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 49 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 48.52 รองลงมาได้แก่ ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 30 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 29.70 ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 12 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 11.88 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่าร้อยละ 25 จำนวน 10 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 9.90 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่ล้นกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ใช้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรมากกว่าร้อยละ 50.00 ของเงินกู้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการขอกู้เงินมีจำนวนมากถึงร้อยละ 60.40 เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรเป็นเงินกู้เพื่อการปรับปรุงทรัพยากรการเกษตรหรือการลงทุนการเกษตร ซึ่งต้องใช้ระยะเวลามากกว่า 3 ปี จึงจะได้ผลคุ้มค่าการลงทุน กล่าวได้ว่า แม้เกษตรกรจะใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์อยู่บ้างแต่ส่วนมากก็ใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ ผลการศึกษาร้อยละการใช้เงินกู้ประเภทนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.1 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรดั่งข้างระหนึ่ล้นกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี น่าจะเกิดจากการใช้เงินไม่ตรงวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน

4.10 วิเคราะห์การกู้เงินกู้เพื่อรอการขายผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่ล้นกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ดั่งข้างระหนึ่ล้นกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล กู้เงินกู้เพื่อรอการขายผลผลิตการเกษตร และร้อยละการใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 35

ตาราง 35 แสดงจำนวนสัญญาการกู้เงินกู้เพื่อรอการขายผลผลิตการเกษตรและร้อยละใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่ล้นกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	เงินกู้เพื่อรอการขาย ผลผลิตการเกษตร		ร้อยละการใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้										หมายเหตุ
	จำนวน สัญญา	ร้อยละ	< 25		26 - 50		51 - 75		76 - 100		รวม		
			N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	1	100	-	-	-	-	-	-	1	100	1	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
โคกกรวด	1	100	-	-	-	-	-	-	1	100	1	100	
ท่าเรือ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
นาหินลาด	1	100	-	-	-	-	-	-	1	100	1	100	
ปากพลี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
หนองแสง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม 7 ตำบล	3	100	-	-	-	-	-	-	3	100	3	100	

ตาราง 35 แสดงจำนวนสัญญาการกู้เงินกู้เพื่อรอกการขายผลผลิตการเกษตรและร้อยละการใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ โคกกรวด และนาหินลาด พบว่า มีการขอกู้เงินกู้ประเภทนี้ จำนวน 1 สัญญา เท่ากัน แล้วนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ขอกู้เงิน และจากการสำรวจไม่พบว่า มีการกู้เงินประเภทนี้ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะหวาย ท่าเรือปากพลี และหนองแสง จากข้อมูลดังกล่าว รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี กู้เงินเพื่อรอกการขายผลผลิตการเกษตรจำนวน 3 สัญญา นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 ทั้ง 3 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ที่ใช้เงินกู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จึงกล่าวได้ว่า แม้เกษตรกรจะใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินแต่ก็ยังเกิดปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ผลการศึกษาร้อยละการใช้เงินกู้ประเภทนี้ มีจำนวนตัวอย่างที่น้อยเกินไปทำให้มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่า การกู้เงินกู้เพื่อรอกการขายผลผลิตการเกษตรมีผลต่อการค้างชำระหนี้สินกับเกษตรกร

4.11 วิเคราะห์การกู้เงินเพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนที่คิดการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.

สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล กู้เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนที่คิดการเกษตร แต่ละ

ตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 36

ตาราง 36 แสดงจำนวนสัญญาการกู้เงินเพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนที่คิดการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนที่ดินการเกษตร										หมายเหตุ		
	เงินกู้ระยะปานกลาง		เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 1		เงินกู้ปานกลางพิเศษประเภท 2		เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิม		เงินกู้ระยะยาวพิเศษ			รวม	
	จำนวนสัญญา	ร้อยละ	จำนวนสัญญา	ร้อยละ	จำนวนสัญญา	ร้อยละ	จำนวนสัญญา	ร้อยละ	จำนวนสัญญา	ร้อยละ			
เกาะโพธิ์	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	1	100	
เกาะหวาย	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100	1	100	
โคกกรวด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ท่าเรือ	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100	1	100	
นาหินลาด	-	-	-	-	1	100	-	-	-	-	1	100	
ปากพลี	1	33.33	2	66.67	-	-	-	-	-	-	3	100	
หนองแสง	1	100	-	-	-	-	-	-	-	-	1	100	
รวม 7 ตำบล	2	25.00	2	25.00	1	12.50	1	12.50	2	25.00	8	100	

ตาราง 36 แสดงจำนวนสัญญาการกู้เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนที่ดิน การเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบล เกาะโพธิ์ พบว่า มีการกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิม จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า กู้เงินกู้ระยะยาวพิเศษ จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 ในเขตตำบลโคกกรวด ไม่พบว่า มีการกู้เงินกู้ประเภทนี้ ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า มีการกู้เงิน กู้ระยะยาวพิเศษจำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า มีการกู้เงินกู้ปานกลางพิเศษประเภท 2 จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 ในเขตตำบล ปากพลี พบว่า มีการกู้เงินกู้ระยะยาวปานกลางพิเศษประเภท 1 จำนวน 2 สัญญา คิดเป็นร้อย ละ 66.67 และกู้เงินกู้ระยะปานกลาง จำนวน 1 สัญญา คิดเป็น ร้อยละ 33.33 และในเขตตำบล หนองแสง พบว่า มีการกู้เงินกู้ระยะปานกลาง 1 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี มีการกู้เงินเพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนที่ดิน ทั้งหมดจำนวน 8 สัญญา แบ่งเป็นเงินกู้ระยะปานกลาง เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 1 และเงินกู้ระยะยาวพิเศษ จำนวน 2 สัญญาเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.00 เงินกู้ปานกลางพิเศษประเภท 2 และเงินกู้ระยะ ยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิม จำนวน 1 สัญญาเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.50

4.12 วิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้ประเภทเงินกู้ระยะปานกลางตรงตาม วัตถุประสงค์การขอเงินกู้ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล กู้เงินกู้ระยะ ปานกลางแล้วนำไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอเงินแต่ละตำบล มีจำนวนและสัดส่วนแตก ต่างกันออกไป ดังตาราง 37

ตาราง 37 แสดงร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้ประเภทระยะปานกลางตรงตามวัตถุประสงค์การขอเงิน
ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้ประเภทระยะปานกลางตรงตามวัตถุประสงค์ การขอเงิน										หมายเหตุ
	< 25		26 - 50		51 – 75		76 - 100		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
โคกกรวด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ท่าเรือ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
นาหินลาด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ปากพลี	-	-	-	-	-	-	1	100	-	100	
หนองแสง	-	-	-	-	-	-	1	100	-	100	
รวม 7 ตำบล	-	-	-	-	-	-	2	100	-	100	

ตาราง 37 แสดงร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้ประเภทระยะปานกลาง ตรงตามวัตถุประสงค์การ
ขอเงินกู้ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบล
ปากพลี และตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอเงิน ร้อยละ
76.00 ถึง 100.00 ทั้ง 2 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 และจากการสัมภาษณ์ไม่พบว่า มีการกู้
เงินกู้ประเภทนี้ในตำบลอื่นของอำเภอปากพลี จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า รวม 7 ตำบล
ในอำเภอปากพลี มีการกู้เงินกู้ระยะปานกลาง 2 สัญญา และใช้เงินกู้มากกว่าร้อยละ 76.00

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เกษตรกรทั้ง 7 ตำบล ในอำเภอปากพลีไม่สนใจจะกู้เงิน
กู้ระยะปานกลาง มีเพียง 2 ราย ที่กู้เงินประเภทนี้ ซึ่งเป็นจำนวนตัวอย่างที่น้อยเกินไปทำให้มีข้อ
มูลไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่า การใช้เงินกู้ระยะปานกลางมีผลต่อการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร

4.13 วิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้เงินประเภทระยะปานกลางพิเศษ

ประเภท 1 ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล กู้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษ ประเภท 1 แล้วนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 38

ตาราง 38 แสดงร้อยละการใช้เงินกู้ประเภทปานกลางพิเศษประเภท 1 ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษ ประเภท 1										หมายเหตุ
	< 25		26 - 50		51 – 75		76 - 100		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
โคกกรวด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ท่าเรือ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
นาหินลาด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ปากพลี	1	50.00	-	-	-	-	1	50.00	2	100	
หนองแสง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม 7 ตำบล	1	50.00	-	-	-	-	1	50.00	2	100	

ตาราง 38 แสดงร้อยละการใช้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษ ประเภท 1 พบว่าในเขตตำบลปากพลี มีเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เป็นผู้กู้ จำนวน 2 สัญญา ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 50.00 และร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 50.00 ไม่พบว่ามีการกู้เงินประเภทนี้ในตำบลอื่น จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ปากพลี กู้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษ ประเภท 1 ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินมากกว่าร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 และต่ำกว่าร้อยละ 25 จำนวน 1 สัญญาเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 50.00 เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษ ประเภท 1 เป็นเงินกู้เพื่อชำระหนี้เดิมที่มีอยู่แก่ ธ.ก.ส. หรือบุคคลภายนอกอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติหรือภัยพิบัติ

จากข้อมูลดังกล่าวรวมทั้ง 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี เกษตรกรไม่สนใจจะกู้เงินระยะปานกลางพิเศษประเภท 1 มีเพียง 2 ราย ในตำบลปากพลี ซึ่งเป็นจำนวนตัวอย่างที่น้อยเกินไป ทำให้มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่า การใช้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 1 มีผลต่อการดำรงชีวิตหนี้สินของเกษตรกร

4.14 วิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2 ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล กู้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2 แล้วนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 39

ตาราง 39 แสดงร้อยละการใช้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2 ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษ ประเภท 2 ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน										หมายเหตุ
	< 25		26 - 50		51 – 75		76 - 100		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
โคกกรวด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ท่าเรือ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
นาหินลาด	-	-	-	-	-	-	1	100.00	1	100	
ปากพลี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
หนองแสง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม 7 ตำบล	-	-	-	-	-	-	1	100.00	1	100	

ตาราง 39 แสดงร้อยละการใช้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2 พบว่า มีเกษตรกรในเขตตำบลนาหินลาด กู้เงินกู้ประเภทนี้ จำนวน 1 สัญญา แล้วนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00 จากการสัมภาษณ์ไม่พบว่า มีการกู้เงินประเภทนี้ในตำบลอื่น จะเห็นได้ว่า รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี เกษตรกรรายที่มีปัญหา

ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลีกู้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2 จำนวน 1 สัญญา ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2 เป็นเงินกู้ที่ลูกค้านั่งหรือหลายคนขอกู้เพื่อชำระหนี้สินให้แก่ ธ.ก.ส. แทนผู้กู้เดิมที่เสียชีวิตไปแล้ว จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า เกษตรกรทั้ง 7 ตำบล ในเขตอำเภอปากพลี ไม่สนใจจะกู้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2 มีเพียง 1 ราย ในตำบลนาหินลาด ที่กู้เงินกู้ประเภทนี้ ซึ่งเป็นจำนวนตัวอย่างที่น้อยเกินไปทำให้มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่าการใช้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2 มีผลต่อการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร

4.15 วิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิม ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังการชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล กู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิม แล้วนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินแต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 40

ตาราง 40 แสดงร้อยละการใช้เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิมตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังการชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิมตรงตาม วัตถุประสงค์การขอกู้เงิน										หมายเหตุ
	< 25		26 - 50		51 – 75		76 - 100		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	-	-	-	-	-	-	1	100.00	1	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
โคกกรวด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ท่าเรือ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
นาหินลาด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ปากพลี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
หนองแสง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม 7 ตำบล	-	-	-	-	-	-	1	100.00	1	100	

ตาราง 40 แสดงร้อยละการนำเงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิม พบว่า มีเกษตรกรในเขตตำบลเกาะโพธิ์ เป็นผู้กู้จำนวน 1 สัญญา แล้วนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน 76.00 ถึง 100.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00 จากการสัมภาษณ์ไม่พบว่า มีการกู้เงินประเภทนี้ในตำบลอื่น จะเห็นได้ว่า รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี กู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิม จำนวน 1 สัญญา ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ แล้วใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เกษตรกรทั้ง 7 ตำบล ในอำเภอปากพลีไม่สนใจจะกู้เงินระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิมมีเพียง 1 ราย ในตำบลเกาะโพธิ์ ที่กู้เงินประเภทนี้ ซึ่งเป็นจำนวนตัวอย่างที่น้อยเกินไปทำให้มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่าการใช้เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิมมีผลต่อการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร

4.16 วิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะยาวพิเศษ ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล กู้เงินกู้ระยะยาวพิเศษ แล้วนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินแต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 41

ตาราง 41 แสดงร้อยละการนำเงินกู้ระยะยาวพิเศษไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษไปใช้ตรงตาม วัตถุประสงค์การขอกู้เงิน										หมายเหตุ
	< 25		26 - 50		51 – 75		76 - 100		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	-	-	-	-	1	100.00	1	100	
โคกกรวด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ท่าเรือ	-	-	-	-	-	-	1	100.00	1	100	
นาหินลาด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ปากพลี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
หนองแสง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม 7 ตำบล	-	-	-	-	-	-	2	100.00	2	100	

ตาราง 41 แสดงร้อยละการนำเงินกู้ระยะยาวพิเศษ พบว่า ในเขตตำบลเกาะหวาย มีเกษตรกรกู้ จำนวน 1 สัญญา นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00 และในเขตตำบลท่าเรือ มีเกษตรกรกู้ จำนวน 1 สัญญา แล้วนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 คิดเป็น ร้อยละ 100.00 จากการสัมภาษณ์ไม่พบว่า มีผู้กู้เงินกู้ประเภทนี้ในตำบลอื่น จะเห็นได้ว่า รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ที่กู้เงินกู้ระยะยาวพิเศษนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินมากกว่าร้อยละ 76.00 เงินกู้ระยะยาวพิเศษเป็นเงินกู้ที่ลูกค้าคนหนึ่งกู้จาก ธ.ก.ส. เพื่อชำระเงินกู้ให้แก่ ธ.ก.ส. แทนผู้กู้เดิมซึ่งตายหรือมีเหตุผลอื่นทำให้ไม่อาจดำเนินการตามโครงการหรือแผนงานได้

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า เกษตรกรทั้ง 7 ตำบล ในเขตอำเภอปากพลี ไม่สนใจที่จะกู้เงินกู้ระยะยาวพิเศษ มีเพียง 2 ราย ในตำบลเกาะหวายและตำบลท่าเรือ ที่กู้เงินกู้ประเภทนี้ ซึ่งเป็นจำนวนตัวอย่างที่น้อยเกินไปทำให้มีข้อมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่า การใช้เงินกู้ระยะยาวพิเศษมีผลต่อการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร

4.17 วิเคราะห์การกู้เงินกู้เพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล กู้เงินกู้เพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรที่แบ่งออกเป็นเงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินการในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และเงินกู้เพื่อเป็นการลงทุนสำหรับดำเนินการในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรแต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 42

ตาราง 42 แสดงการกู้เงินเพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรของเกษตรกรราย
ที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	เงินกู้เพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร						หมายเหตุ
	5.1		5.2		รวม		
	จำนวนสัญญา	ร้อยละ	จำนวนสัญญา	ร้อยละ	จำนวนสัญญา	ร้อยละ	
เกาะโพธิ์	1	50.00	1	50.00	2	100	5.1 = เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย
เกาะหวาย	-	-	1	100.00	1	100	จ่ายสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพ
โคกกรวด	-	-	-	-	-	-	
ท่าเรือ			1	100.00	1	100	อย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง
นาหินลาด	1	50.00	1	50.00	2	100	เนื่องกับการเกษตร
ปากพลี	-	-	-	-	-	-	5.2 = เงินกู้เพื่อเป็น
หนองแสง	-	-	-	-	-	-	ค้ำลงทุนสำหรับดำเนินงานใน
รวม 7 ตำบล	2	33.33	4	66.67	6	100	การประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเกษตร

ตาราง 42 แสดงการกู้เงินเพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า มีการกู้เงินเพื่อค่าใช้จ่ายและเพื่อการลงทุน สำหรับดำเนินงาน
 ในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร จำนวน 1 สัญญาเท่ากัน คิดเป็น ร้อยละ
 50.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. มีการกู้เงินทั้งสองประเภท
ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีการกู้เงินเพื่อเป็นค้ำลงทุนสำหรับดำเนินงานในการประกอบ
 อาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรกร จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนใน
 เขตตำบลโคกกรวด จากการสัมภาษณ์ไม่พบว่า มีผู้กู้เงินประเภทนี้ **ในเขตตำบลท่าเรือ** มีการ
 กู้เงินกู้เพื่อการลงทุนสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการ
 เกษตร จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 **ในเขตตำบลนาหินลาด** พบว่า มีเกษตรกรกู้

ตาราง 43 (ต่อ)

ตำบล	ร้อยละการใช้เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรตรงตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน										หมายเหตุ
	< 25		26 - 50		51 – 75		76 - 100		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
หนองแสง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม 7 ตำบล	-	-	-	-	1	50.50	1	50.00	2	100	

ตาราง 43 แสดงร้อยละการนำเงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า มีเกษตรกรกู้เงินกู้ประเภทนี้ จำนวน 1 สัญญา ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00 และในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า มีการกู้เงินกู้ประเภทนี้ จำนวน 1 สัญญา ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00 ไม่พบว่า มีการกู้เงินกู้ประเภทนี้ในเขตตำบลเกาะหวาย โคกกรวด ท่าเรือ ปากพลี และหนองแสง จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า ตำบลเกาะโพธิ์ และตำบลนาหินลาด มีเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. กู้เงินกู้ประเภทนี้ และยังคงมีเกษตรกรบางรายใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่าร้อยละ 75.00 จึงกล่าวได้ว่า รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี นำเงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่าร้อยละ 51.00 และมากกว่าร้อยละ 76.00

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า เกษตรกรทั้ง 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี ไม่สนใจที่จะกู้เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร มีเพียง 2 ราย ในตำบลเกาะโพธิ์และนาหินลาด ที่กู้เงินกู้ประเภทนี้ ซึ่งเป็นจำนวนตัวอย่างที่น้อยเกินไป ทำให้มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่า การใช้เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรมีผลต่อการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร

4.19 วิเคราะห์ร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้เพื่อเป็นค่าลงทุนสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ที่กู้เงินเพื่อเป็นค่าลงทุนสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ของการขอกู้เงิน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 44

ตาราง 44 แสดงร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้เพื่อเป็นค่าลงทุนสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้เพื่อเป็นค่าลงทุนสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน										หมายเหตุ
	< 25		26 - 50		51 – 75		76 - 100		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	-	-	-	-	-	-	1	100.00	1	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	-	-	-	-	1	100.00	1	100	
โคกกรวด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ท่าเรือ	-	-	-	-	-	-	1	100.00	1	100	
นาหินลาด	-	-	-	-	-	-	1	100.00	1	100	
ปากพลี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
หนองแสง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม 7 ตำบล	-	-	-	-	-	-	4	100.00	4	100	

ตาราง 44 แสดงร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้เพื่อเป็นค่าลงทุนสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ เกาะหวาย ท่าเรือ และตำบลนาหินลาด พบว่า มีการกู้เงินประเภทนี้ตำบลละ 1 สัญญาเท่านั้น และมีการใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00

จึงกล่าวได้ว่ารวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า มีเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี กู้เงินกู้เพื่อเป็นค้ำประกันสำหรับการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร จำนวน 4 สัญญา และนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินมากกว่าร้อยละ 76.00 คิดเป็นจำนวนร้อยละ 100.00

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เกษตรกรทั้ง 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี ไม่สนใจกู้เงินกู้เพื่อเป็นการลงทุนสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเกษตร มีเพียง 4 ราย ที่กู้เงินกู้ประเภทนี้ ซึ่งเป็นจำนวนน้อยเกินไป ทำให้มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่า การใช้เงินกู้เพื่อค้ำประกันสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเกษตรมีผลต่อการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร

5. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่ค้างชำระหนี้ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี แยกเป็นหัวข้อได้ต่อไปนี้

5.1 วิเคราะห์การใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินหรือไม่ ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบลมีการใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินแต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 45

ตาราง 45 แสดงการใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ตรง		ไม่ตรง		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	12	44.44	15	55.56	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	6	54.55	5	45.45	11	100	
โคกกรวด	9	56.25	7	43.75	16	100	
ท่าเรือ	30	58.82	21	41.18	51	100	
นาหินลาด	37	62.71	22	37.29	59	100	
ปากพลี	18	42.86	24	57.14	42	100	
หนองแสง	8	34.78	15	65.22	23	100	
รวม 7 ตำบล	120	52.40	109	47.60	229	100	

ตาราง 45 แสดงการใช้เงินกู้ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า มีการนำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56 และนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้ำ ธ.ก.ส. ที่มีปัญหาค้างชำระหนี้ส่วนใหญ่มีการนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีการนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินกับ ธ.ก.ส. จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.55 และนำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.54 จะเห็นได้ว่า มีเกษตรกรบางส่วนนำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า มีการนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.25 และนำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.75 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้ำ ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. บางส่วนที่นำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า มีเกษตรกรนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินกับ ธ.ก.ส. จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.82 และนำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.18 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้ำ ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินไปใช้ตรงตาม วัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.71 และใช้ไม่เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.29 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้ำ ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินไปใช้ตรงตาม วัตถุประสงค์การขอกู้เงิน. ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้ไม่ตรงตาม วัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.14 และนำเงินไปใช้ตรงตาม วัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.86 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้ำ ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.22 และนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.78 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้ำ ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่นำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การนำเงินไปใช้ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.40 และนำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.60 การศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ที่กล่าวว่า เกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สินจะนำเงินไปใช้ไม่ตรงวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ทั้งนี้ทั้งเกษตรกรรายที่ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ และเกษตรกรที่ใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันต่างยังคงค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เหมือนกัน

5.2 วิเคราะห์การใช้เงินกู้ของเกษตรกรเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์การกู้

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้ำข้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล นำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 46

ตาราง 46 แสดงการใช้เงินกู้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้ำข้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	กรณีใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ นำเงินไปใช้ทำอะไรต่อไป														หมายเหตุ		
	1		2		3		4		5		6		7			รวม	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		N	%
เกาะโพธิ์	-	-	4	16.00	10	40.00	3	12.00	1	4.00	-	-	7	28.00	25	100	1. ใช้ในการเลี้ยงโชค
เกาะหวาย	-	-	4	36.36	2	18.18	-	-	2	18.18	-	-	3	27.28	11	100	2. ใช้หนี้แกมมีค้ำข้างกับ ธ.ก.ส.
โคกกรวด	-	-	4	40.00	3	30.00	-	-	-	-	-	-	3	30.00	10	100	3. ใช้เพื่อการศึกษบุตร
ท่าเรือ	1	3.03	10	30.30	9	27.28	2	6.06	4	12.12	1	3.03	6	18.18	33	100	4. ใช้ในงานประเพณี
นาหินลาด	-	-	4	11.76	5	14.71	3	8.82	5	14.71	2	5.88	15	44.12	34	100	(บวชพระ แต่งงาน งานศพ ฯลฯ)
ปากพลี	-	-	12	27.27	6	13.64	2	4.55	5	11.36	1	2.27	18	40.91	44	100	5. ใช้หนี้นอกกระบบ
หนองแสง	1	4.76	4	19.05	5	23.81	-	-	1	4.76	-	-	10	47.62	21	100	6. ใช้หนี้ในระบบที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส.
รวม 7 ตำบล	2	1.12	42	23.60	40	22.47	10	5.62	18	10.11	4	2.25	62	34.83	178	100	7. อื่น ๆ
ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ																	

จากตาราง 46 แสดงการนำเงินกู้ไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกร รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี **ในเขตตำบลเกาะโพธิ์** พบว่า มีการนำเงินไปใช้เพื่อการศึกษาของบุตรมากที่สุด จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาได้แก่ การนำเงินกู้ไปใช้เพื่อการอื่น จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.00 นำเงินไปใช้หนี้เก่า จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.00 นำไปใช้ในงานประเพณี (แต่งงาน, บวชพระ, งานศพ ฯลฯ) จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.00 และนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกร ลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้ที่นำเงินกู้ไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ส่วนใหญ่นำเงินไปใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตร **ในเขตตำบลเกาะหวาย** พบว่า มีการนำเงินไปใช้หนี้เก่ามากที่สุด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.36 รองลงมา ได้แก่ นำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.78 ใช้เพื่อการศึกษาบุตร และใช้หนี้ในระบบ จำนวน 2 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 18.18 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า มีการนำเงินกู้ไปใช้หนี้เก่ามากที่สุด **ในเขตตำบลโคกกรวด** พบว่า มีการนำเงินกู้ไปใช้หนี้เก่ามากที่สุด จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา ได้แก่ นำไปใช้เพื่อการศึกษาบุตรและใช้เพื่อการอื่น ๆ จำนวน 3 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ไม่พบว่า มีการนำไปใช้อย่างอื่นนอกเหนือจากนี้ จะเห็นได้ว่า มีการนำเงินไปใช้หนี้เก่าเป็นส่วนใหญ่ **ในเขตตำบลท่าเรือ** พบว่า มีการนำเงินไปใช้หนี้เก่ามากที่สุด จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.30 รองลงมา ได้แก่ นำเงินไปใช้เพื่อการศึกษาบุตร จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.28 ใช้เพื่อการอื่น ๆ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 นำไปใช้หนี้เงินกู้ในระบบ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.12 ใช้ในงานประเพณี (แต่งงาน บวชพระ งานศพ ฯลฯ) จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.06 ใช้ในการเลี้ยงชีพและใช้หนี้เงินกู้ในระบบที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. จำนวน 1 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 3.03 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้หนี้เก่ามากที่สุด **ในเขตตำบลนาหินลาด** พบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.12 รองลงมาได้แก่ นำไปใช้เพื่อการศึกษาบุตรและนำไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 5 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.71 ใช้หนี้เก่า จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.76 ใช้จ่ายในงานประเพณี (บวชพระ แต่งงาน งานศพ ฯลฯ) จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.82 และนำไปใช้หนี้ในระบบที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.88 ไม่พบว่า มีการนำเงินไปใช้ในการเลี้ยงชีพ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ นำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ ตามความต้องการของแต่ละราย **ในเขตตำบลปากพลี** พบว่า เกษตรกรนำไปใช้เพื่อการอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.91 รองลงมาได้แก่ นำเงินไปใช้หนี้เก่า จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 ใช้จ่ายเพื่อการศึกษาบุตร จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.64 นำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้เงินกู้ในระบบ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.36 ใช้จ่ายในงานประเพณี (แต่งงาน บวชพระ งานศพ ฯลฯ) จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.55 และนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้เงินกู้ในระบบที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. จำนวน 1 ราย

คิดเป็นร้อยละ 2.27 ไม่พบว่า มีการนำเงินกู้ไปใช้จ่ายเพื่อการเสี่ยงโชค จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ นำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ ตามความต้องการของแต่ละราย และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.62 รองลงมาได้แก่ การนำเงินไปใช้เพื่อการศึกษาบุตร จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.81 ใช้หนี้เก่า จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.05 ใช้จ่ายในการเสี่ยงโชคและนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้เงินกู้ในระบบ จำนวน 1 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.76 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ นำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ ตามแต่ความต้องการของเกษตรกรแต่ละราย

รวม 7 ตำบล อำเภอปากพลี พบว่า การนำเงินไปใช้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์การขอกู้เงินกับ ธ.ก.ส. นั้น เกษตรกรนำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ ของแต่ละรายมากที่สุด จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.83 รองลงมาได้แก่ นำเงินไปใช้หนี้เก่าจำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.60 ใช้ในการศึกษาบุตร จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.47 ใช้หนี้ในระบบ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.11 ใช้ในงานประเพณี (บวชพระ แต่งงาน งานศพ ฯลฯ) จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.62 ใช้หนี้ในระบบที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.25 และนำเงินไปใช้ในการเสี่ยงโชค จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า มีเกษตรกรเพียงจำนวนร้อยละ 10.11 ที่นำเงินไปใช้หนี้ในระบบ จึงสรุปได้ว่า การศึกษาครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.5 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี น่าจะเกิดจากการนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. จำนวนหนึ่งไปชำระหนี้เงินกู้ในระบบ อย่างไรก็ตามจากตารางจะเห็นว่า เกษตรกรผู้กู้เงินจาก ธ.ก.ส. ได้นำเงินไปใช้เพื่อการเสี่ยงโชค ใช้หนี้เก่าที่ค้างชำระกับ ธ.ก.ส. ใช้เพื่อการศึกษาบุตร ใช้ในงานประเพณี ใช้หนี้ในระบบ และในระบบ ทำให้เกษตรกรใช้จ่ายเงินเพื่อการผลิตน้อยลงรายได้จึงต่ำน่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.

5.3 วิเคราะห์การขายผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรผู้ค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ขายผลผลิตการเกษตรได้ผลคุ้มค่าและไม่คุ้มค่าการลงทุน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 47

ตาราง 47 แสดงการคุ้มค่าการขายผลผลิตของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	คุ้ม		ไม่คุ้ม		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	5	18.52	22	81.48	27	100	N = จำนวนราย % = ร้อยละ
เกาะหวาย	2	18.18	9	81.82	11	100	
โคกกรวด	6	37.50	10	62.50	16	100	
ท่าเรือ	18	35.29	33	64.71	51	100	
นาหินลาด	12	20.34	47	79.66	59	100	
ปากพลี	10	23.81	32	76.19	42	100	
หนองแสง	7	30.43	16	69.57	23	100	
รวม 7 ตำบล	60	26.20	169	73.80	229	100	

ตาราง 47 แสดงการขายผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า มีการขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุน จำนวน 22 ราย คิดเป็น ร้อยละ 81.48 และขายผลผลิตการเกษตรคุ้มค่าการลงทุน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.52 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ขายผลผลิตการเกษตรแล้วไม่คุ้มค่างับการลงทุน ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีการขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุน จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.82 และคุ้มค่าการลงทุน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่เกษตรกรขายผลผลิตทางการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุน ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุน จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.50 และขายผลผลิตคุ้มค่าการลงทุน จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่แล้วขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุน

ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุนจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.71 และขายผลผลิตการเกษตรคุ้มค่าการลงทุน จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.29 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่ากับการลงทุน ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่าลงทุน จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.66 และขายผลผลิตการเกษตรคุ้มค่าการลงทุน จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.34 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่ากับการลงทุน ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุน จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.19 และขายผลผลิตการเกษตรคุ้มค่าการลงทุน จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.81 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุน และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุน จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.57 และขายผลผลิตการเกษตรคุ้มค่าการลงทุน จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.43 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุน

รวม 7 ตำบล อำเภอปากพลี เกษตรกรขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุน จำนวน 169 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.80 และขายผลผลิตการเกษตรคุ้มค่าการลงทุน จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.20 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ขายผลผลิตการเกษตรได้ผลไม่คุ้มค่าการลงทุน ส่งผลให้เกษตรกรไม่มีเงินไปชำระหนี้สิน ทำให้เกิดปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. อย่างไรก็ตามมีเกษตรกรอีกจำนวนหนึ่งที่ขายผลผลิตการเกษตรได้ผลคุ้มค่าการลงทุนในการทำเกษตร แต่มีเงินเหลือไม่เพียงพอที่จะไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เกิดเป็นปัญหาค้างชำระหนี้ และน่าที่จะมีปัจจัยอย่างอื่นที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สิน

5.4 วิเคราะห์สาเหตุที่ขายผลผลิตการเกษตรแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุนของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีสาเหตุการขายผลผลิตการเกษตรแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 48

ตาราง 48 แสดงสาเหตุความไม่คุ้มค่าในการลงทุนของการขายผลผลิตของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	8		9		10		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	20	48.78	6	14.63	15	36.59	41	100	8 = ราคาผลผลิต
เกาะหวาย	8	36.36	8	36.36	6	27.28	22	100	9 = ได้ผลผลิตต่ำ
โคกกรวด	10	62.50	3	18.75	3	18.75	16	100	10 = อื่น ๆ
ท่าเรือ	29	50.88	19	33.33	9	15.79	57	100	(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
นาหินลาด	12	17.91	16	23.88	39	58.21	67	100	
ปากพลี	31	51.66	16	26.67	13	21.67	60	100	
หนองแสง	12	42.86	6	21.43	10	35.71	28	100	
รวม 7 ตำบล	122	41.92	74	25.43	95	32.65	291	100	

ตาราง 48 แสดงสาเหตุความไม่คุ้มค่าในการลงทุนจากการขายผลผลิตของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า มีสาเหตุจากราคาผลผลิตทางการเกษตรมีราคาต่ำขายแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุนมากที่สุด จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.78 รองลงมาได้แก่ สาเหตุอื่น ๆ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.59 และได้ผลผลิตต่ำไม่คุ้มค่าการลงทุน จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.63 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรขายสินค้าการเกษตรแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุน ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากราคาผลผลิตทางการเกษตรมีราคาถูกขายแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุน ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีสาเหตุจากราคาผลผลิตตกต่ำและได้ผลผลิตต่ำ ขายแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุน จำนวน 8 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมา คือ จากสาเหตุอื่น ๆ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.28 จะเห็นได้ว่า สาเหตุของการขายผลผลิตทางการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุนส่วนใหญ่เกิดจากราคาผลผลิตตกต่ำและได้ผลผลิตตกต่ำ ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า มีสาเหตุจากราคาผลผลิตตกต่ำขายแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุนมากที่สุด จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.50 ได้ผลผลิตต่ำหรือ

ได้ผลผลิตจำนวนน้อยขายแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุนและจากสาเหตุอื่น จำนวน 3 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 18.75 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีปัญหาจากการขายผลผลิตการเกษตรได้ในราคาที่ต่ำกว่าการลงทุน ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า มีสาเหตุจากขายผลผลิตการเกษตรได้ราคาต่ำกว่าการลงทุนมากที่สุด จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.88 รองลงมาได้แก่ เกษตรกรทำการผลิตได้ผลผลิตต่ำ จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และจากสาเหตุอื่น ๆ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.79 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรขายผลผลิตการเกษตรแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุน ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการขายผลผลิตการเกษตรได้ราคาต่ำไม่คุ้มค่าการลงทุน ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า มีสาเหตุอื่น ๆ เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.21 รองลงมาได้แก่ สาเหตุจากการได้ผลผลิตต่ำ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.88 และ ราคาผลผลิตต่ำ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.91 จะเห็นได้ว่าสาเหตุที่เกษตรกรขายผลผลิตการเกษตรแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุนมาจากสาเหตุอื่น ๆ มากที่สุด ซึ่งส่วนใหญ่ในเขตตำบลนาหินลาดเกษตรกรทำสวนไผ่ตง แล้วเกิดภัยธรรมชาติไผ่ตงออกดอกตาย ที่เรียกว่าไผ่ตงชยุตทั้งตำบลให้เกษตรกรเกิดภาวะการขาดทุน ในเขตตำบลปากพลี พบว่า มีสาเหตุจากราคาผลผลิตตกต่ำมากที่สุด จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.66 รองลงมาได้แก่ ได้ผลผลิตต่ำ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.67 และจากสาเหตุอื่น ๆ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.67 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ขายผลผลิตการเกษตรแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุน ส่วนใหญ่มีสาเหตุจากราคาผลผลิตตกต่ำขายได้ราคาถูก และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า มีสาเหตุจากราคาผลผลิตตกต่ำมากที่สุด จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ สาเหตุอื่น ๆ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.71 และได้ผลผลิตต่ำ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.43 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ขายผลผลิตการเกษตรไม่คุ้มค่าการลงทุนมีสาเหตุมาจากราคาผลผลิตตกต่ำ

รวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี สาเหตุที่เกษตรกรขายผลผลิตการเกษตรแล้วได้ผลไม่คุ้มค่าการลงทุน มีสาเหตุมาจากการขายผลผลิตการเกษตรได้ราคาต่ำไม่คุ้มค่าการลงทุนมากที่สุด จำนวน 122 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.92 รองลงมาได้แก่ มีสาเหตุอื่น ๆ แตกต่างกันไป จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.65 และเกษตรกรทำการเกษตรแล้วได้ผลผลิตการเกษตรต่ำ หรือได้ผลผลิตจำนวนน้อยขายแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุน จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.43 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ขายผลผลิตแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุนมีสาเหตุมาจากราคาผลผลิตตกต่ำ สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.2 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี น่าจะเกิดจากภาวะราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ส่วนสาเหตุอื่น ๆ และการผลิตได้ผลผลิตตกต่ำเกิดจากความสามารถของเกษตรกรแต่ละรายแตกต่างกันออกไป ซึ่งเกษตรกรควรที่จะได้มีการศึกษาหาความรู้ในการผลิตให้ได้ผลผลิตที่มีปริมาณสูงขึ้นโดยใช้พื้นที่เท่าที่มีอยู่

5.5 วิเคราะห์การวางแผนการใช้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีการวางแผนการใช้เงิน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไปดังตาราง 49

ตาราง 49 แสดงการวางแผนการใช้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	มีการวางแผน		ไม่มีการวางแผน		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	21	77.78	6	22.22	27	100	N = จำนวนราย % = ร้อยละ
เกาะหวาย	5	45.45	6	54.55	11	100	
โคกกรวด	9	56.25	7	43.75	16	100	
ท่าเรือ	40	78.43	11	21.57	51	100	
นาหินลาด	34	57.63	25	42.37	59	100	
ปากพลี	27	64.29	15	35.71	42	100	
หนองแสง	11	47.83	12	52.17	23	100	
รวม 7 ตำบล	147	64.19	82	35.81	229	100	

ตาราง 49 แสดงการวางแผนการใช้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรมีการวางแผนการใช้เงิน จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 และไม่มีการวางแผนการใช้เงิน จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการวางแผนการใช้เงิน ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรไม่มีการวางแผน จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.55 และมีการวางแผน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.45 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรจำนวนใกล้เคียงกันที่มีและไม่มีการวางแผนการใช้เงิน ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรมีการวางแผนการใช้เงิน จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.25 และไม่มีการวางแผนการใช้เงินจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.75 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรบางส่วนยังไม่มีการวางแผนการใช้เงิน ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรมีการวางแผนการใช้เงิน จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.43 และไม่มีการวางแผนการใช้เงิน จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.57 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนการใช้เงิน ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรมีการวางแผนการใช้เงิน จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.63 และไม่มีการวางแผนการใช้เงิน จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.37 จะเห็นได้ว่าเกษตรกร

ส่วนใหญ่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรมีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.29 และไม่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.71 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรใหญ่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน และ ในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรไม่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.17 และมีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.83 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรที่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินมีจำนวนใกล้เคียงกับเกษตรกรที่ไม่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน

รวม 7 ตำบล อำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรมีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.19 และไม่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.81 จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เกษตรกรมีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน สรุปได้ว่าผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.3 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. น่าจะเกิดจากการขาดการวางแผนการใช้จ่ายเงิน แม้กระนั้นก็ตามเกษตรกรที่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินก็ยังค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้สินนั้นไม่น่าจะใช้การขาดการวางแผนการใช้จ่ายเงินน่าจะมีสาเหตุมาจากปัจจัยอื่น อย่างไรก็ตามการวางแผนใช้จ่ายเงินของเกษตรกรนั้น คงไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้ได้ผลตอบแทนคุ้มค่าต่อเงินก้อนนั้นก็อาจเป็นได้หรือการวางแผนการใช้จ่ายเงินเพื่อการอย่างอื่นเช่นใช้หนี้ ใถ่ถอนที่ดิน ปลูกสร้างต่อเติมบ้านและการจัดงานประเพณีต่าง ๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่มีผลต่อการเพิ่มผลผลิต ดังตาราง 50 ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรส่วนมากมีการศึกษาดำ การวางแผนการใช้จ่ายเงินก็จึงขาดประสิทธิภาพทำให้การวางแผนนั้นไม่มีผลต่อผลผลิตทางการเกษตร เกษตรกรส่วนมากจึงค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.

เป็นที่น่าสังเกตว่า เกษตรกรจำนวนร้อยละ 35.81 ตอบว่า ไม่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินทำให้เชื่อได้ว่า การใช้จ่ายเงินของเกษตรกรกลุ่มนี้จึงน่าจะขาดประสิทธิภาพมากกว่ากลุ่มแรก และน่าจะส่งผลให้แก่เกษตรกรกลุ่มหลังมีปัญหาหนี้สินและปัญหาค้างชำระหนี้สินมากกว่ากลุ่มแรกก็อาจเป็นได้

5.6 วิเคราะห์การวางแผนการใช้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี
เกษตรกรผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีการวางแผนการใช้เงิน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 50

ตาราง 50 แสดงการวางแผนการใช้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ประเภทการวางแผนการใช้เงินของเกษตรกร														หมายเหตุ
	11		12		13		14		15		16		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	7	25.93	1	3.70	1	3.70	2	7.41	1	3.70	15	55.56	27	100	11. ใช้หนี้ ธ.ก.ส.
เกาะหวาย	5	71.42	-	-	-	-	1	14.29	-	-	1	14.29	7	100	12. ไถ่ถอนที่ดิน
โคกกรวด	8	57.14	-	-	2	14.29	1	7.14	-	-	3	21.43	14	100	13. ใช้หนี้เก่าที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส.
ท่าเรือ	12	24.00	1	2.00	5	10.00	5	10.00	-	-	27	54.00	50	100	14. ปลูกสร้าง, ต่อเติมบ้าน
นาหินลาด	17	35.42	2	4.17	4	8.33	3	6.25	9	18.75	13	27.08	48	100	15. ใช้ในงานประเพณี
ปากพลี	15	41.67	-	-	8	22.22	3	8.33	2	5.56	8	22.22	36	100	(บวชพระ, แต่งงาน, งานศพ ฯลฯ)
หนองแสง	8	61.54	-	-	-	-	1	7.70	4	30.76	-	-	13	100	16. อื่น ๆ
รวม 7 ตำบล	72	36.91	4	2.05	20	10.26	16	8.21	16	8.21	67	34.36	195	100	(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตาราง 50 แสดงการวางแผนการใช้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สิน ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า มีการวางแผนนำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาได้แก่ การวางแผนนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.93 ปลูกสร้าง, ต่อเติมบ้าน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.41 ไถ่ถอนที่ดิน ใช้หนี้เก่าที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. และใช้ในงานประเพณี (บวชพระ, แต่งงาน, งานศพ ฯลฯ) จำนวน 1 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 3.70 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการวางแผนนำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีการวางแผนนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. มากที่สุด จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.42 รองลงมาได้แก่ การวางแผนปลูกสร้าง, ต่อเติมบ้าน และใช้อื่น ๆ จำนวน 1 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่เกษตรกรมีการวางแผนการใช้หนี้ ธ.ก.ส. ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกร มีการวางแผนการใช้หนี้ ธ.ก.ส. มากที่สุด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่ วางแผนการใช้เงินเพื่อการอื่น ๆ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.43 ใช้หนี้เก่าที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 และใช้เงินปลูกสร้างต่อเติมบ้าน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.14 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรมีการวางแผนการใช้เงินเพื่อการใช้หนี้ ธ.ก.ส. เป็นส่วนใหญ่ ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.00 รองลงมาได้แก่ ใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.00 ใช้หนี้เก่าที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. และใช้ในการปลูกสร้างต่อเติมบ้าน จำนวน 5 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และใช้ในการไถ่ถอนที่ดิน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.00 ไม่พบว่า มีการวางแผนการใช้เงินในงานประเพณี (บวชพระ, แต่งงาน, งานศพ ฯลฯ) จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่วางแผนการใช้เงินเพื่อการอื่น ๆ ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรมีการวางแผนนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. มากที่สุด จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.42 รองลงมาได้แก่ นำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.08 ใช้ในงานประเพณี (บวชพระ, แต่งงาน, งานศพ ฯลฯ) จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.75 ใช้หนี้เก่าที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 ปลูกสร้างต่อเติมบ้าน จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 และนำเงินไปไถ่ถอนที่ดิน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.17 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการวางแผนนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. ในเขตตำบลปากพลี พบว่า มีการวางแผนนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. มากที่สุด จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.67 รองลงมาได้แก่ นำเงินไปใช้หนี้เก่าที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. และใช้เพื่อการอื่น ๆ จำนวน 8 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 22.22 ปลูกสร้างต่อเติมบ้าน จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 และใช้ในงานประเพณี (บวชพระ, แต่งงาน, งานศพ ฯลฯ) จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.56 ไม่พบว่า มีการนำเงินไปใช้ไถ่ถอนที่ดิน จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการวางแผนการใช้เงินโดยการนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า

เกษตรกรมีการวางแผนนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. มากที่สุด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.54 รองลงมาได้แก่ การนำเงินไปใช้ในงานประเพณี (บวชพระ, แต่งงาน, งานศพ ฯลฯ) จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.76 และนำเงินไปใช้ปลูกสร้างต่อเติมบ้าน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.70 ไม่พบว่า มีการวางแผนการใช้เงินนอกเหนือจากนี้ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีการวางแผนใช้เงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส.

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรที่มีการวางแผนการใช้เงิน โดยการวางแผนนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. มากที่สุด จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.91 รองลงมาได้แก่ มีการวางแผนนำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไปตามความต้องการของเกษตรกรแต่ละราย จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.36 นำเงินไปใช้หนี้เก่าที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.26 นำเงินไปใช้ปลูกสร้าง ต่อเติมบ้าน และใช้ในงานประเพณี (บวชพระ แต่งงาน งานศพ ฯลฯ) จำนวน 16 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.21 และวางแผนนำเงินไปไถ่ถอนที่ดินจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.05 ตามลำดับ

จากตาราง 49 และ 50 สรุปผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.3 ที่กล่าวว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี น่าจะเกิดจากการขาดการวางแผนการใช้เงิน จะเห็นได้ว่า เกษตรกรวางแผนการใช้เงินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น นำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. ไถ่ถอนที่ดิน ใช้หนี้เก่าที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. ปลูกสร้างต่อเติมบ้าน ใช้ในงานทำบุญประเพณี เป็นต้น ซึ่งการวางแผนการใช้เงินดังกล่าวเป็นการวางแผนเฉพาะหน้ามีต่อปีแบบง่าย ๆ เกษตรกรไม่มีการวางแผนระยะปานกลางและการวางแผนระยะยาวในการประกอบอาชีพทำการเกษตรใน 5 ปี หรือ 10 ปี ไม่มีเป้าหมายและแนวทางในการประกอบอาชีพทำการเกษตรแบบใด เห็นเพื่อนบ้านทำอย่างไรก็ทำตามกันไปเป็นอย่างนี้มาโดยตลอด

5.7 วิเคราะห์การทำบัญชีการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีการทำบัญชีการทำการเกษตรแต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 51

ตาราง 51 แสดงจำนวนการทำบัญชีการเกษตรของเกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ทำ		ไม่ทำ		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	7	25.93	20	74.07	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	11	100	11	100	
โคกกรวด	2	12.50	14	87.50	16	100	
ท่าเรือ	8	15.69	43	84.31	51	100	
นาหินลาด	2	3.39	57	96.61	59	100	
ปากพลี	8	19.05	34	80.95	42	100	
หนองแสง	2	8.70	21	91.30	23	100	
รวม 7 ตำบล	29	12.66	200	87.34	229	100	

ตาราง 51 แสดงจำนวนการทำบัญชีการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรไม่ทำบัญชี จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.07 และทำบัญชี จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.93 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ทำบัญชี ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรไม่ทำบัญชี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่ที่ไม่ทำบัญชีฟาร์มหรือบัญชีรายรับ – รายจ่าย ทำให้ไม่ค่อยทราบว่า ตนเองได้กำไร – ขาดทุนอย่างไรบ้างทำให้มีผลต่อการวางแผนการใช้เงิน ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรไม่ทำบัญชี จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.50 และทำบัญชี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้าส่วนใหญ่ไม่ทำบัญชีในการทำการเกษตร ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรไม่ทำบัญชี จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.31 และทำบัญชี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.69 จะเห็นได้ว่า เกษตรกร

ส่วนใหญ่ไม่ทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย ในการทำการเกษตร ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรไม่ทำบัญชี จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 96.61 และทำบัญชี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.39 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย ในการทำการเกษตร ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรไม่ทำบัญชี จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.95 และทำบัญชี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.05 เห็นได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย ในการทำการเกษตร และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรไม่ทำบัญชี จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.30 และทำบัญชี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.70 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ทำบัญชีรายรับ – รายจ่ายในการทำการเกษตร

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรไม่ทำบัญชีการเกษตร จำนวน 200 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.34 และทำบัญชี จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.66 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึ่งสิ้นกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ไม่มีการทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย ในการทำการเกษตรเป็นผลให้ไม่รู้ว่ ตนเองมีกำไรขาดทุนจากการทำงานเท่าใดและมีผลต่อการวางแผนการทำการเกษตร แม้เกษตรกรจะทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย ในการทำการเกษตรก็ยังมีปัญหาดังข้างระหนึ่งสิ้น ซึ่งการทำบัญชีรายรับ – รายจ่ายของเกษตรกรเป็นการทำบัญชีที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น จดไว้ข้างฝาบ้าน เป็นต้น การทำบัญชีแบบไม่ต่อเนื่องส่งผลถึงการวางแผนการใช้จ่ายเงินและแผนการทำงานการเกษตรทำให้ไม่มีการวางแผนการทำงาน

5.8 วิเคราะห์รายได้จากการทำการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีรายได้จากการทำการเกษตร แต่ละตำบลมีจำนวนสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 52

ตาราง 52 แสดงรายได้จากการทำการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	พอ		ไม่พอ		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	5	18.52	22	81.48	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	4	36.36	7	63.64	11	100	
โคกกรวด	2	12.50	14	87.50	16	100	
ท่าเรือ	14	27.45	37	72.55	51	100	
นาหินลาด	15	25.42	44	74.58	59	100	
ปากพลี	10	23.81	32	76.19	42	100	
หนองแสง	7	30.43	16	69.57	23	100	
รวม 7 ตำบล	57	24.89	172	75.11	229	100	

ตาราง 52 แสดงรายได้จากการทำการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.48 และมีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.52 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.64 และมีรายได้พอกับรายจ่าย จำนวน 4 ราย ร้อยละ 36.36 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.50 และมีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.55 และมีรายได้พอกับรายจ่าย จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.45 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้จากการทำการเกษตรไม่พอกับรายจ่าย ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรมีราย

ได้ไม่พอกับรายจ่าย จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.58 และมีรายได้พอกับรายจ่าย จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.42 เห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย จากการทำการเกษตร ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.19 และมีรายได้พอกับรายจ่าย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.81 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้ไม่พอกับรายจ่ายจากการทำการเกษตร และในเขต ตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.57 และมีรายได้พอกับรายจ่าย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.43 จะเห็นได้ว่า เกษตรกร ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่พอกับรายจ่ายจากการทำการเกษตร

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบล อำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรมีรายได้ไม่พอกับ รายจ่าย จำนวน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.11 และมีรายได้พอกับรายจ่าย จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.89 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่พอกับรายจ่ายทำให้เกษตรกรต้องใช้จ่ายเงินเกินรายได้ของตนเองส่งผลให้ไม่มีเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน สอดคล้อง กับสมมติฐานข้อ 2.4 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขา ปากพลี น่าจะเกิดจากการใช้จ่ายเงินเกินรายได้ของตนเอง แม้เกษตรกรจะมีรายได้พอกับรายจ่ายก็ ยังเกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน เนื่องจากเป็นรายได้ที่พอกับรายจ่ายในการทำการเกษตรเท่านั้น ไม่รวมถึงเงินที่จะเหลือไว้ใช้จ่ายในการดำรงชีพ ทำให้เกษตรกรต้องใช้เงินเกินรายได้ของตนเอง ไม่มีเงินเหลือไปชำระหนี้สินเกิดปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.

5.9 วิเคราะห์การนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีการนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบแต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 53

ตาราง 53 แสดงการนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	มี		ไม่มี		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	7	25.93	20	74.07	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	2	18.18	9	81.82	11	100	
โคกกรวด	6	37.50	10	62.50	16	100	
ท่าเรือ	16	31.37	35	68.63	51	100	
นาหินลาด	16	27.12	43	72.88	59	100	
ปากพลี	13	30.95	29	69.05	42	100	
หนองแสง	4	17.39	19	82.61	23	100	
รวม 7 ตำบล	64	27.95	165	72.05	229	100	

ตาราง 53 แสดงการนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรไม่นำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.07 และนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.93 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรไม่นำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.82 และนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. บางส่วนมีการนำเงินกู้ไปใช้หนี้ในระบบ ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรไม่นำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.50 และนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 จะเห็นได้ว่าเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวนหลายรายมีการนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ ในเขตตำบลท่าเรือ

พบว่า เกษตรกรไม่นำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.63 และนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.37 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่นำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรไม่นำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.88 และนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.12 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่นำเงินไปใช้หนี้ในระบบ ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรไม่นำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.05 และนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.95 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่นำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรไม่นำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.61 และนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.39 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่นำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบล ในอำเภอบางพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ไม่นำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 165 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.05 และนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.95 แม้เกษตรกรจะนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบอยู่บ้าง สรุปผลการศึกษารังนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.5 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี น่าจะเกิดจากการนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปชำระหนี้เงินกู้ในระบบ จากการสัมภาษณ์ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนหนี้สินกับแหล่งเงินกู้อื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อยที่ กู้เงินมาเป็นค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นในการดำรงชีพหลังจากเก็บเกี่ยวและขายผลผลิตการเกษตรได้แล้วเกษตรกรจะรีบใช้หนี้สินกับแหล่งเงินกู้อื่น ๆ ก่อนเนื่องจากแหล่งเงินกู้เหล่านั้นโดยเฉพาะแหล่งเงินกู้ในระบบมีการคิดดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่า ธ.ก.ส. และเงินที่กู้ยืมมามีจำนวนไม่มากนักต่อเจ้าหนี้แต่ละราย แต่เมื่อรวมหลาย ๆ รายเข้าก็เป็นเงินจำนวนมากจึงทำให้เกษตรกรไม่มีเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน

6. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการแก้ปัญหาหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังชำระหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. สาขาปากพลี แยกเป็นหัวข้อ

ได้ ดังต่อไปนี้

6.1 วิเคราะห์วิธีแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังชำระหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลีผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีวิธีการแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 54

ตาราง 54 แสดงวิธีการแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังชำระหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	วิธีการแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. สาขาปากพลี												หมายเหตุ						
	1		2		3		4		5		6			7		8		รวม	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		N	%	N	%	N	%
เกาะโพธิ์	3	6.52	5	10.87	2	4.35	5	10.87	9	19.57	1	2.17	4	8.69	17	36.96	46	100	1. ขายเป็นหนี้เพื่อนำเงินไปใช้หนี้ ฅ.ก.ส.
เกาะหวาย	-	-	5	31.25	-	*	2	12.50	4	25.00	-	-	-	-	5	31.25	16	100	2. กู้เงินจาก ฅ.ก.ส. แล้วนำไปใช้หนี้ ฅ.ก.ส.
โคกกรวด	-	-	7	35.00	-	*	2	10.00	3	15.00	-	-	-	-	8	40.00	20	100	3. กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบไปใช้หนี้ ฅ.ก.ส.
ท่าเรือ	6	8.45	9	12.68	2	282	14	19.72	4	5.63	1	1.41	-	-	35	49.29	71	100	4. กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบไปใช้หนี้ ฅ.ก.ส.

1. ขายที่ดินเพื่อนำเงินไปใช้หนี้ ฅ.ก.ส.

2. กู้เงินจาก ฅ.ก.ส. แล้วนำไปใช้หนี้ ฅ.ก.ส.

3. กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบไปใช้หนี้ ฅ.ก.ส.

4. กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบไปใช้หนี้ ฅ.ก.ส.

ตาราง 54 (ต่อ)

ตำบล	วิธีการแก้ปัญหาการดำรงชีพหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. สาขาปากพลี)														หมายเหตุ				
	1		2		3		4		5		6		7			8		รวม	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		N	%	N	%
นาหินลาด	7	7.87	7	7.87	4	4.49	9	10.11	12	13.48	3	3.37	-	-	47	52.81	89	100	5. คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้อง 6. ปลอมยให้ ฅ.ก.ส. ยึดที่ดินที่จำนองไว้กับ ฅ.ก.ส. 7. เชื้อมั่วว่า ฅ.ก.ส. ไม่ทำอะไรเกษตรกร 8. อื่น ๆ
ปากพลี	2	3.92	8	15.69	-	-	11	21.57	6	11.76	-	-	-	-	24	47.06	51	100	
หนองแสง	1	4.17	1	4.17	1	4.17	1	4.17	3	12.50	-	-	-	-	17	70.82	24	100	
รวม 7 ตำบล	19	5.99	42	13.25	9	2.84	44	13.88	41	12.93	5	1.58	4	1.26	153	48.27	317	100	

ตาราง 54 แสดงวิธีการแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังกล่าวหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาด้วยวิธีอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.96 รองลงมาได้แก่ การคอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้อง จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.57 กู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วนำไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. และกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 5 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.87 เชื่อกันว่า ธ.ก.ส. ไม่ทำอะไร เพราะเป็นหน่วยงานของรัฐบาล จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.69 ขายที่ดินเพื่อนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.52 กู้เงินจากแหล่งเงินในระบบแล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.35 และปล่อยให้ ธ.ก.ส. ฟ้องร้องยึดที่ดินที่ติดจำนองกับ ธ.ก.ส. จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.17 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่แก้ปัญหาด้วยวิธีการอื่น ๆ มากที่สุด ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาโดยกู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. และด้วยวิธีอื่น ๆ จำนวน 5 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมาได้แก่ คอยเงินช่วยเหลือจากบุตร ญาติพี่น้อง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบแล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาด้วยวิธีอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาได้แก่ การกู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วนำไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. เพื่อขอกู้เงินงวดใหม่จาก ธ.ก.ส. จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.00 คอยเงินช่วยเหลือจากบุตร ญาติพี่น้อง แล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.00 และกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบแล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.00 ไม่พบวิธีการ แก้ปัญหาโดยวิธีอื่นนอกเหนือจากนี้ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ที่น่าสังเกตคือ การกู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วนำเงินไปใช้หนี้เท่ากับ ธ.ก.ส. เพื่อขอกู้เงินงวดใหม่มาใช้จ่าย ทำให้เกิดภาวะหนี้ผูกพันอย่างต่อเนื่อง ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาด้วยวิธีการอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.29 รองลงมาได้แก่ การกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบแล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.72 กู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วนำไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. เพื่อขอกู้เงินงวดใหม่ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.68 ขายที่ดินเพื่อนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.45 คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้องแล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.63 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ (ที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส.) แล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.82 และปล่อยให้ ธ.ก.ส. ฟ้องร้องยึดที่ดินจำนองกับ ธ.ก.ส. จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.41 ไม่พบว่า เกษตรกรมีการเชื่อกันว่า ธ.ก.ส. ไม่ทำอะไร เกษตรกรเพราะ ธ.ก.ส. เป็นหน่วยงานรัฐบาล จะเห็นได้ว่า การแก้ปัญหาของเกษตรกรส่วนใหญ่ใช้วิธีการอื่น ๆ ของแต่ละรายแตกต่างกันไป ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาโดยวิธีการอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 47 ราย

คิดเป็นร้อยละ 52.81 รองลงมาได้แก่ คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้องแล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.48 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบแล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.11 ขายที่ดินเพื่อนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. และกู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วนำไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 7 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.87 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ (ที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส.) แล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.49 และปล่อยให้ ธ.ก.ส. ฟ้องร้องยึดที่ดินที่จำนองกับ ธ.ก.ส. จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.37 ไม่พบว่า เกษตรกรมีความเชื่อมั่นว่า ธ.ก.ส. ไม่ทำอะไรเกษตรกรเพราะ ธ.ก.ส. เป็นหน่วยงานของรัฐบาล จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้วิธีการอื่น ๆ แก้ปัญหาตามความสามารถของแต่ละราย ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาด้วยวิธีการอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.06 รองลงมาได้แก่ การแก้ปัญหาโดยการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบแล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.57 กู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วนำไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.69 คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้อง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.76 และขายที่ดินเพื่อนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.92 ไม่พบว่า มีการแก้ปัญหาอื่นนอกเหนือจากวิธีการเหล่านี้ จะเห็นได้ว่า เกษตรกร แก้ปัญหาการค้างชำระหนี้ ธ.ก.ส. โดยวิธีการอื่น ๆ ตามความสามารถของเกษตรกรแต่ละราย และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาด้วยวิธีการ อื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 17 ราย ร้อยละ 70.82 รองลงมาได้แก่ คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้องแล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ขายที่ดินเพื่อนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. กู้เงิน ธ.ก.ส. แล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ (สถาบันการเงิน) แล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. และกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ (ไม่ใช่สถาบันการเงิน) แล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 1 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.17 ไม่พบว่า มีการแก้ปัญหาโดยการปล่อยให้ ธ.ก.ส. ฟ้องร้องยึดที่ดินที่นำไปจำนองกับ ธ.ก.ส. และเชื่อมั่นว่า ธ.ก.ส. ไม่ทำอะไรเกษตรกรเพราะ ธ.ก.ส. เป็นหน่วยงานรัฐบาล จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่แก้ปัญหาการค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. โดยวิธีการอื่น ๆ แตกต่างกันไปตามความสามารถของการเกษตรแต่ละราย

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบล ในอำเภอบางบาล พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ด้วยวิธีการอื่น ๆ แตกต่างกันไปตามความสามารถแต่ละรายมากที่สุด จำนวน 153 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.27 รองลงมาได้แก่ กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.88 กู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.25 คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้องจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.93 ขายที่ดินเพื่อนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.99 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.84 ปล่อยให้ ธ.ก.ส. ยึดที่ดินจำนองไว้กับ ธ.ก.ส. จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.58 และเกษตรกรมีความเชื่อมั่นว่า ธ.ก.ส. ไม่ทำอะไรเกษตรกร จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.26 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า เกษตรกร

แก้ปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันออกไปและยังคงมีการค้างหนี้สินกับ ธ.ก.ส. มาถึงปัจจุบัน จากข้อมูลดังกล่าวมีเกษตรกรกรจำนวนร้อยละ 50.47 แก้ปัญหาหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ด้วยการกู้เงินกู้นอกระบบไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. กู้เงินจาก ธ.ก.ส. ประเภทหนึ่งแล้วไปใช้หนี้เงินกู้ยืมประเภทหนึ่ง เพื่อที่จะขอเงินงวดใหม่ในประเภทที่สองอีกครั้งในจำนวนเงินที่มากกว่าเดิม คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้อง ขายที่ดินเพื่อนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. ปลดปล่อย ธ.ก.ส. ยึดที่ดินที่จำนองไว้กับ ธ.ก.ส. และเชื่อมั่นว่า ธ.ก.ส. ไม่ทำอะไรเกษตรกรเพราะเป็นหน่วยงานของรัฐบาล สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 ที่กล่าวว่า วิธีการแก้ปัญหาของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. โดยวิธีต่อไปนี้ไม่น่าจะช่วยให้เกษตรกรหลุดพ้นภาวะหนี้สินได้ 3.1 ขายที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์เพื่อนำเงินไปชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. 3.2 กู้เงินจาก ธ.ก.ส. งวดใหม่แล้วนำไปชำระหนี้สินเก่าที่ค้างชำระกับ ธ.ก.ส. 3.3 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. แล้วนำเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. 3.4 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบแล้วนำเงินไปใช้หนี้สินกับ ธ.ก.ส. และ 3.5 คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้องมาชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. แม้เกษตรกรจะแก้ปัญหาด้วยวิธีการอื่น ๆ และมีความคิดว่า ธ.ก.ส. ไม่ทำอะไรเกษตรกรเพราะเป็นหน่วยงานของรัฐบาล ซึ่งการแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น เกษตรกรไม่สามารถหลุดพ้นภาวะหนี้สินได้ เกษตรกรบางรายที่ขายที่ดินเพื่อนำเงินไปชำระหนี้สินก็เป็นเพียงแนวความคิดเท่านั้น เนื่องจากยังหาผู้ซื้อไม่ได้ นอกจากนี้ในอำเภอปากพลี มีเกษตรกรรายอื่น ๆ เป็นจำนวนมากที่ไม่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ก็มีการประกาศขายที่ดินด้วยเช่นกัน จากการสัมภาษณ์ พบว่า มีแต่ผู้ต้องการขายที่ดินแต่ยังไม่มีผู้ซื้อส่วนการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วนำไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. การกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบและแหล่งเงินกู้นอกระบบเป็นการกู้เงินเพื่อมาใช้หนี้ อย่างไรก็ตามแล้วเกษตรกรก็ยังคงเป็นหนี้ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง แนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นไม่สามารถทำให้เกษตรกรหลุดพ้นภาวะหนี้สินได้ เมื่อแก้ปัญหาหนี้สินไม่ได้เกษตรกรหลายรายมีความหวังว่า จะได้รับเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้องที่จะมาช่วยปลดเปลื้องภาระหนี้สินจาก ธ.ก.ส. แต่จากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปัจจุบัน (พ.ศ. 2543) โอกาสที่จะได้รับเงินช่วยเหลือดังกล่าวจึงเป็นไปได้น้อย เมื่อแก้ปัญหาไม่ได้เกษตรกรบางรายหมดกำลังใจปล่อยให้ ธ.ก.ส. ยึดที่ดินที่จำนองไว้กับ ธ.ก.ส. ที่หวังว่าจะปลดหนี้สินจาก ธ.ก.ส. ให้หมด บางรายก็พยายามปลอบใจตัวเองว่า ธ.ก.ส. คงไม่ทำอะไรเกษตรกร เนื่องจาก ธ.ก.ส. เป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่ต้องมีหน้าที่ช่วยเหลือประชาชนที่เป็นเกษตรกร จะเห็นได้ว่า การแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ที่เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. คาดหวังไว้แต่ก็มีบางรายที่แก้ปัญหาดังกล่าวได้และไม่ได้แตกต่างกันออกไปดังตาราง 55

6.2 วิเคราะห์ผลการแก้ปัญหาหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มี ปัญหาดังชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล แก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี สามารถแก้ปัญหาได้หรือไม่ได้ แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 55

ตาราง 55 แสดงผลการแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหา
ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ได้		ไม่ได้		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	8	18.52	22	81.48	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	5	45.45	6	54.55	11	100	
โคกกรวด	6	37.50	10	62.50	16	100	
ท่าเรือ	22	43.14	29	56.86	51	100	
นาหินลาด	20	33.90	39	66.10	59	100	
ปากพลี	18	42.86	24	57.14	42	100	
หนองแสง	11	47.83	12	52.17	23	100	
รวม 7 ตำบล	87	37.99	142	62.01	229	100	

จากตาราง 55 แสดงผลการแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาไม่ได้ จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.48 และแก้ปัญหาได้ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.52 เห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่แก้ปัญหาไม่ได้ ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาไม่ได้ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.55 และแก้ปัญหาได้จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.45 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่การแก้ปัญหาไม่ได้ ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาไม่ได้ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.50 และแก้ปัญหาได้จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่แก้ปัญหาไม่ได้ ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาไม่ได้ จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.86 และแก้ปัญหาได้ จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.14 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่แก้ปัญหาหนี้สินไม่ได้ ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า ให้เกษตรกรแก้ปัญหาไม่ได้ จำนวน 39 ราย คิดเป็น

ร้อยละ 66.10 และแก้ปัญหาได้ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.90 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่แก้ปัญหาไม่ได้ ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาไม่ได้ จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.14 และแก้ปัญหาได้ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.86 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่แก้ปัญหาไม่ได้ และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาไม่ได้ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.17 แก้ปัญหาได้ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.83 จะเห็นได้ว่า การแก้ปัญหาด้วยวิธีการ ดังกล่าว ช่วยให้เกษตรกรหลุดพ้นปัญหานี้สินกับ ธ.ก.ส. ได้มีจำนวน ใกล้เคียงกับเกษตรกรที่ไม่หลุดพ้นปัญหานี้สินกับ ธ.ก.ส.

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นรวม 7 ตำบล ในอำเภอบางพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี แก้ปัญหานี้สินกับ ธ.ก.ส. ไม่ได้ จำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.01 และแก้ปัญหาได้ จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.99

จากตาราง 54 และ 55 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรแก้ปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ไม่ได้เป็น จำนวนร้อยละ 52.01 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 ที่กล่าวว่า วิธีการแก้ปัญหของเกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. โดยวิธีต่อไปนี้จะไม่ช่วยให้เกษตรกรหลุดพ้นภาวะหนี้สินได้ 3.1 ขายที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์เพื่อนำเงินไปชำระหนี้คือ ธ.ก.ส. 3.2 กู้เงินจาก ธ.ก.ส. งวดใหม่แล้วนำเงินไปชำระหนี้สินเก่าที่ค้างชำระกับ ธ.ก.ส. 3.3 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ (ที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส.) แล้วนำเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. 3.4 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบแล้วนำเงินไปชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. และ 3.5 คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้องมาชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. แม้เกษตรกรบางส่วนจะแก้ปัญหาได้แต่ก็ยังมีปัญหาค้างชำระหนี้สิน

6.3 วิเคราะห์ความต้องการของความช่วยเหลือจาก ฅ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. สาขาปากพลี
เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีความต้องการความช่วยเหลือจาก ฅ.ก.ส. แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วน
แตกต่างกันออกไป ดังตาราง 56

ตาราง 56 แสดงความต้องการความช่วยเหลือจาก ฅ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ฅ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	ความต้องการความช่วยเหลือ														หมายเหตุ		
	1		2		3		4		5		6		7			รวม	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		N	%
เกาะโพธิ์	1	1.32	17	22.37	1	1.32	19	25.00	14	18.42	13	17.10	11	14.47	76	100	1. ให้ ฅ.ก.ส. ส่งข่าวสารให้ทั่วถึงมากขึ้น
เกาะหวาย	-	-	-	-	-	-	6	33.33	4	22.23	2	11.11	6	33.33	18	100	2. ให้รับซื้อผลผลิตการเกษตรในราคาถูกยุติธรรม
โคกกรวด	-	-	7	31.81	1	4.55	6	27.27	3	13.64	2	9.09	3	13.64	22	100	3. สร้างยุ้งฉาง(ไซโล) เก็บผลผลิตการเกษตร
ท่าเรือ	2	1.96	19	18.63	5	4.90	25	24.50	14	13.72	18	17.65	19	18.63	102	100	4. ให้ ฅ.ก.ส. ลดอัตราดอกเบี้ย
นาหินลาด	-	-	13	11.21	-	-	26	22.41	30	25.86	32	27.59	15	12.93	116	100	5. ฅ.ก.ส. ไม่ปรับเพิ่มดอกเบี้ยในกรณีค้างชำระหนี้
ปากพลี	-	-	14	15.73	2	2.25	22	24.72	23	25.84	14	15.73	14	15.73	89	100	6. ฅ.ก.ส. พักการชำระหนี้ 3 ปี
หนองแสง	-	-	1	3.57	1	3.57	9	32.14	4	14.29	6	21.43	7	25.00	28	100	7. อื่น ๆ
รวม 7 ตำบล	3	0.66	71	15.74	10	2.22	113	25.06	92	20.40	87	19.29	75	16.63	451	100	(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตาราง 56 แสดงความต้องการความช่วยเหลือจาก ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรต้องการให้ ธ.ก.ส. ลดอัตราดอกเบี้ยมากที่สุด จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาได้แก่ ให้มีการส่งเสริมการรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรในราคายุติธรรม จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.37 ไม่ต้องการมีการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดในกรณีที่ยังค้างชำระหนี้สิน จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.42 ให้ ธ.ก.ส. พักการชำระหนี้เป็นเวลา 3 ปี จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.10 ต้องการความช่วยเหลืออื่น ๆ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.47 ให้มีการส่งข่าวสารจาก ธ.ก.ส. ถึงเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ให้ทั่วถึง และให้ ธ.ก.ส. สร้างยุ้งฉาง (ไซโล) เก็บผลผลิตการเกษตรไว้ขายเมื่อได้ราคาดี จำนวน 1 รายเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 1.32 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการความช่วยเหลือจาก ธ.ก.ส. ในด้านการลดอัตราดอกเบี้ย ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรต้องการให้ ธ.ก.ส. ลดอัตราดอกเบี้ยและวิธีอื่น ๆ จำนวน 6 รายเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาได้แก่ ต้องการให้ ธ.ก.ส. ไม่ปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ย ตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดไว้ในกรณีที่เกษตรกรค้างชำระหนี้สิน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.23 และต้องการให้ ธ.ก.ส. พักการชำระหนี้สินกับเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. เป็นเวลา 3 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 ไม่พบความต้องการความช่วยเหลืออย่างอื่น จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือจาก ธ.ก.ส. ให้ลดอัตราดอกเบี้ย ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรต้องการให้มีการส่งเสริมการรับซื้อผลผลิตการเกษตรจากเกษตรกรในราคาที่ยุติธรรมมากที่สุด จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.81 รองลงมาได้แก่ ให้ ธ.ก.ส. ลดอัตราดอกเบี้ย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 ธ.ก.ส. ไม่ต้องปรับดอกเบี้ยตามที่กำหนดในกรณีที่ยังค้างชำระหนี้และโดยวิธีการอื่น ๆ จำนวน 3 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 13.64 ให้ ธ.ก.ส. พักชำระหนี้กับเกษตรกรลูกค้าเป็นเวลา 3 ปี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 และให้ ธ.ก.ส. สร้างยุ้งฉาง (ไซโล) เก็บผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ไว้ขายเมื่อได้ราคาดี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.55 ไม่พบว่า เกษตรกรมีความต้องการให้ ธ.ก.ส. ส่งข่าวสารจาก ธ.ก.ส. ถึงลูกค้าให้ดีและทั่วถึงกว่าที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการความช่วยเหลือในเรื่องการปรับลดอัตราดอกเบี้ย ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรต้องการให้ ธ.ก.ส. ลดอัตราดอกเบี้ยมากที่สุด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.50 รองลงมาได้แก่ ต้องการให้มีการส่งเสริมการรับซื้อผลผลิตการเกษตร จากลูกค้า ธ.ก.ส. ในราคายุติธรรม และโดยวิธีการอื่น ๆ จำนวน 19 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 18.63 ให้ ธ.ก.ส. พักการชำระหนี้กับเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. เป็นเวลา 3 ปี จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.65 ไม่ต้องการมีการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดในกรณีที่ยังค้างชำระหนี้สิน จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.72 ให้ ธ.ก.ส. สร้างยุ้งฉาง (ไซโล) เก็บผลผลิตการเกษตรของ

เกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. ให้ดีและทั่วถึงกว่าที่ผ่านมา จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.96 จะเห็นได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือในเรื่องการลดอัตราดอกเบี้ย ในเขตตำบลนาหินลาดพบว่า เกษตรกรต้องการให้ ธ.ก.ส. พักการชำระหนี้กับเกษตรกร ปลูกค้าเป็นเวลา 3 ปี มากที่สุดจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.59 รองลงมาได้แก่ ไม่ต้องมีการปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดในกรณีค้างชำระหนี้สิน จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.86 ให้ ธ.ก.ส. ลดอัตราดอกเบี้ย จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.41 ต้องการให้ ธ.ก.ส. ช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.93 และให้มีการส่งเสริมการรับซื้อผลผลิตการเกษตรจากเกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. ในรายชื่ชกรรม จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.21 ไม่พบว่าเกษตรกรมีความต้องการให้มีการส่งข่าวสารจาก ธ.ก.ส. ถึงเกษตรกรปลูกค้าให้ดีและทั่วถึงกว่าที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการใน ธ.ก.ส. พักการชำระหนี้และมีความต้องการให้ ธ.ก.ส. ลดอัตราดอกเบี้ย ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรต้องการให้ ธ.ก.ส. ไม่ต้องปรับอัตราดอกเบี้ยตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดในกรณีค้างชำระหนี้สินมากที่สุด จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.84 รองลงมาได้แก่ ต้องการให้ ธ.ก.ส. ลดอัตราดอกเบี้ยลง จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.72 ให้มีการส่งเสริมการรับซื้อผลผลิตการเกษตรจากเกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. ในรายชื่ชกรรม ให้ ธ.ก.ส. พักการชำระหนี้กับเกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. เป็นเวลา 3 ปี และต้องการอื่น ๆ จำนวน 14 รายเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 15.73 ให้ ธ.ก.ส. สร้างยุ้งฉาง (ไซโล) เก็บผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. ไร่ขายเมื่อได้ราคาดี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.25 ไม่พบว่า มีความต้องการให้มีการส่งข่าวสารจาก ธ.ก.ส. ถึงเกษตรกรปลูกค้าให้ดีและทั่วถึงกว่าที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องการให้ ธ.ก.ส. ไม่ต้องปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดในกรณีค้างชำระหนี้สิน และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรต้องการความช่วยเหลือให้ ธ.ก.ส. ลดอัตราดอกเบี้ยลงมากที่สุด จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.14 รองลงมาได้แก่ ความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 ให้ ธ.ก.ส. พักการชำระหนี้ กับเกษตรกรปลูกค้าเป็นเวลา 3 ปี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.43 ไม่ต้องปรับอัตราดอกเบี้ยตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดในกรณีค้างชำระหนี้สิน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29 ให้ มีการส่งเสริมการรับซื้อผลผลิตการเกษตรจากเกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. ในรายชื่ชกรรม และให้ ธ.ก.ส. สร้างยุ้งฉาง (ไซโล) เก็บผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. ไร่ขายเมื่อได้ราคาดี จำนวน 1 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 3.57 จะเห็นได้ว่าเกษตรกรปลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือ ธ.ก.ส. ในเรื่องการลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ต้องการความช่วยเหลือจาก ธ.ก.ส. โดยให้ ธ.ก.ส. ลดอัตราดอกเบี้ยมากที่สุด จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.06 รองลงมาได้แก่ ให้ ธ.ก.ส. ไม่ปรับอัตราดอกเบี้ยในกรณีเกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.40 ให้ ธ.ก.ส. พักการชำระหนี้ 3 ปี จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.29 มีความต้องการอื่น ๆ แตกต่างกันไป จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.63 ให้มีการรับซื้อผลผลิตการเกษตรในราคายุติธรรม จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.74 ให้มีการสร้างยุ้งฉาง (ไซโล) เก็บผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ไว้ขายเมื่อได้ราคาดี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 และต้องการให้ ธ.ก.ส. ส่งข่าวสารไปถึงเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ให้ทั่วถึงมากขึ้น จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.66 ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือในด้านการลดอัตราดอกเบี้ย

6.4 วิเคราะห์การกู้เงินในปัจจุบันของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล นอกจาก ธ.ก.ส. แล้ว ปัจจุบันเกษตรกรยังมีการกู้เงินจากที่อื่น แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 57

ตาราง 57 แสดงการกู้เงินจากที่อื่นที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	มี		ไม่มี		รวม		หมายเหตุ
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	10	37.04	17	62.96	27	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	3	27.27	8	72.73	11	100	
โคกกรวด	6	37.50	10	62.50	16	100	
ท่าเรือ	17	33.33	34	66.67	51	100	
นาหินลาด	12	20.34	47	79.66	59	100	
ปากพลี	15	35.71	27	64.29	42	100	
หนองแสง	5	21.74	18	78.26	23	100	
รวม 7 ตำบล	68	29.69	161	70.31	229	100	

ตาราง 57 แสดงการกู้เงินจากที่อื่นที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรไม่มีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.96 และมีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.04 เห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการกู้เงินจากที่อื่น แต่แม้กระนั้นก็ยังมียกจำนวนหนึ่งที่ยังคงกู้เงินจากที่อื่น ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ไม่มีการกู้เงินจากแหล่งอื่น จำนวน 8 รายคิดเป็นร้อยละ 72.73 และมีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่น จำนวน 3 รายคิดเป็นร้อยละ 27.27 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรบางส่วนยังคงมีการเงินกู้จากที่อื่น ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรไม่มีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.50 และมีเกษตรกรที่มีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.50 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรจำนวนหลายรายยังมีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่น ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรไม่มีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่น จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 และมีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่น ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรไม่มีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.66 และมีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่น จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.34 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการกู้เงินจากที่อื่น ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกรไม่มีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.29 และมีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 15 รายคิดเป็นร้อยละ 35.71 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการกู้เงินจากที่อื่น และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรไม่มีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.26 และมีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.74 จะเห็นได้ว่า ปัจจุบันเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่ไม่มีการกู้เงินจากที่อื่น

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบล ในอำเภopakพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรไม่มีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.31 และมีการกู้เงินจากที่อื่นจำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.69 จะเห็นได้ว่า ปัจจุบัน นอกจาก ธ.ก.ส. เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการกู้เงินจากที่อื่น แม้กระนั้นเกษตรกรจำนวนหลายรายยังมีการกู้เงินจากที่อื่นทำให้เกษตรกรเป็นหนี้สินหลายทางต้องหาเงินเป็นจำนวนมาใช้หนี้สิน โอกาสที่จะหลุดพ้นจากภาวะหนี้จึงเป็นไปได้น้อย

6.5 วิเคราะห์แหล่งเงินกู้ปัจจุบันที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มี ปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล ปัจจุบันนอกจาก ธ.ก.ส. แล้วยังมีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบและนอกระบบ แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 58

ตาราง 58 แสดงแหล่งเงินกู้ปัจจุบัน (ที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส.) ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	แหล่งเงินกู้ที่เกษตรกรยังคงมีการค้างชำระหนี้สิน (ยกเว้น ธ.ก.ส.)						หมายเหตุ
	ในระบบ		นอกระบบ		รวม		
	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	3	27.27	8	72.73	11	100	N = จำนวน % = ร้อยละ
เกาะหวาย	-	-	3	100	3	100	
โคกกรวด	-	-	6	100	6	100	
ท่าเรือ	2	11.76	15	88.24	17	100	
นาหินลาด	3	23.08	10	76.92	13	100	
ปากพลี	-	-	15	100	15	100	
หนองแสง	1	20.00	4	80.00	5	100	
รวม 7 ตำบล	9	12.86	61	87.14	70	100	

ตาราง 58 แสดงแหล่งเงินกู้ปัจจุบัน (ที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส.) ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า เกษตรกรมีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.73 และกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.27 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงมีการค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า เกษตรกรกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า เกษตรกรกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรยังคงกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ ร้อยละ 100.00 ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า เกษตรกรมีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.24 และกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 2 ราย

คิดเป็นร้อยละ 11.76 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรหลายรายที่ยังกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ ในเขต ตำบลนาหินลาด พบว่า เกษตรกรกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 10 ราย คิดเป็น ร้อยละ 76.92 และกู้เงินนอกแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.08 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงมีการกู้เงินกู้นอกระบบ ในเขตตำบลปากพลี พบว่า เกษตรกร กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรยัง มีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ และในเขตตำบลหนองแสง พบว่า เกษตรกรกู้เงินจาก แหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ยังมีการกู้เงินแหล่งเงินกู้ นอกระบบ

จากข้อมูลดังกล่าว รวม 7 ตำบล ในอำเภอบางพลี พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้าง ชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ยังคงมีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่น ๆ ที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. เป็น การกู้เงินจากแหล่งเงินนอกระบบ จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.14 และกู้เงินจากแหล่งเงิน กู้ในระบบ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.86 จะเห็นได้ว่า นอกจาก ธ.ก.ส. แล้วในปัจจุบัน เกษตรกรยังเป็นหนี้กับแหล่งเงินกู้อื่น ๆ ทำให้เป็นหนี้หลายทาง โอกาสที่จะหาเงินมาชำระหนี้ สินเพื่อให้เกษตรกรหลุดพ้นจากภาวะหนี้สินจึงเป็นไปได้ยากและเป็นที่น่าสังเกตว่ามีเกษตรกร เป็นจำนวนหนึ่งที่วนกลับไปกู้เงินกับแหล่งเงินกู้นอกระบบ

6.6 วิเคราะห์อาชีพปัจจุบันของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

เกษตรกรอำเภอปากพลี ผู้ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้ง 7 ตำบล มีอาชีพ
ในปัจจุบัน แต่ละตำบลมีจำนวนและสัดส่วนแตกต่างกันออกไป ดังตาราง 59

ตาราง 59 แสดงอาชีพปัจจุบันของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี

ตำบล	อาชีพปัจจุบัน										หมายเหตุ
	ทำการเกษตร		รับจ้างทั่วไป		ธุรกิจส่วนตัว		อื่น ๆ		รวม		
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	
เกาะโพธิ์	27	75.00	3	8.33	-	-	6	16.67	36	100	N = จำนวน % = ร้อยละ (ตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ)
เกาะหวาย	9	69.23	3	23.08	-	-	1	7.69	13	100	
โคกกรวด	16	66.66	4	16.67	-	-	4	16.67	24	100	
ท่าเรือ	48	92.31	2	3.85	1	1.92	1	1.92	52	100	
นาหินลาด	46	58.97	15	23.08	-	-	14	17.95	78	100	
ปากพลี	35	63.64	11	20.00	1	1.82	8	14.54	55	100	
หนองแสง	19	57.58	7	21.21	1	3.03	6	18.18	33	100	
รวม 7 ตำบล	200	68.73	48	16.49	3	1.03	40	13.75	291	100	

ตาราง 59 แสดงอาชีพปัจจุบันของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนึกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ในเขตตำบลเกาะโพธิ์ พบว่า มีการประกอบอาชีพทำการเกษตรมากที่สุด จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาได้แก่ ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และอาชีพรับจ้าง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.33 ตามลำดับ ไม่พบว่า มีการทำธุรกิจส่วนตัว จะเห็นได้ว่า อาชีพปัจจุบันของเกษตรกรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทำการเกษตร โดยเฉพาะการทำนา ในเขตตำบลเกาะหวาย พบว่า มีการประกอบอาชีพทำการเกษตรมากที่สุด จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.23 รองลงมาได้แก่ ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.08 และประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.69 ไม่พบผู้ที่ประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว ในเขตตำบลโคกกรวด พบว่า ประกอบอาชีพทำการเกษตรมากที่สุด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.66 รองลงมาได้แก่ ทำอาชีพอื่น ๆ และอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 4 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.67 จะเห็นได้ว่า อาชีพ

ปัจจุบันของเกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงมีอาชีพทำการเกษตร ในเขตตำบลท่าเรือ พบว่า ประกอบอาชีพทำการเกษตรมากที่สุด จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.31 รองลงมาได้แก่ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.85 ทำธุรกิจส่วนตัวและประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 1 ราย เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.92 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ปัจจุบันประกอบอาชีพทำการเกษตร ในเขตตำบลนาหินลาด พบว่า มีการทำการเกษตรมากที่สุด จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.97 รองลงมาได้แก่ รับจ้างทั่วไป จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.08 และประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.95 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตรในปัจจุบัน ในเขตตำบลปากพลี พบว่า ประกอบอาชีพทำการเกษตรมากที่สุด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.64 รองลงมาได้แก่ รับจ้างทั่วไป จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.54 และทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.82 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ปัจจุบันมีอาชีพทำการเกษตร และในเขตตำบลหนองแสง พบว่าประกอบอาชีพทำการเกษตรมากที่สุด จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.58 รองลงมาได้แก่ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.21 ทำอาชีพอื่น ๆ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.18 และทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.03 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตร

จากข้อมูลดังกล่าวรวม 7 ตำบล ในอำเภอปากพลี พบว่า อาชีพปัจจุบันของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ยังคงประกอบอาชีพทำการเกษตรมากที่สุด จำนวน 200 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.73 รองลงมาได้แก่ ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 48 รายคิดเป็นร้อยละ 16.49 ประกอบอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกันไป จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.75 และประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.03 ตามลำดับ มีข้อสังเกตว่า แม้ว่าจะมีปัญหานี้สินกับ ธ.ก.ส. แต่เกษตรกรก็ยังคงทำการเกษตรต่อไป และจากการสัมภาษณ์ พบว่า เกษตรกรเองไม่รู้ว่าจะไปประกอบอาชีพอะไรนอกเหนือจากการทำการเกษตร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมา ซึ่งดำเนินการตามความมุ่งหมายและสมมติฐานการศึกษา พบว่า ผลการศึกษามีทั้งที่สอดคล้องกับสมมติฐาน ขัดแย้งกับสมมติฐาน และไม่สามารถยืนยันสมมติฐานได้ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในบางหัวข้อมีจำนวนน้อยเกินไป จึงขาดน้ำหนักที่จะยืนยันสมมติฐาน สำหรับสรุปผลการศึกษานั้นจะได้นำเสนออีกครั้งหนึ่งในบทที่ 5

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องปัญหาหนี้สินเกษตรกรอำเภอปากพลีกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก เป็นการศึกษาเพื่อประเมินประเภทเงินกู้ วัตถุประสงค์การขอกู้เงินกับการนำเงินไปใช้ สาเหตุการค้างชำระหนี้สิน วิธีการแก้ปัญหาหนี้สินและความต้องการความช่วยเหลือจาก ธ.ก.ส. และเกษตรกรที่ค้างชำระหนี้สิน นำจะนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้ไม่ตรงวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน โดยมีสาเหตุจากภาวะราคาผลผลิตตกต่ำ การขาดการวางแผนการใช้เงิน การใช้จ่ายเงินเกินรายได้ของตนเอง และการนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปชำระหนี้สินเงินกู้ในระบบ ส่วนวิธีการแก้ปัญหาด้วยการขายที่ดินแล้วนำเงินไปชำระหนี้สินคืน ธ.ก.ส. การกู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วใช้นี้เก่า ธ.ก.ส. การกู้เงินกู้จากแหล่งเงินกู้ในระบบหรือแหล่งเงินกู้ในระบบไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. และคอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติ พี่น้องไม่น่าจะช่วยให้เกษตรกรหลุดพ้นภาวะหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ได้

การศึกษานี้ใช้ประชากรตัวอย่าง จำนวน 229 ราย จากเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี จำนวน 452 ราย ในปี พ.ศ. 2542 โดยใช้แบบสัมภาษณ์ทำการเก็บข้อมูล บนพื้นที่ 51 หมู่บ้าน 7 ตำบล 1 เทศบาล อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก ด้วยการทำหนังสือจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ธ.ก.ส. สาขาปากพลี สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอปากพลี เป็นต้น ทำการสอบถามรายชื่อและที่อยู่ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี จากหัวหน้ากลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล บนพื้นที่ 51 หมู่บ้าน 7 ตำบล 1 เทศบาล ของอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก นำรายชื่อและที่อยู่ของเกษตรกรที่สอบถามได้มาทำการวางแผนออกเก็บข้อมูล ประชุมแนะนำวิธีการสัมภาษณ์และการจัดบันทึกแก่นักศึกษาปริญญาตรีวิชาเอกภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ตามรายชื่อที่ได้มาโดยให้ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษามากกว่า ร้อยละ 50.00 ผู้ดำเนินการศึกษาทำบรรณานุกรมและสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลถูกต้องตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติร้อยละทำการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการแจกแจงข้อมูลจำแนกหัวข้อการวิเคราะห์ออกเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล การกู้เงินก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. การเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. การกู้เงินจาก ธ.ก.ส. สาเหตุที่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. การแก้ปัญหาหนี้สินและความต้องการความช่วยเหลือจาก ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก สามารถสรุปผลการศึกษาเป็นหัวข้อ ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผลการศึกษา
3. ข้อบกพร่องของการศึกษา
4. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เห็นเกษตรกรอำเภอปากพลีกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. สรุปผลการสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ผู้ให้ข้อมูลจาก 51 หมู่บ้านใน 7 ตำบล 1 เทศบาลของอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก แยกเป็นหัวข้อต่อไปนี้

1.1 เพศ ของเกษตรกร พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.58 และเป็นเพศหญิง จำนวน 104 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.42

1.2 อายุ ของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรมีอายุ 41 ถึง 50 ปี มากที่สุด จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.57 รองลงมาได้แก่ อายุ 51 ถึง 60 ปี จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.26 อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.20 อายุ 31 ถึง 40 ปี จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.66 และอายุ 21 ปี ถึง 30 ปี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.31 ตามลำดับ

1.3 สถานภาพในครอบครัว พบว่า เกษตรกรมีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัวมากที่สุด จำนวน 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.74 รองลงมาได้แก่ เป็นคู่อาศัย จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.58 และสถานภาพอื่น ๆ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.68 ตามลำดับ

1.4 ระดับการศึกษา พบว่า เกษตรกรมีการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้นมากที่สุด จำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.72 รองลงมาได้แก่ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.29 มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.86 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.06 ไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.31 ปวช. จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.88 ปวท. และปริญญาตรี จำนวน 1 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.44 ตามลำดับ

1.5 รายได้ของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรมีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายจำนวน 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.97 รองลงมาได้แก่ มีรายได้มากกว่ารายจ่ายจำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.16 และมีรายได้เท่ากับรายจ่ายจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.87 ตามลำดับ

2. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกู้เงินก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี แยกเป็นหัวข้อต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์การกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรไม่เคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.55 และเคยกู้เงินมาก่อน จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.47

2.2 ผลการวิเคราะห์แหล่งเงินกู้ที่เกษตรกรเคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรเคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.34 และเคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.66

2.3 ผลการวิเคราะห์การใช้เงินกู้ที่เกษตรกรเคยก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้ทำนามากที่สุด จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.62 รองลงมาได้แก่ นำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.68 ทำสวนจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.77 เลี้ยงสัตว์จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.20 และทำไร่จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.73

2.4 ผลการวิเคราะห์การค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ก่อนที่จะมาเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้สินมาจนถึงปัจจุบัน จำนวน 72 ราย คิดเป็น ร้อยละ 66.00 และไม่ค้างชำระหนี้สิน จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.94

2.5 ผลการวิเคราะห์การค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ที่เกษตรกรเคยกู้มาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินนอกระบบเป็นจำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.83 และค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ในระบบจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.17

2.6 ผลการวิเคราะห์การแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับแหล่งเงินกู้ที่เกษตรกรเคยกู้เงินมาก่อนที่จะเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรใช้วิธีการอื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไปตามความสามารถของเกษตรกรแต่ละรายมากที่สุด จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ การสมัครเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. แล้วกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้สิน จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.64 และกู้ที่อื่นไปใช้หนี้ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.69

3. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาดังข้างระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี แยกเป็นหัวข้อต่อไปนี้

3.1 วิธีการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยการจัดกลุ่มลูกค้าใหม่โดยมีผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตามที่ ธ.ก.ส. ต้องการตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 137 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.83 รองลงมาได้แก่ การเข้าร่วมสมทบกลุ่มลูกค้าเดิมโดยติดต่อหัวหน้ากลุ่มเพื่อรับเข้ากลุ่ม จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.55 และเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยตรงจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.62

3.2 อายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรมีอายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 140 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.14 รองลงมา ได้แก่ อายุ 7 ถึง 9 ปี จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.21 อายุ 4 ถึง 6 ปี จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.10 และอายุน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.55

4. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี แยกเป็นหัวข้อได้ต่อไปนี้

4.1 สรุปผลการวิเคราะห์จำนวนสัญญาเงินกู้ ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรทำสัญญาเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ทั้งหมด 398 สัญญา โดยทำการขอกู้เงินรายละ 2 สัญญา มากที่สุด จำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.29 รองลงมาได้แก่ รายละ 1 สัญญา จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.61 รายละ 3 สัญญา จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.79 และรายละ 4 สัญญา จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.31 ไม่พบว่า มีเกษตรกรที่ขอกู้เงินจาก ธ.ก.ส. มากกว่ารายละ 4 สัญญา ขึ้นไป

4.2 สรุปผลการวิเคราะห์การกู้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตร พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก จำนวน 169 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 84.50 และกู้เงินกู้เครดิตเงินสดจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.50

4.3 สรุปผลการวิเคราะห์การใช้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้ไปใช้ในการทำนามากที่สุด จำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.92 รองลงมาได้แก่ ทำสวน จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.04 ทำอื่น ๆ ตามความต้องการของเกษตรกร แต่ละรายแตกต่างกันออกไป จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.09 เลี้ยงสัตว์ จำนวน 11 ราย คิดเป็น ร้อยละ 5.88 และนำไปใช้เลี้ยงสัตว์ จำนวน 2 ราย ร้อยละ 1.07 ตามลำดับ

4.4 สรุปผลการวิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรไปใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.86 รองลงมาได้แก่ ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.71 ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.29 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.14

4.5 สรุปผลการวิเคราะห์การใช้เงินกู้เครดิตเงินสดของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้เครดิตเงินสด จำนวน 31 สัญญา นำเงินกู้ไปใช้ทำสวนมากที่สุด จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.47 รองลงมาได้แก่ ทำนา จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.58 เลี้ยงสัตว์จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.79

ทำไร่จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.90 และนำไปใช้เพื่อการอื่น ๆ ตามความต้องการของเกษตรกรแต่ละราย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

4.6 ผลการวิเคราะห์ร้อยละการใช้จ่ายเงินกู้เครดิตเงินสดตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้เครดิตเงินสดไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุดจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.07 รองลงมาได้แก่ นำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.48 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.45 ตามลำดับ ไม่พบว่า มีเกษตรกรนำเงินกู้เครดิตเงินสดไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินต่ำกว่าร้อยละ 25.00

จากข้อ 4.2 ถึง 4.6 สรุปผลการศึกษาการใช้จ่ายเงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตรไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 2.1 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. น่าจะเกิดจากการใช้จ่ายเงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ เนื่องจากเกษตรกรใช้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก และเงินกู้เครดิตเงินสดตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 เป็นจำนวนร้อยละ 66.86 และ 58.07 ตามลำดับ ซึ่งจำนวนดังกล่าวมากกว่าร้อยละ 50.00 ซึ่งถือว่า เกษตรกรใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ

4.7 สรุปผลการวิเคราะห์การกู้เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรจำนวน 101 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 57.06 และกู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรจำนวน 76 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 42.94

4.8 สรุปผลการวิเคราะห์ร้อยละการนำเงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุด จำนวน 48 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 63.16 รองลงมาได้แก่ นำเงินกู้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 20 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 26.31 ใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 5 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 6.58 และใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จำนวน 3 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 3.95 ตามลำดับ

4.9 สรุปผลการวิเคราะห์ร้อยละการนำเงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรใช้เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 มากที่สุดจำนวน 49 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 48.52 รองลงมาได้แก่ ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อร้อยละ 26.00 ถึง 50.00 จำนวน 30 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 29.70 ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 จำนวน 12 สัญญา คิดเป็นร้อยละ

11.88 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จำนวน 10 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 9.90 ตามลำดับ

จากหัวข้อ 4.7 ถึง 4.9 สรุปผลการศึกษาการใช้เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สิน การเกษตร ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.1 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. น่าจะเกิดจากการใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน เนื่องจากเกษตรกร ใช้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรและเงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 เป็นจำนวนร้อยละ 63.16 และ 48.52 ตามลำดับ แม้ว่า จะมีเกษตรกรบางส่วนใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์เป็นจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 50.00 ก็ตาม

4.10 สรุปผลการวิเคราะห์การกู้เงินเพื่อรอการขายผลผลิตการเกษตรและร้อยละ การใช้เงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรมีการกู้เงินเพื่อรอการขายผลผลิตการเกษตรรวมทั้ง 7 ตำบล จำนวน 3 สัญญา นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 ทั้ง 3 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 เกษตรกรมีเงินกู้ประเภทนี้เป็นจำนวนน้อย มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการศึกษา

4.11 สรุปผลการวิเคราะห์การกู้เงินเพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนที่ดิน การเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกร กู้เงินกู้ระยะปานกลาง เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 1 เงินกู้ระยะยาวพิเศษ จำนวน 2 สัญญาเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.00 กู้เงินกู้ปานกลางพิเศษประเภท 2 และเงินกู้ระยะยาวเพื่อ ชำระหนี้สินเดิมจำนวน 1 สัญญาเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.50 สรุปได้ว่าเกษตรกรมีการกู้เงินกู้ ประเภทนี้เป็นจำนวนน้อยมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการศึกษา

4.12 สรุปผลการวิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะปานกลางตรงตามวัตถุประสงค์ การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกร กู้เงินกู้ระยะปานกลาง จำนวน 2 สัญญา ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 ทั้ง 2 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 สรุปได้ว่า เกษตรกรมีการกู้เงินกู้ประเภทนี้เป็นจำนวนน้อย มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการศึกษา

4.13 สรุปผลการวิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 1 ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขา ปากพลี พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 1 จำนวน 2 สัญญา นำไปใช้ตรง ตามวัตถุประสงค์ต่ำกว่าร้อยละ 25.00 จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 50.00 และนำเงินไปใช้ ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 1 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 50.00 สรุปได้ว่าเกษตรกรมีการกู้เงินกู้ประเภทนี้เป็นจำนวนน้อย มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำไป ใช้ในการศึกษา

4.14 สรุปผลการวิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2 ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า มีเกษตรกรกู้จำนวน 1 สัญญา และนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00 สรุปได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ประเภทนี้จำนวนน้อย มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการศึกษา

4.15 สรุปผลการวิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิมตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรมีการกู้เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิมจำนวน 1 สัญญา และนำ ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 คิดเป็นร้อยละ 100.00 สรุปได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ประเภทนี้น้อยมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการศึกษา

4.16 สรุปผลการวิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้ระยะยาวพิเศษ ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า มีเกษตรกรกู้เงินกู้ระยะยาวพิเศษ จำนวน 2 สัญญา แล้วนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 ทั้ง 2 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 สรุปได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ประเภทนี้น้อยมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการศึกษา

4.17 สรุปผลการวิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้เพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรกู้เงินกู้เพื่อเป็นค่าลงทุนสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร จำนวน 4 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 66.67 และกู้เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรจำนวน 2 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 33.33 สรุปได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ประเภทนี้น้อยมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการศึกษา

4.18 สรุปผลการวิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรนำเงินกู้ประเภทนี้ไปใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ร้อยละ 51.00 ถึง 75.00 และใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ร้อยละ 76.00 ถึง 100.00 จำนวน 1 รายเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 50.00 สรุปได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ประเภทนี้น้อยมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการศึกษา

4.19 สรุปผลการวิเคราะห์ร้อยละการใช้เงินกู้เพื่อเป็นค่าลงทุนสำหรับดำเนินงานในการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรมีการกู้เงินกู้ประเภทนี้ จำนวน 4 สัญญา และนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินร้อยละ 76.00 ถึง ร้อยละ 100.00 ทั้ง 4 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 100.00 เนื่องจากเงินกู้ประเภทนี้มีการติดตามได้รับการสนับสนุนติดตามและ

ดูแลอย่างใกล้ชิดจาก ธ.ก.ส. จึงทำให้เกษตรกรต้องใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ สรุปได้ว่า เกษตรกรกู้เงินกู้ประเภทนี้น้อยมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการศึกษา

5. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่ค้างชำระหนี้ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี แยกเป็นหัวข้อได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์การใช้จ่ายเงินกู้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรพบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.40 และนำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.60 ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ที่กล่าวว่า เกษตรกรรายค้างชำระหนี้สินน่าจะนำไปใช้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์การกู้เงิน

5.2 สรุปผลการวิเคราะห์กรณีใช้เงินกู้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้จ่ายเพื่อการอื่น ๆ มากที่สุด จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.83 รองลงมาได้แก่ นำเงินไปใช้หนี้เก่าจำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.60 ใช้ในการศึกษาบุตร จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.47 ใช้หนี้ในระบบจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.11 ใช้ในงานประเพณี (บวชพระ แต่งงาน งานศพ ฯลฯ) จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.62 ใช้หนี้ในระบบที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.25 และนำเงินไปใช้ในการเลี้ยงชีพ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรนำเงินไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินแตกต่างกันออกไป ตามความต้องการของแต่ละราย และที่น่าสังเกตคือเกษตรกรกู้เงิน ธ.ก.ส. เพื่อนำเงินไปใช้หนี้ในระบบ ซึ่งเป็นการใช้จ่ายที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ครั้นเมื่อถึงกำหนดการชำระคืนจึงไม่มีเงินไปใช้ชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เกิดเป็นปัญหาค้างชำระหนี้สิน

5.3 สรุปผลการวิเคราะห์การขายผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรขายผลผลิตการเกษตรแล้วได้ผลไม่คุ้มค่าการลงทุน จำนวน 169 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.80 และขายผลผลิตการเกษตรแล้วได้ผลคุ้มค่าการลงทุน จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.20

5.4 สรุปผลการวิเคราะห์สาเหตุที่ขายผลผลิตการเกษตรแล้วได้ผลไม่คุ้มค่าการลงทุนของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรขายผลผลิตการเกษตรได้ราคาต่ำไม่คุ้มค่าการลงทุนมากที่สุดจำนวน 122 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.92 รองลงมาได้แก่ มีสาเหตุอื่น ๆ แตกต่างกันไปของเกษตรกรแต่ละรายจำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.65 และเกษตรกรทำการเกษตรแล้วได้ผลผลิตต่ำ เมื่อนำไปขายได้ปริมาณน้อยไม่คุ้มค่าการลงทุนจำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.43 ตามลำดับ สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.2 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. น่าจะเกิดจากภาวะราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำ

5.5 สรุปผลการวิเคราะห์การวางแผนการใช้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรมีการวางแผนการใช้เงินจำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.19 และไม่มีการวางแผนการใช้เงินจำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.81 สรุปได้ว่า การศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.3 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. น่าจะเกิดจากการขาดการวางแผนการใช้เงิน

5.6 สรุปผลการวิเคราะห์การวางแผนการใช้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรมีการวางแผนการนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. มากที่สุด จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.92 รองลงมาได้แก่ การวางแผนนำเงินไปใช้เพื่อการอื่น ๆ ตามความต้องการของเกษตรกรแต่ละรายแตกต่างกันออกไป จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.36 นำเงินไปใช้หนี้เก่าที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.26 นำเงินไปใช้ปลูกสร้าง ต่อเติมบ้าน และใช้ในงานประเพณี (บวชพระ แต่งงาน งานศพ ฯลฯ) เท่ากัน อย่างละ จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.21 และวางแผนนำเงินไปไถ่ถอนที่ดิน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.05 ตามลำดับ

5.7 สรุปผลการวิเคราะห์การทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรไม่ทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย ในการทำการเกษตร จำนวน 200 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.34 และทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.66

5.8 สรุปผลการวิเคราะห์รายจ่ายของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรมีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย จำนวน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.11 และมีรายได้พอๆกับรายจ่าย จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.89 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.4 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลีน่าจะเกิดจากการใช้จ่ายเงินเกินรายได้ของตนเอง คือรายได้น้อยกว่ารายจ่าย

5.9 สรุปผลการวิเคราะห์การนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ นอกกรอบหรือของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรไม่นำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ นอกกรอบ จำนวน 165 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.05 และนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ นอกกรอบ จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.95 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.5 สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี น่าจะเกิดจากการนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้ชำระหนี้เงินกู้ นอกกรอบ

6. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการแก้ปัญหาของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี แยกเป็นหัวข้อได้ดังต่อไปนี้

6.1 ผลการวิเคราะห์วิธีการการแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาด้วยวิธีการอื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไปตามความสามารถแต่ละรายมากที่สุด จำนวน 153 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.27 รองลงมาได้แก่ กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.88 กู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วนำไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.25 คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้องจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.93 ขายที่ดินเพื่อนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.99 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.84 ปลอมให้ ธ.ก.ส. ยึดที่ดินที่จำนองไว้กับ ธ.ก.ส. จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.58 และเกษตรกรมีความเชื่อมั่นว่า ธ.ก.ส. ไม่ทำอะไรเกษตรกร จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.26 ตามลำดับ

6.2 สรุปผลการวิเคราะห์ผลการแก้ปัญหาหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรแก้ปัญหาหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ไม่ได้ จำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.01 และแก้ปัญหาได้ จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.99 สรุปผลการศึกษาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. โดยวิธีต่อไปนี้ไม่มีน่าจะช่วยให้เกษตรกรหลุดพ้นภาวะหนี้สินได้ 3.1 ขายที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์เพื่อนำเงินไปชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. 3.2 กู้เงินจาก ธ.ก.ส. งวดใหม่แล้วนำไปชำระหนี้สินเก่าที่ค้างชำระกับ ธ.ก.ส. 3.3 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบไปชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. 3.4 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบแล้วนำไปชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. และ 3.5 คอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้องมาชำระหนี้กับ ธ.ก.ส.

6.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการของความช่วยเหลือจาก ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรต้องการให้ ธ.ก.ส. ลดอัตราดอกเบี้ยมากที่สุด จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.06 รองลงมาได้แก่ ธ.ก.ส. ไม่ปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยในกรณีเกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.40 ให้ ธ.ก.ส. พักการชำระหนี้ 3 ปี จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.29 มีความต้องการอื่น ๆ แตกต่างกันไป จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.63 ให้มีการรับซื้อผลผลิตการเกษตรในราคายุติธรรม จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.74 ให้มีการสร้างยุ้งฉาง (ไซโล) เก็บผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ไว้ขายเมื่อได้ราคาดี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 และต้องการให้ ธ.ก.ส. ส่งข่าวสารถึงเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ให้ทั่วถึงมากขึ้น จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.66 ตามลำดับ

6.4 สรุปผลการวิเคราะห์การกู้เงินในปัจจุบันของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า ปัจจุบันนอกจาก ธ.ก.ส. แล้วเกษตรกรไม่มีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.31 และยังคงมีการกู้เงินจากที่อื่น จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.69

6.5 สรุปผลการวิเคราะห์แหล่งเงินกู้ในปัจจุบันที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรยังมีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.14 และกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.86

6.6 สรุปผลการวิเคราะห์อาชีพปัจจุบันของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรยังคงประกอบอาชีพทำการเกษตรเช่นเดิมมากที่สุด จำนวน 200 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.73 รองลงมาได้แก่ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.49 ประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไป จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.75 และทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.03 ตามลำดับ

อภิปรายผลการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรที่กู้เงินจาก ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เป็นเพศชายที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป และเป็นเพศหญิงที่เป็นหม้ายและมีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัว ทำให้ต้องรับผิดชอบหาถุ้ยืมเงินมาใช้ในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพทำการเกษตร ซึ่งเกษตรกรเหล่านี้มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาเท่านั้น ทำให้เป็นแรงงานที่ขาดฝีมือในการประกอบอาชีพอย่างอื่น นอกจากภาคการเกษตร และการรับจ้างที่ต้องใช้กำลังในการทำงานเป็นหลัก ด้วยการศึกษาในระดับชั้นประถมทำให้เกษตรกรมีปัญหาด้านการติดตามข่าวสาร และวิธีการทำการเกษตรที่ทันสมัย ทำให้ไม่ได้ผลผลิตที่ดีมีคุณภาพและมีปริมาณไม่เพียงพอที่จะขายได้ราคาคุ้มค่าการลงทุน ส่งผลกระทบไปยังวิธีการวางแผนการประกอบอาชีพ เพราะแบบแผนที่เกษตรกรใช้ทำการเกษตรในปัจจุบันเป็นแผนการระยะสั้นเฉพาะหน้าปีต่อปี หรือแต่ละฤดูกาลเพาะปลูกเท่านั้น เนื่องจากการเกษตรในอำเภอปากพลี ยังทำการเพาะปลูกที่ต้องอาศัยธรรมชาติเป็นหลักเพราะระบบการชลประทานในพื้นที่ยังไม่สมบูรณ์ จึงต้องทำการเกษตรตามฤดูกาลเพาะปลูก

การกู้เงินก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ส่วนใหญ่ไม่เคยกู้เงินมาก่อน แม้ว่าจะมีเกษตรกรบางส่วนที่เคยกู้เงินมาก่อนจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ ซึ่งเจ้าของเงินเป็นพ่อค้า นายทุน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เดียวกันกับเกษตรกรทำให้สามารถกู้เงินได้ทันกับความต้องการ วิธีการกู้เงินไม่ซับซ้อน แม้ว่าจะมีการคิดอัตราดอกเบี้ยที่สูงและมีการเร่งรัดหนี้สินที่รุนแรง ซึ่งเงินกู้เหล่านี้เกษตรกรนำไปประกอบอาชีพทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่มีบ้างเป็นจำนวนเล็กน้อยที่นำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หลังจากเก็บเกี่ยวและขายผลผลิตการเกษตรได้แล้วเกษตรกรจะรับนำเงินที่ได้ไปชำระหนี้สินเหล่านี้ก่อน

เพื่อที่ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้เงินครั้งต่อไปจะสามารถไปกู้ยืมใหม่อีกครั้งได้ง่าย ถ้ามีเงินเหลือ จึงนำไปใช้จ่ายอย่างอื่น ลักษณะการกู้ยืมเงินกับแหล่งเงินกู้เหล่านี้มีการกู้ยืมและใช้หนี้สินเป็น อย่างนี้มาตลอด จนกระทั่ง ธ.ก.ส. เข้ามาช่วยเหลือให้เงินสินเชื่อภาคการเกษตร จึงพบว่า เกษตรกรซึ่งส่วนใหญ่ไม่เคยกู้เงินมาก่อน กลับกลายเป็นลูกหนี้ ธ.ก.ส. ซึ่งแสดงว่าวิธีการให้สินเชื่อของ ธ.ก.ส. สร้างปัญหาหนี้สินแก่เกษตรกร ธ.ก.ส. จึงควรพิจารณานโยบายการให้สินเชื่อภาคการเกษตรใหม่เพื่อเกษตรกรจะได้ไม่เกิดปัญหาการค้างชำระหนี้สิน ในการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. นั้น เกษตรกรนำเงินไปใช้ทำการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิต แต่กลับไม่ได้ผลผลิตตาม คาดหมาย จึงทำให้เกิดการค้างชำระหนี้สินประกอบกับราคาผลผลิตตกต่ำก็ยิ่งเพิ่มภาระหนี้สิน มากขึ้น ก่อนที่ ธ.ก.ส. จะเข้าไปให้การกู้ยืมนั้น เกษตรกรมีการทำการเกษตรแบบอาศัยธรรมชาติ และทำแบบง่าย ๆ เลี้ยงชีพเท่านั้น หลังจากที่มีการกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส. จึงได้มีการพัฒนา ทำการเกษตรแบบสมัยใหม่ มีการใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรที่ทันสมัยตลอดจนมีการใส่ปุ๋ยเคมี และยาฆ่าแมลง

การเข้าเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาการค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่เป็นลูกค้า ธ.ก.ส. โดยการจัดตั้งกลุ่มใหม่ที่มีคุณสมบัติตามที่ ธ.ก.ส. ต้องการตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป เข้าเป็นสมาชิก ธ.ก.ส. มาเป็นเวลานานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ซึ่งในขณะนั้นเกษตรกร ยังไม่เข้าใจแผนการทำงานของ ธ.ก.ส. ถึงวิธีการนำเงินกู้แต่ละประเภทไปใช้ในวัตถุประสงค์ใดบ้าง อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากเกษตรกรมีพื้นฐานการศึกษาต่ำ ไม่เข้าใจเนื้อหาใน เอกสารและการปฏิบัติตามแผนงาน การขอกู้เงินเกิดความล้มเหลวในด้านการวางแผนการใช้ เงินและการประกอบอาชีพทำการเกษตร ประสบกับภาวะการขาดทุนการได้ผลผลิตไม่คุ้มค่า การลงทุน ประกอบกับไม่มีสถานที่เก็บผลผลิตคือยุ้งฉางหรือไซโล เพื่อเก็บผลผลิตไว้ขายเมื่อได้ ราคาดี จึงกล่าวได้ว่า เกษตรกรเหล่านี้ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการทำงานของ ธ.ก.ส. กับวิธี การนำเงินกู้มารประกอบอาชีพของตนให้ประสบผลสำเร็จ

การกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. สาขาเบก พลี พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการสินเชื่อการเกษตรจาก ธ.ก.ส. เป็นจำนวนมาก และที่ ธ.ก.ส. ให้เงินก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ ดังนั้นเกษตรกรจึงพยายามกู้เงินกู้ให้ ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. มากกว่า 1 สัญญา ขึ้นไป จากจำนวนผู้ให้ข้อมูล 229 ราย มีการทำสัญญากู้เงินประเภทต่าง ๆ จำนวน 394 สัญญา แต่และสัญญาเกษตรกรใช้วิธีกู้โดยให้มีวัตถุประสงค์การขอกู้เงินแตกต่างกัน หาก จำนวนเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ซึ่งกู้เงินในสัญญาหลายฉบับนั้นไม่พอกับความต้องการก็จะกู้ส่วนที่เหลือจากแหล่งเงินกู้อื่น ๆ ทั้งในระบบและนอกระบบเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อมาซื้ออุปกรณ์ ในการเกษตรให้ทันสมัย เช่น รถไถ เครื่องสูบน้ำ ตลอดจนปุ๋ยเคมี เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพื่อหวังให้ได้ ผลผลิตเพิ่มขึ้น แต่มักจะไม่ได้ผลผลิตตามคาดหวัง จึงเพิ่มภาระหนี้มากขึ้น

ประเภทและจำนวนสัญญาที่เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกู้จาก ธ.ก.ส. มีดังนี้คือ

เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตรแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักและเงินกู้เครดิตเงินสด เกษตรกรอำเภอปากพลีส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา จึงกู้เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลักในการทำการเกษตรเป็นจำนวน 169 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 42.89 ของจำนวนสัญญาการกู้เงินทั้งหมด ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่นำเงินกู้ประเภทนี้ไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินกับ ธ.ก.ส. แต่เนื่องจาก ธ.ก.ส. ไม่สามารถที่จะให้กู้เงินได้เพียงพอ กับความต้องการของเกษตรกร ๑ จึงต้องไปหาเงินจากที่อื่นมาเพิ่มเติมให้เพียงพอทำให้ต้องเป็นหนี้หลายทาง เมื่อเก็บเกี่ยวและขายผลผลิตได้แล้วเกษตรกรจะนำเงินไปชำระหนี้สินที่อื่นก่อน จึงไม่มีเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน ส่วนเกษตรกรรายใดที่ไม่สามารถหาเงินได้เพียงพอกับความต้องการใช้เงินทำการเกษตร เกษตรกรก็พยายามทำเท่าที่มีหรือเท่าที่จะสามารถกระทำได้ ทำให้ประสิทธิภาพการทำการเกษตรลดลงได้ผลผลิตไม่คุ้มค่าการลงทุน ไม่มีเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน ถึงเวลาการเพาะปลูกในฤดูต่อไปก็ต้องพยายามหาเงินทุนจากแหล่งเงินกู้อื่น ๆ เท่าที่จะหาได้มาลงทุนทำการเพาะปลูกใหม่ หนี้สินที่มีอยู่ก็เพิ่มมากขึ้นจึงเป็นเหตุให้เกษตรกรยิ่งทำก็ยิ่งยากจน ยิ่งทำการเกษตรก็ยิ่งเป็นหนี้มากขึ้น

ส่วนเงินกู้เครดิตเงินสด พบว่า มีเกษตรกรกู้เงินกู้ประเภทนี้ จำนวน 31 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 7.87 ของจำนวนสัญญาเงินกู้ทั้งหมด เกษตรกรส่วนใหญ่นำเงินกู้ประเภทนี้ไปใช้ทำการเกษตรและใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน เกษตรกรกลุ่มนี้หลังจากลงทุนทำการผลิตแล้วประสบกับภัยธรรมชาติ คือ ฝนตกออกดอกตายทั้งหมด ทำให้ไม่มีเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน ครั้นจะลงทุนทำใหม่อีกครั้งก็ต้องไปหาเงินลงทุนมาทำใหม่หลังจากการลงทุนใหม่ปรากฏว่าบางรายไม่ได้ผลผลิต เนื่องจากพันธุ์ฝัองที่นำมาปลูกใหม่ก็ออกดอกตายอีก พันธุ์ที่นำมาจากทางหน่วยงานราชการก็มีปัญหาไม่เจริญเติบโต และไม่ให้ผลผลิต ทำให้เกษตรกรต้องลงทุนใหม่เป็นครั้งที่ 3 จะเห็นได้ว่า เกษตรกรลงทุนไปแล้ว 3 ครั้ง ยังไม่ได้ผลผลิตจะเปลี่ยนไปทำอย่างอื่นก็ไม่มี ความชำนาญและไม่กล้าที่จะตัดสินใจไปทำ อย่างไม่รู้ก็ตามถ้าจะทำก็ต้องหาเงินมาลงทุนอีก ทำให้เกษตรกรเป็นหนี้ซ้ำซ้อนมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่นำเงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตรไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินจาก ธ.ก.ส. และจากสาเหตุข้างต้นจึงทำให้เกษตรกรไม่มีเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน

เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ เงินกู้ระยะปานกลาง และเงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี กู้เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตร จำนวน 76 สัญญา คิดเป็นร้อยละ 19.29 ของจำนวนสัญญาเงินกู้ทั้งหมด เงินกู้ระยะปานกลางเพื่อการเกษตรเป็นเงินกู้เพื่อการลงทุนใน

ทรัพย์สินที่ให้ผลตอบแทนไม่เกิน 3 ถึง 5 ปี เกษตรกรที่กู้เงินประเภทนี้ส่วนใหญ่拿去เงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน ปรากฏว่าในปี พ.ศ. 2538 เกิดภัยธรรมชาติน้ำท่วมไรนาเสียหายเกือบทั้งอำเภอปากพลี และปี พ.ศ. 2538 ถึง พ.ศ. 2540 เกิดภัยธรรมชาติไผ่ตงออกดอกตายทุกพื้นที่เพาะปลูกในอำเภอปากพลี เป็นเหตุทำให้เกษตรกรประสบภาวะขาดทุนหนี้สินเพิ่มขึ้น ส่วนเงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตรเป็นเงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่กู้เงินมาซื้อที่ดินหรือเช่าที่ดินเพื่อปลูกไผ่ตง ซึ่งไผ่ตงจะให้ผลตอบแทนในระยะมากกว่า 5 ปีขึ้นไป เกษตรกรจึงไม่สามารถจะใช้คืนเงินกู้ในแต่ละปีได้จึงทำให้ค้างชำระหนี้สินในการกู้เงินของเกษตรกรนั้นส่วนใหญ่拿去เงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการกู้เงิน แต่เนื่องจากภัยธรรมชาติดังกล่าวข้างต้น และการลงทุนในระยะยาวยังไม่ได้รับผลตอบแทนในระยะ 5 ปีแรก จึงทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เกษตรกรจึงพยายามหาอาชีพเสริมเช่น รับจ้างทั่วไป รับจ้างแยกขยะ ทำไม้กรวด เป็นต้น เพื่อเป็นการหารายได้ให้กับตนเองและจะได้ไม่ต้องไปกู้ยืมเงินที่อื่นมากขึ้น

ส่วนเงินกู้เพื่อรอการขายผลผลิต เงินกู้เพื่อชำระหนี้สินหรือไถ่ถอนหรือรับโอนที่ดินของเกษตรกรและเงินกู้เพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องในการเกษตร ของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรกู้เงินเป็นจำนวนน้อยทำให้มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการศึกษาและไม่สามารถสรุปได้ว่า การใช้เงินกู้ดังกล่าวข้างต้นมีผลต่อการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกร

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การศึกษาประเภทเงินกู้ที่เกษตรกรทำสัญญากู้เงินจาก ธ.ก.ส. และการ拿去เงินไปใช้จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 50 นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน จึงสรุปผลการศึกษาค้างชำระหนี้สินครั้งนี้ได้ว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.1 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี น่าจะเกิดจากการใช้เงินไม่ตรงวัตถุประสงค์

สาเหตุการค้างชำระหนี้สินของเกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี จากผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรจำนวนร้อยละ 52.40 ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน แต่ยังคงค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนเงินที่กู้จาก ธ.ก.ส. ไม่เพียงพอ กับความต้องการในการทำการเกษตรและเกิดภัยธรรมชาติเช่น น้ำท่วม ฝนแล้ง ราคาผลผลิตตกต่ำ เป็นต้น

ส่วนเกษตรกรอีกจำนวนร้อยละ 47.60 ที่ใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน เกษตรกรเหล่านี้หลังจากได้รับเงินกู้จาก ธ.ก.ส. แล้วส่วนใหญ่拿去เงินไปใช้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าตามความต้องการของตนเองมากกว่าที่จะใช้ตามสัญญาขอกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ซึ่งเป็นการใช้เงินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น ใช้หนี้เก่า ธ.ก.ส. ส่งเป็นค่าเล่าเรียนบุตร ใช้หนี้กับแหล่งเงินกู้อื่น ๆ ที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. เป็นต้น ดังนั้นเมื่อถึงกำหนดชำระคืนเงินกู้จึงไม่มีเงินไปชำระหนี้สินเกิดปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.

ส่วนการขายผลผลิตของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี พบว่า เกษตรกรขายผลผลิตแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุน เป็นจำนวนร้อยละ 73.80 ทำให้ไม่มีเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน แม้เกษตรกรอีกจำนวนร้อยละ 26.20 ขายผลผลิตการเกษตรแล้วคุ้มค่าการลงทุนแต่ยังมีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. เนื่องจากเกษตรกรขายผลผลิตแล้วมีรายได้คุ้มค่าการลงทุนการผลิตเท่านั้น ไม่มีเงินที่จะนำไปชำระหนี้สินจึงทำให้เกิดปัญหาค้างชำระหนี้สิน สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.2 ที่กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกษตรกรค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลีน่าจะเกิดจากภาวะราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ซึ่งสาเหตุที่เกษตรกรขายผลผลิตแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุนประการสำคัญคือ เกษตรกรขายผลิตได้ในราคาที่ต่ำกว่าการลงทุน ที่เป็นไปตามกลไกของตลาดและอำนาจจากพ่อค้าคนกลางที่รับซื้อผลผลิตการเกษตร หน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนควรที่จะได้มีการกำหนดราคาขั้นต่ำและราคากลางไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะมีการผลิต เพื่อที่เกษตรกรจะได้ตัดสินใจว่าจะทำการผลิตหรือไม่ และถ้าจะทำการผลิตควรที่จะทำการเพาะปลูกบนพื้นที่เท่าใด ใช้เงินทุนและอุปกรณ์อย่างไรจึงจะคุ้มค่าการลงทุน จะได้มีการวางแผนการทำงานไว้ล่วงหน้า ส่วนเกษตรกรที่ทำการผลิตแล้วได้ผลผลิตเป็นจำนวนน้อยขายแล้วไม่คุ้มค่าการลงทุนควรที่จะต้องได้รับการส่งเสริมเป็นรูปแบบอย่างจริงจังจากหน่วยงานของรัฐบาล โดยเฉพาะ ธ.ก.ส. ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในวิธีการผลิตให้ได้ตามความต้องการของเกษตรกร และตลาดที่รับซื้อผลผลิตการเกษตร การศึกษาครั้งนี้ พบว่า เกษตรกรกลุ่มนี้ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงินแต่ยังคงมีปัญหาค้างชำระหนี้เนื่องจากภาวะผลผลิตตกต่ำใช้จ่ายเงินเกินรายได้ของตนเอง นำเงินกู้ไปชำระหนี้ในระบบ ส่วนการขาดการวางแผนการใช้เงินนั้นจะมีอยู่เฉพาะในกลุ่มที่ใช้เงินไม่ตรงกับวัตถุประสงค์การขอกู้เงินเท่านั้น ในด้านการวางแผนการใช้เงินของเกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. สาขาปากพลี ส่วนใหญ่แล้วเกษตรกรวางแผนการใช้เงินเฉพาะหน้า และเป็นการใช้เงินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น นำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. ไถ่ถอนที่ดิน ใช้หนี้เก่าที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. ใช้ปลูกสร้างต่อเติมบ้าน ใช้ในงานบุญ ประเพณี เป็นต้น ธ.ก.ส. ควรมีการกำกับการใช้เงินหลังจากที่ให้กู้เงิน เพื่อที่เกษตรกรจะได้ใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน การใช้เงินเกินรายได้ของเกษตรกร พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่พอกับรายจ่ายเพราะผลผลิตตกต่ำ เนื่องจากภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ฝนแล้ง ไม้ตง ออกดอกตาย เป็นต้น จึงทำให้ขายผลผลิตได้เงินเป็นจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายของเกษตรกร จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า มีเกษตรกรบางส่วนที่นำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้ในระบบ ปัญหาดังกล่าวจึงไม่เป็นสาเหตุของเกษตรกรส่วนใหญ่ที่ค้างชำระหนี้สิน

ส่วนการแก้ปัญหาหนี้สินกับ ธ.ก.ส. พบว่า เกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ใช้วิธีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า โดยการหาเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. เพื่อให้ตนเองได้มีโอกาสกู้เงินงวดใหม่จาก ธ.ก.ส. มากกว่าที่จะทำการแก้ปัญหาระยะยาวเพื่อที่จะได้หลุดพ้นปัญหาหนี้สิน และจากการสัมภาษณ์ พบว่า เกษตรกรมีความคิดที่จะขายที่ดินของตนเองเพื่อนำเงินมาชำระ

หนี้สิน หรือรอคอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้องเท่านั้นที่จะช่วยให้เกษตรกรหลุดพ้นภาวะหนี้สินได้ ซึ่งวิธีการดังกล่าวมีความเป็นไปได้น้อยที่เกษตรกรจะสามารถขายที่ดินได้ และบุตรหรือญาติพี่น้องของเกษตรกรส่วนใหญ่ก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะสามารถช่วยชำระหนี้สินให้เกษตรกรหลุดพ้นจากภาวะหนี้สินได้ อีกทั้งเกษตรกรต้องการให้ ธ.ก.ส. ลดดอกเบี้ยขอชำระหนี้สินคืนเฉพาะเงินต้นเท่านั้น แต่ ธ.ก.ส. ไม่สามารถทำได้เพราะจะประสบกับปัญหาการขาดทุนจากการดำเนินงาน นอกจากนี้แล้วในปัจจุบันเกษตรกรเหล่านี้มีบางส่วนมีการกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่น ๆ ทั้งในและนอกระบบ มีหลายรายหันกลับไปกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบภายในท้องถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่ และยังคงประกอบอาชีพทำการเกษตรอยู่ต่อไป

สรุปวิธีการแก้ปัญหาของเกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. โดยวิธีการขายที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์เพื่อนำเงินไปชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. ซึ่งปัจจุบันมีแต่ผู้ที่ต้องการขายที่ดินแต่ไม่มีผู้ซื้อ เกษตรกรจึงยังค้างชำระหนี้สิน หรือเกษตรกรกู้เงินจาก ธ.ก.ส. งวดใหม่แล้วนำไปชำระหนี้สินเก่าที่ค้างชำระกับ ธ.ก.ส. ซึ่งเป็นการกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ประเภทหนึ่งแล้วไปใช้หนี้อีกประเภทหนึ่ง เพื่อที่จะได้ขอกู้เงินงวดใหม่ที่มีจำนวนมากขึ้นกว่าเดิม เกษตรกรก็ยังเป็นหนี้สินวนเวียนอยู่อย่างนี้ตลอด หรือกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบ แล้วนำเงินไปชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. และคอยเงินช่วยเหลือจากบุตรหรือญาติพี่น้องมาชำระหนี้กับ ธ.ก.ส. จะเห็นได้ว่า วิธีการดังกล่าวไม่สามารถจะช่วยให้เกษตรกรหลุดพ้นจากภาวะหนี้สิน

ข้อบกพร่องของการศึกษา

การศึกษาค้างครั้งนี้มีข้อบกพร่อง ดังนี้คือ

1. กลุ่มตัวอย่างของประชากรศึกษาค้างครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างของเกษตรกรที่มีปัญหาหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ซึ่งเป็นความลับในการดำเนินธุรกิจของ ธ.ก.ส. จึงไม่สามารถให้รายชื่อลูกค้า ธ.ก.ส. รายที่มีปัญหาได้ ผู้ศึกษาจึงต้องออกสำรวจหาเองทำให้ได้ข้อมูลไม่ครอบคลุมตัวอย่างได้ทั้งหมด แม้ว่าจะกระทำตามข้อ 4.2 ถึง 4.7 ในบทที่ 3 แล้วก็ตาม
2. การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์อาจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เพราะเกษตรกรไม่กล้าที่จะบอกว่าเป็นหนี้สินเท่าใด อย่างไรก็ตาม ก็ไม่สามารถที่จะทราบสถานภาพการเป็นหนี้สินที่แท้จริงของเกษตรกร

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้างต่อไป

การศึกษาค้างต่อไปควรศึกษาในหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเปรียบเทียบการใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์และไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ การขอกู้เงินของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.
2. ศึกษาเปรียบเทียบการวางแผนกับการไม่วางแผนการใช้เงินของเกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.

3. ศึกษาเปรียบเทียบการขายผลผลิตการเกษตรที่ได้ผลคุ้มค่าการลงทุนของเกษตรกรรายที่มีปัญหาค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. กับเกษตรกรรายที่ไม่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ว่าทำการผลิตโดยวิธีใด และใช้เงินแตกต่างกันอย่างไร

4. ศึกษาเปรียบเทียบการแก้ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส. และรายที่ไม่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.

5. เลือกพื้นที่ทำการศึกษานโยบายหนี้สินของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. เปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองประชาสัมพันธ์. (2542). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธ.ก.ส.). กรุงเทพฯ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร.
- (2543). รายงานงบกำไรขาดทุน รอบปีบัญชี 1 เมษายน 2542-31 มีนาคม 2543. กรุงเทพฯ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
- (2542). รายงานงบกำไรขาดทุน รอบปีบัญชี 1 เมษายน 2541-31 มีนาคม 2542. กรุงเทพฯ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร .
- กองราชการส่วนตำบล. (2540). ข้อมูลสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปี 2540 . กรุงเทพฯ : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์. (2532). รายงานการศึกษาปัญหาหนี้สินเกษตรกร. กรุงเทพฯ : สภาผู้แทนราษฎร
- จิรเกียรติ อภิบุญโยภาศ. (2537). ธนกิจเกษตร. กรุงเทพฯ:ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เจริญศักดิ์ อึ้งเจริญวัฒนา. (2542). ปัญหาในการบริหารงานสินเชื่อการเกษตรของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. กรุงเทพฯ:วิทยานิพนธ์ ภาควิชาการธนาคารและการเงิน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธ.ก.ส.). (2542). รายงานสินเชื่อสาขาปากพลี ปี 2542. กรุงเทพฯ : สาขาปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2533). ปัญหาหนี้ค้างชำระของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. กรุงเทพฯ: ประมาณ เทพสงเคราะห์. (2533). เอกสารประกอบการอบรมเชิงวิชาการ เรื่อง การวิจัยภูมิศาสตร์ในท้องถิ่น. สงขลา : ภาควิชาภูมิศาสตร์คณะสังคมศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- ประเสริฐ แยมกลีนฟูง และคณะ. (2529). สังคมชนบทไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีชา แฮรี่. (2539). ปัจจัยที่มีผลต่อการชำระหนี้เงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส.ใน อ.แม่ทะ จ.ลำปาง. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (ส่งเสริมการเกษตร). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

พิทยา ว่องกุล. (2542). รั่ววิกฤติโลกปี 2000 เศรษฐกิจยั่งยืน. กรุงเทพฯ : โครงการ
วิธีทรรศน์.

ฝ่ายแผนงานเศรษฐกิจรายสาขา. (2540). การประเมินผลความพึงพอใจของผู้ใช้บริการของ
ธ.ก.ส. รายงานฉบับสมบูรณ์สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. กรุงเทพฯ :
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

ผดุงชาติ วิวัฒน์นันท์. (2537). การวิเคราะห์การดำเนินงานสินเชื่อของธนาคารเพื่อการ
เกษตรและเกษตรกรรม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก. ถ่ายเอกสาร.

ลัดดา พิศาลบุตร. (2537). “ระบบสินเชื่อในชนบท,” ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การพัฒนา
ชนบท หน่วยที่ 8-15 สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์. หน้า 147-148.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

มงคล การดี. (2541). ปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงชีพของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการ
เกษตรและสหกรณ์การเกษตรสาขาแม่แตง:กรณีศึกษาหน่วยอำเภอแม่แตง.
วิทยานิพนธ์ วท.ม. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.

ยุวดี พุตะกุล. (2539). การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สินเชื่อของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท. (2540). หมู่บ้านชนบทไทย ปี 2539 จากข้อมูลพื้นฐานระดับ
หมู่บ้าน (กชช 2 ค). กรุงเทพฯ : หจก.เพิ่มเสริมกิจ กรุงเทพฯ กองวิชาการและแผน
กรรมการพัฒนาชุมชนกระทรวงมหาดไทย.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2540). ครบรอบ 60 ปี อาจารย์อัมมาร. กรุงเทพฯ :
ม.ป.พ.

สถิติแห่งชาติ,สำนักงาน. (2539). ข้อมูลสถิติที่สำคัญรายจังหวัด พ.ศ. 2539. กรุงเทพฯ :
ม.ป.พ.

----- (2533). ประมวลข้อมูลเกี่ยวกับชื่อและเขตการปกครองประเทศไทย จ. นครนายก
พ.ศ.2533. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

----- (2534). สมุดรายนามสถิติจังหวัดนครนายก 2534. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

----- (2541). สมุดรายนามสถิติจังหวัดนครนายก 2534. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

- สมจิตร โยธะคง. (2537). “ภาวะหนี้สิน,” ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การพัฒนาชนบทหน่วยที่ 1 – 7 สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์. หน้า 147-148. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- โสภิน ทองปาน. (2532, 23 – 24 มิถุนายน). “หนี้สินของเกษตรกรไทย,” รายงานการศึกษา ปัญหาหนี้สินเกษตรกร. กรุงเทพฯ : คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์.
- อนุกุล ฟองมูล. (2541). ปัจจัยที่มีผลต่อหนี้เงินกู้ค้างชำระของลูกค้านาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสาขาลำพูน:กรณีศึกษา หน่วยอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ วท.ม. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรอำเภอปากพลี กับธนาคารเพื่อการเกษตรและ
สหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาหนี้สินของเกษตรกรอำเภอปากพลี
กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัด
นครนายก ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกสัมภาษณ์
- ตอนที่ 2 ข้อมูลการกู้เงินก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.
- ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน ธ.ก.ส.
- ตอนที่ 5 สาเหตุที่ค้างชำระหนี้
- ตอนที่ 6 วิธีการแก้ปัญหา
- ตอนที่ 7 ความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมคำถามลงในช่องว่าง.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกสัมภาษณ์

1. ชื่อ (นาย, นาง, นางสาว).....นามสกุล.....
 บ้านเลขที่.....บ้าน.....หมู่ที่.....ตำบล.....
 อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก
 เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....

เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตัวท่าน).....คน

ท่านอายุ ☐ อายุต่ำกว่า 20 ปี ☐ 20 – 30 ปี ☐ 31 – 40 ปี
☐ 41 – 50 ปี ☐ 51 – 60 ปี ☐ มากกว่า 60 ปี

อาชีพปัจจุบัน ☐ ทำการเกษตร ☐ รับจ้างทั่วไป ☐ ทำธุรกิจส่วนตัว
☐ อาชีพอื่น ๆ (โปรดระบุ).....

สถานภาพของท่านในครอบครัว

☐ หัวหน้าครอบครัว ☐ ผู้อาศัย ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ระดับการศึกษาของท่าน

☐ ไม่ได้รับการศึกษา ☐ ชั้นประถมต้น ☐ ชั้นประถมปลาย
☐ ชั้นมัธยมต้น ☐ ชั้นมัธยมปลาย ☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี

2. รายได้ของท่านต่อปี

ขายข้าวเปลือกได้.....เกวียน ๆ ละ.....บาท เป็นเงิน.....บาท
 ขายหน่อไม้ไผ่ตรงได้.....กก. ๆ ละ.....บาท เป็นเงิน.....บาท
 รายได้อื่น ๆ (โปรดระบุ).....เป็นเงิน.....บาท
 รวมเป็นเงิน.....บาท

3. รายจ่ายของท่านต่อปี

☐ ค่าเช่าที่ดิน.....บาท ☐ ค่าพันธุ์.....บาท
☐ ค่าไถที่ (เตรียมที่ดินเพาะปลูก).....บาท ☐ ค่าจ้างเก็บเกี่ยว.....บาท
☐ ค่าปุ๋ย.....บาท ☐ ค่ายาปราบศัตรูพืช.....บาท
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....เป็นเงิน.....บาท
 รวมเป็นเงิน.....บาท

อสังหาริมทรัพย์ที่ท่านมีอยู่

- ☐ ที่ดิน.....ไร่ ☐ บ้าน ☐ รถยนต์ ☐ รถไถ
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. รายได้ต่อรายจ่ายของท่าน

- ☐ รายได้มากกว่ารายจ่าย ☐ รายได้เท่ากับรายจ่าย ☐ รายได้น้อยกว่ารายจ่าย

ตอนที่ 2 ข้อมูลการกู้เงินก่อนเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.

1. ก่อนที่ท่านจะเป็นสมาชิกหรือเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. (อย่างน้อย 2 ปี) ท่านเคยกู้เงินจากแหล่งเงินกู้อื่นหรือไม่

- ☐ เคย ☐ ไม่เคย (ถ้าไม่เคยให้ข้ามไปตอนที่ 3)

2. ถ้าเคย ท่านกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ใดตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ แหล่งเงินกู้ในระบบ (สถาบันการเงิน) ☐ แหล่งเงินกู้นอกระบบ (ไม่ใช่สถาบันการเงิน)

3. ท่านนำเงินกู้ไปใช้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ทำนา ☐ ทำสวน ☐ ทำไร่ ☐ เลี้ยงสัตว์
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. จากข้อ 2 ท่านยังมีหนี้สินค้างชำระหรือไม่

- ☐ มี ☐ ไม่มี (ถ้าไม่มีให้ข้ามไปตอนที่ 3)

5. ถ้ามี ท่านค้างชำระหนี้สินกับ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ แหล่งเงินกู้ในระบบ (สถาบันการเงิน) ☐ แหล่งเงินกู้นอกระบบ (ไม่ใช่สถาบันการเงิน)

6. ท่านแก้ปัญหาโดย

- ☐ กู้เงิน ธ.ก.ส. มาใช้หนี้ ☐ กู้เงินจากที่อื่นมาใช้หนี้
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.

1. ท่านเป็นสมาชิกหรือเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ตั้งแต่ปี พ.ศ. 25.....

- อายุการเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ☐ < 3 ปี ☐ 4 – 6 ปี
 ☐ 7 – 9 ปี ☐ > 10 ปี

2. วิธีการที่ท่านสมัครเป็นสมาชิกหรือเป็นลูกค้า ธ.ก.ส.

- ☐ 2.1 จัดเป็นกลุ่มลูกค้าใหม่ โดยการรวมผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตามที่ ธ.ก.ส. ต้องการ ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป
- ☐ 2.2 เข้าร่วมสมทบกลุ่มลูกค้าเดิมโดยติดต่อหัวหน้ากลุ่มเพื่อรับเข้ากลุ่ม
- ☐ 2.3 เป็นสมาชิกหรือลูกค้า ธ.ก.ส. โดยตรงเข้าโดยไม่สังกัดกลุ่ม ซึ่งการกู้เงินต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันเท่านั้น

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน ท่านกู้เงินประเภทใดจาก ธ.ก.ส. (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตร

☐ 1.1 เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก จำนวนเงินที่กู้เป็นเงิน.....บาท (100%)

ท่านนำเงินไปใช้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ทำนา ☐ ทำสวน ☐ ทำไร่ ☐ เลี้ยงสัตว์

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ท่านใช้เงินตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ค่าเมล็ดพันธุ์ ประมาณ.....บาท ☐ ค่าปุ๋ย ประมาณ.....บาท

☐ ค่าเครื่องมือการเกษตร ประมาณ.....บาท ☐ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ประมาณ.....บาท

☐ ค่าเช่าเกี่ยวกับการเกษตร ประมาณ.....บาท ☐ ค่าจ้างแรงงาน ประมาณ.....บาท

☐ ค่ายาป้องกันกำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์ ประมาณ.....บาท

☐ ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตร ประมาณ.....บาท

☐ ค่าใช้จ่ายในครัวเรือนตามความจำเป็น ประมาณ.....บาท

☐ ค่าซื้อปุ๋ยสัตว์หรือสัตว์ปีกหรือสัตว์น้ำเพื่อเลี้ยงขาย ประมาณ.....บาท

☐ แปรรูปผลผลิตการเกษตรเพื่อขาย ประมาณ.....บาท

☐ อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากที่ ธ.ก.ส. กำหนด (โปรดระบุ).....

.....ประมาณ.....บาท

ท่านใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ.....

ท่านใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ.....

☐ 1.2 เงินเครดิตเงินสด จำนวนเงินที่กู้ เป็นเงิน.....บาท (100%)

ท่านนำเงินไปใช้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ทำนา ☐ ทำสวน ☐ ทำไร่ ☐ เลี้ยงสัตว์

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ท่านใช้เงินตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ค่าเมล็ดพันธุ์ ประมาณ.....บาท ☐ ค่าปุ๋ย ประมาณ.....บาท

☐ ค่าเครื่องมือการเกษตร ประมาณ.....บาท ☐ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ประมาณ.....บาท

☐ ค่าเช่าเกี่ยวกับการเกษตร ประมาณ.....บาท ☐ ค่าจ้างแรงงาน ประมาณ.....บาท

☐ ค่ายาป้องกันกำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์ ประมาณ.....บาท

☐ ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตร ประมาณ.....บาท

☐ ค่าใช้จ่ายในครัวเรือนตามความจำเป็น ประมาณ.....บาท

- ☐ ค่าซื้อปศุสัตว์หรือปีกหรือสัตว์น้ำเพื่อเลี้ยงเพื่อขาย ประมาณ.....บาท
- ☐ แปรรูปผลผลิตการเกษตรเพื่อขาย ประมาณ.....บาท
- ☐ อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากที่ ธ.ก.ส. กำหนด (โปรดระบุ).....
.....ประมาณ.....บาท
- ท่านใช้เงินตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ.....
- ท่านใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ.....

2. เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 2.1 เงินกู้ระยะปานกลาง ใช้ระยะเวลา 1 – 3 ปี จึงจะคืนทุน (เป็นเงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตรที่มีอายุการใช้งานเกิน 1 ปี) จำนวนเงินที่กู้.....บาท (100%)
- ท่านนำเงินไปใช้ตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ ค่าบุกเบิกหรือซื้อที่ดินเพื่อทำการเกษตร ประมาณ.....
- ☐ ค่าก่อสร้างหรือปรับปรุงแหล่งน้ำ คันคูน้ำ ประตูกักน้ำและงานปรับปรุงที่ดินอย่างอื่น
ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าซื้อเครื่องมือเครื่องจักรกลการเกษตร ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าซื้อสัตว์ใช้งาน ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าซื้ออุปกรณ์การขนส่งและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าลงทุนในการเลี้ยงสัตว์ ปศุสัตว์ สัตว์ปีก และสัตว์น้ำ ประมาณ.....บาท
- ☐ อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากที่ ธ.ก.ส. กำหนด (โปรดระบุ).....
.....ประมาณ.....บาท

ท่านใช้เงินตรงวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ

ท่านใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ

- ☐ 2.2 เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร ใช้ระยะเวลามากกว่า 3 ปี จึงจะคืนทุน
จำนวนเงินที่กู้.....บาท (100%)

ท่านนำเงินไปใช้ ตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ค่าบุกเบิกหรือซื้อที่ดินเพื่อทำการเกษตร ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าก่อสร้างหรือปรับปรุงแหล่งน้ำ คันคูน้ำ ประตูกักน้ำและงานปรับที่ดินอย่างอื่น
ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าซื้อเครื่องมือเครื่องจักรกลการเกษตร ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าซื้อสัตว์ใช้งาน ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าซื้ออุปกรณ์การขนส่งและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ประมาณ.....บาท

- ☐ ค่าลงทุนในการเลี้ยงสัตว์ ปศุสัตว์ สัตว์ปีก และสัตว์น้ำ ประมาณ.....บาท
- ☐ อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากที่ ธ.ก.ส. กำหนด (โปรดระบุ).....
.....ประมาณ.....บาท
- ท่านใช้เงินตรงวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ
- ท่านใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ
- ☐ 3. เงินกู้เพื่อรอการขายผลผลิตการเกษตร ที่ผู้กู้ใช้ผลผลิตการเกษตรเป็นหลักประกันการชำระคืนเงินกู้ จำนวนเงินที่กู้.....บาท (100%) ท่านนำเงินไปใช้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ ค่าใช้จ่ายในครัวเรือนตามความจำเป็น ประมาณ.....บาท
- ☐ ใช้จ่ายในงานประเพณี (บวชพระ แต่งงาน งานศพ ฯลฯ) ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงชีพ ประมาณ.....บาท
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
.....ประมาณ.....บาท
- ท่านใช้เงินตรงวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ
- ท่านใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ
4. เงินกู้เพื่อชำระหนี้สิน หรือไถ่ถอน หรือรับโอนที่ดินการเกษตร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ 4.1 เงินกู้ระยะยาวปานกลาง จำนวนเงินกู้.....บาท (100%)
- ท่านนำเงินไปใช้ตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ ชำระหนี้สินเดิมที่มีอยู่กับบุคคลภายในก่อนเข้าเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าไถ่ถอนที่ดินประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าไถ่ถอนอสังหาริมทรัพย์ประมาณ.....บาท
- ☐ อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากที่ ธ.ก.ส. กำหนด (โปรดระบุ).....
.....ประมาณ.....บาท
- ท่านใช้เงินตรงวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ
- ท่านใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ
- ☐ 4.2 เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 1 จำนวนเงินที่กู้.....บาท(100%)
- ท่านนำเงินไปใช้ ตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ ชำระหนี้สินเดิมที่มีอยู่แก่ ธ.ก.ส. หรือบุคคลอื่นเนื่องมาจากภัยธรรมชาติและภัยพิบัติ
ประมาณ.....บาท

- ☐ ค่าไถ่ถอนที่ดินประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าไถ่ถอนอสังหาริมทรัพย์ประมาณ.....บาท
- ☐ อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากที่ ธ.ก.ส. กำหนด (โปรดระบุ).....
.....ประมาณ.....บาท
- ท่านใช้เงินตรงวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ
- ท่านใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ
- ☐ 4.3 เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2 จำนวนเงินที่กู้.....บาท(100%)
ท่านนำเงินไปใช้ ตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ กู้เพื่อชำระหนี้สินให้แก่ ธ.ก.ส. แทนผู้กู้เดิมซึ่งตาย วิกลจริต ไปเสียจากภูมิลำเนาเดิม
หรือย้ายถิ่น และไม่มีใครรู้ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไรหรือมีเหตุอื่น ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถ
ประกอบอาชีพได้ประมาณ.....บาท
- ☐ ชำระหนี้สินเดิมประมาณบาท
- ☐ ค่าไถ่ถอนที่ดินประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าไถ่ถอนอสังหาริมทรัพย์ประมาณ.....บาท
- ☐ อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากที่ ธ.ก.ส. กำหนด (โปรดระบุ).....
.....ประมาณ.....บาท
- ท่านใช้เงินตรงวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ
- ท่านใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ
- ☐ 4.4 เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิม จำนวนเงินที่กู้.....บาท(100%)
ท่านนำเงินไปใช้ ตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ ชำระหนี้สินเดิม ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าไถ่ถอนที่ดิน ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าไถ่ถอนอสังหาริมทรัพย์ ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าใช้จ่ายในการจัดจำนองอสังหาริมทรัพย์ ประมาณ.....บาท
- ☐ อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากที่ ธ.ก.ส. กำหนด (โปรดระบุ).....
.....ประมาณ.....บาท
- ท่านใช้เงินตรงวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ
- ท่านใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ

☐ 4.5 เงินกู้ระยะยาวพิเศษ จำนวนเงินที่กู้.....บาท(100%)

ท่านนำเงินไปใช้ ตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ กู้เพื่อชำระหนี้สินให้แก่ ธ.ก.ส. แทนผู้กู้เดิมซึ่งตาย วิกลจริต ไปเสียจากภูมิลำเนาเดิม หรือย้ายถิ่น และไม่มีใครรู้ว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไรหรือมีเหตุอื่น ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถ ประกอบอาชีพได้ประมาณ.....บาท

☐ ชำระหนี้สินเดิมประมาณบาท

☐ ค่าไถ่ถอนที่ดินประมาณ.....บาท

☐ ค่าไถ่ถอนอสังหาริมทรัพย์ประมาณ.....บาท

☐ ค่าใช้จ่ายในการจัดจ้างอสังหาริมทรัพย์ ประมาณ.....บาท

☐ อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากที่ ธ.ก.ส. กำหนด (โปรดระบุ).....
.....ประมาณ.....บาท

ท่านใช้เงินตรงวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ

ท่านใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ

☐ 5. เงินกู้เพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเกษตร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 5.1 เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินการในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร
จำนวนเงินที่กู้.....บาท(100%)

ท่านนำเงินไปใช้ ตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ค่าซื้อหรือค่าจัดหาวัตถุดิบต่าง ๆ อุปกรณ์เครื่องใช้ในการผลิตหรือการบริการการเกษตร
ประมาณ.....บาท ☐ ค่าขนส่ง ประมาณ.....บาท

☐ ค่าซ่อมแซม ประมาณ.....บาท ☐ ค่าจ้างแรงงาน ประมาณ.....บาท

☐ ค่าเชื้อเพลิง ประมาณ.....บาท ☐ ค่าเช่าต่าง ๆ ประมาณ.....บาท

☐ ค่าใช้จ่ายในการเตรียมเพื่อขายหรือจำหน่าย ประมาณ.....บาท

☐ ค่าภาษีอากร ประมาณ.....บาท

☐ อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากที่ ธ.ก.ส. กำหนด (โปรดระบุ).....
.....ประมาณ.....บาท

ท่านใช้เงินตรงวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ

ท่านใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ

- ☐ 5.2 เงินกู้เพื่อเป็นการลงทุนสำหรับดำเนินการในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องในการเกษตรจำนวนเงินที่กู้.....บาท(100%)
- ท่านนำเงินไปใช้ ตามที่ ธ.ก.ส. กำหนดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ ค่าลงทุนจัดหาทรัพย์สินประจำ ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าใช้จ่ายในการเตรียมการผลิตทางการเกษตร ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าซื้อเครื่องจักรกล อุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการผลิตหรือการแปรรูป ประมาณ.....บาท
- ☐ ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงทรัพย์สินประจำ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องในการเกษตร ประมาณ.....บาท
- ☐ อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากที่ ธ.ก.ส. กำหนด (โปรดระบุ).....
-ประมาณ.....บาท
- ท่านใช้เงินตรงวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ
- ท่านใช้เงินไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ประมาณ.....บาท คิดเป็นร้อยละ

- ☐ 6. เงินกู้ประเภทอื่น ๆ (โปรดระบุ).....ประมาณ.....บาท

ตอนที่ 5 สาเหตุที่ค้างชำระหนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 5.1 ท่านนำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้ตรงกับวัตถุประสงค์การขอกู้เงิน หรือไม่ ☐ ตรง ☐ ไม่ตรง
- ☐ ใช้จ่ายเพื่อการเลี้ยงชีพ ☐ ใช้หนี้เก่า ☐ ใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของลูก
- ☐ ใช้จ่ายในงานประเพณี (แต่งงาน, บวชพระ, งานศพ ฯลฯ)
- ☐ นำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้เงินกู้นอกระบบ
- ☐ นำเงินกู้จาก ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้เงินกู้ในระบบที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส.
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- 5.2 ท่านขายผลผลิตการเกษตร (ข้าว, ไม้ยาง ฯลฯ) ได้คุ้มกับการลงทุนลงแรงหรือไม่ ☐ คุ้ม
- ☐ ไม่คุ้ม
- ถ้าไม่คุ้ม เพราะ ☐ ราคาผลผลิตตกต่ำ (ขายได้ราคาถูกไม่คุ้มค่ากับการลงทุนลงแรง)
- ☐ ได้ผลผลิตต่ำ (ได้ปริมาณน้อยขายแล้วได้เงินไม่คุ้มกับการลงทุนลงแรง)
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- 5.3 หลังจากที่ท่านรับเงินกู้จาก ธ.ก.ส. หรือ ขายผลผลิตได้ ท่านมีการวางแผนการใช้เงินหรือไม่ ☐ มี ☐ ไม่มี

- ถ้ามี ท่านนำเงินไปใช้ ☐ ใช้หนี้ ธ.ก.ส. ☐ ใถ่ถอนที่ดิน
- ☐ ใช้หนี้เก่าที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส. ☐ ปลุกสร้าง ต่อเติมบ้าน
- ☐ ใช้ในงานประเพณี (บวชพระ แต่งงาน งานศพ ฯลฯ)
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- ท่านทำบัญชี รายรับ - รายจ่าย ในการทำนา (ทำการเกษตร) หรือไม่ ☐ ทำ ☐ ไม่ทำ
- 5.4 รายได้จากการทำนา (ทำการเกษตร) ท่านพอกับรายจ่าย หรือไม่ ☐ พอ ☐ ไม่พอ
- 5.5 ท่านนำเงินกู้ ธ.ก.ส. ไปใช้หนี้เงินกู้นอกระบบ ใช่หรือไม่ ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

ตอนที่ 6 วิธีการแก้ปัญหา

6.1 จาก ตอนที่ 4 และ ตอนที่ 5 ท่านแก้ปัญหาการค้างชำระหนี้ ธ.ก.ส. โดยวิธีใด
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ขายที่ดินเพื่อนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส. ☐ กู้เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส.
- ☐ กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบ (ที่ไม่ใช่ ธ.ก.ส.) แล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส.
- ☐ กู้เงินจากแหล่งเงินกู้นอกระบบแล้วนำเงินไปใช้หนี้ ธ.ก.ส.
- ☐ คอยเงินช่วยเหลือจากบุตร หรือญาติ - พี่น้อง แล้วนำเงินมาใช้หนี้สินกับ ธ.ก.ส.
- ☐ ปลอมให้ ธ.ก.ส. ฟ้องร้อง ยึดที่ดิน ที่นำไปจำนองกับ ธ.ก.ส.
- ☐ เชื่อมั่นว่า ธ.ก.ส. ไม่ทำอะไรเกษตรกร เพราะ ธ.ก.ส. เป็นหน่วยงานของรัฐบาล
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6.2 จาก ข้อ 6.1 ช่วยของท่านหลุดพ้นปัญหาหนี้สินกับ ธ.ก.ส. ได้หรือไม่ ☐ ได้ ☐ ไม่ได้

6.3 ถ้าไม่ได้ ท่านต้องการความช่วยเหลืออย่างไรบ้างจาก ธ.ก.ส. (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ให้มีการส่งข่าวสารจาก ธ.ก.ส. ถึงเกษตรกรลูกค้า ให้ดีและทั่วถึงกว่าที่ผ่านมา
- ☐ ให้มีการส่งเสริมการรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรจากเกษตรกรลูกค้าในราคาที่ยุติธรรม
- ☐ ให้ ธ.ก.ส. สร้างยุ่งฉาง (ไซโล) เก็บผลผลิตการเกษตรของเกษตรกรลูกค้าไว้ขายเมื่อได้ราคาดี
- ☐ ให้ ธ.ก.ส. ลดอัตราดอกเบี้ยลงจากที่ทำสัญญาไว้ครั้งที่ขอกู้เงิน
- ☐ ไม่ต้องมีการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยตามที่ ธ.ก.ส. กำหนด ในกรณี ค้างชำระหนี้สิน
- ☐ ให้ ธ.ก.ส. พักการชำระหนี้กับเกษตรกรลูกค้าเป็นเวลา 3 ปี
- ☐ อื่น ๆ.....

6.4 ปัจจุบันนอกจาก ธ.ก.ส. ท่านมีการกู้เงินจากที่อื่นบ้านหรือไม่ ☐ มี ☐ ไม่มี

6.5 ถ้ามี ท่านกู้เงินจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ แหล่งเงินกู้ในระบบ (สถาบันการเงิน) ☐ แหล่งเงินกู้นอกระบบ (ไม่ใช่สถาบันการเงิน)

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 7 ความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์ ต่อ เกษตรกรรายที่ค้างชำระหนี้สินกับ ธ.ก.ส.

.....

.....

.....

.....

.....

"ขอขอบคุณในความร่วมมือจากท่าน"

นายสุกิจ ธีรกิจพรรณ

ใบแนบท้ายแบบสัมภาษณ์

ประเภทเงินกู้ ธ.ก.ส.

1. เงินกู้เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานการเกษตร
 - 1.1 เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก
 - 1.2 เงินเครดิตเงินสด
2. เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร
 - 2.1 เงินกู้ระยะปานกลาง
 - 2.2 เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร
3. เงินกู้เพื่อขยายผลผลิตผลการเกษตร
4. เงินกู้เพื่อชำระหนี้สิน หรือไถ่ถอน หรือรับโอนคืนที่ดินการเกษตร
 - 4.1 เงินกู้ระยะปานกลาง
 - 4.2 เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 1
 - 4.3 เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2
 - 4.4 เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิม
 - 4.5 เงินกู้ระยะยาวพิเศษ
5. เงินกู้เพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องในการเกษตร
 - 5.1 เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินการในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องในการเกษตร
 - 5.2 เงินกู้เพื่อเป็นการลงทุนสำหรับดำเนินการในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องในการเกษตร

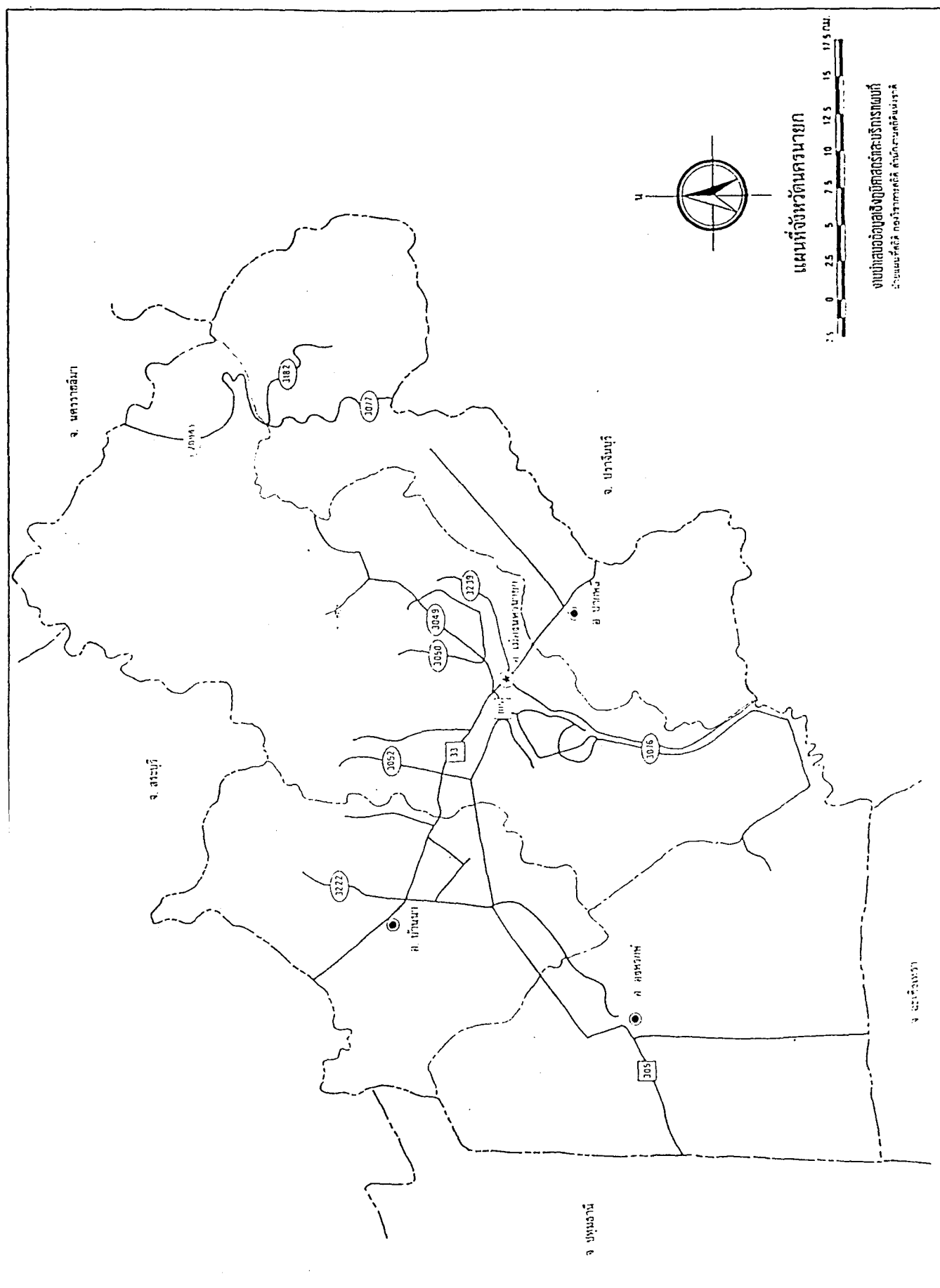
วิธีการค้ำประกันการกู้เงิน (หลักประกันการกู้เงิน)

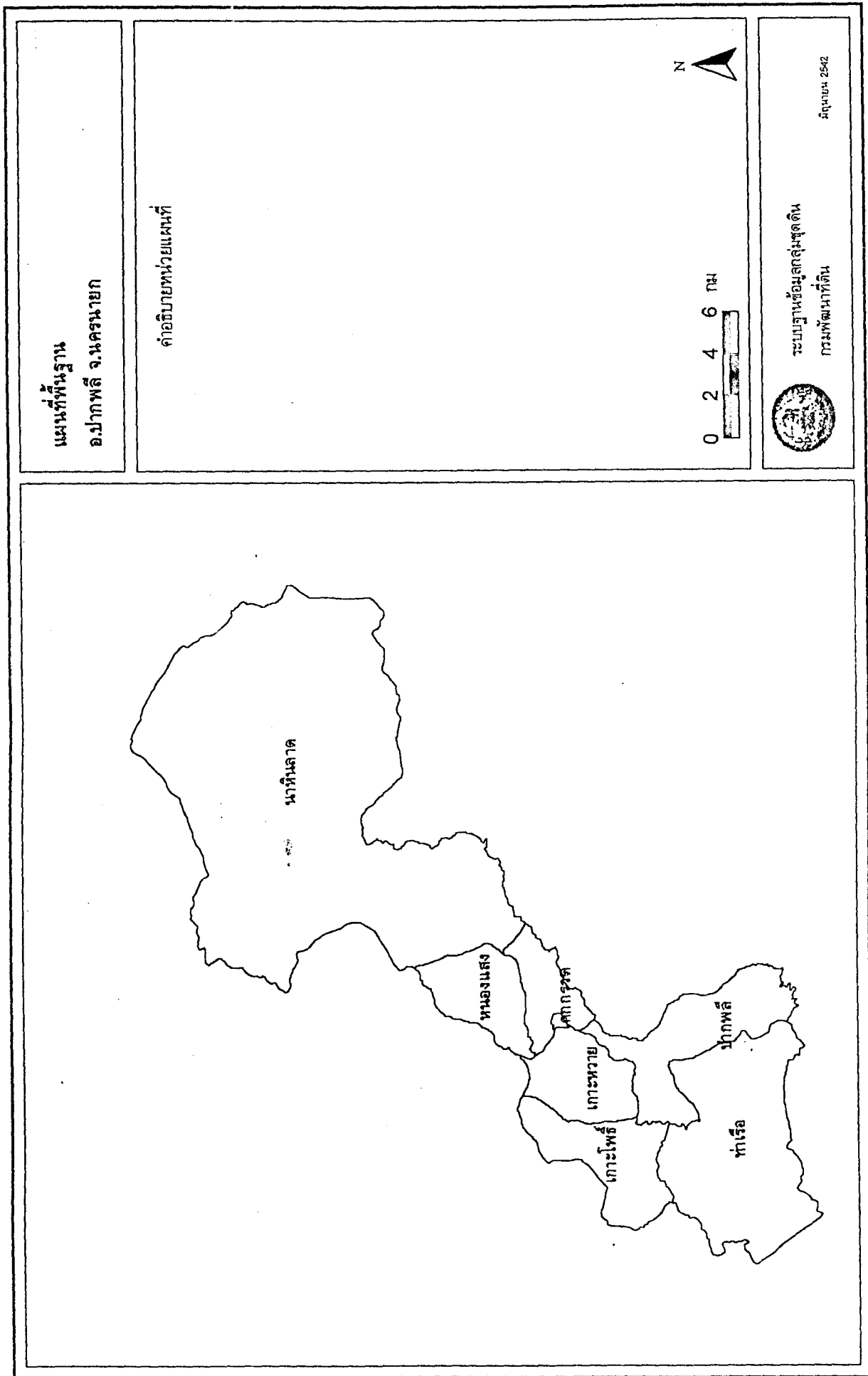
- (ก) ลูกค้ำในกลุ่มเดียวกันให้การรับรองอย่างลูกหนี้ร่วมกันโดยการค้ำประกันการชำระหนี้ต่อ ธ.ก.ส.
- (ข) มีลูกค้ำประจำสาขา หรือบุคคลอื่นที่ ธ.ก.ส. พิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรให้เป็นผู้ค้ำประกันอย่างน้อย 2 คน
- (ค) มีอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ได้จำนองต่อเจ้าหนี้อื่น จำนองเป็นประกัน ชันสูตร ที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ทางราชการประเภทโฉนด นส.3 หรือ นส.3ก เป็นต้น มีหลักทรัพย์รัฐบาล หรือเงินฝากใน ธ.ก.ส. เป็นต้น

ตารางแสดงระยะเวลาการชำระคืนเงินกู้ ธ.ก.ส.

ประเภทเงินกู้	กำหนดชำระคืน
1. เงินกู้เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกษตร	
1.1 เงินกู้ระยะสั้นเพื่อผลผลิตหลัก	ไม่เกิน 12 เดือน กรณีพิเศษไม่เกิน 18 เดือน
1.2 เงินเครดิตเงินสด	ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การกู้
2. เงินกู้เพื่อการลงทุนในทรัพย์สินการเกษตร	
2.1 เงินกู้ระยะปานกลาง	ไม่เกิน 3 ปี กรณีพิเศษไม่เกิน 5 ปี
2.2 เงินกู้ระยะยาวเพื่อการเกษตร	ไม่เกิน 15 ปี กรณีพิเศษไม่เกิน 20 ปี
3. เงินกู้เพื่อรอขายผลผลิตผลการเกษตร	ไม่เกิน 6 เดือน
4. เงินกู้เพื่อชำระหนี้สิน หรือไถ่ถอน หรือรับโอนคืนที่ดินการเกษตร	
4.1 เงินกู้ระยะปานกลาง	ไม่เกิน 3 ปี กรณีพิเศษไม่เกิน 5 ปี
4.2 เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 1	ไม่เกิน 6 ปี
4.3 เงินกู้ระยะปานกลางพิเศษประเภท 2	ไม่เกิน 6 ปี
4.4 เงินกู้ระยะยาวเพื่อชำระหนี้สินเดิม	ไม่เกิน 10 ปี กรณีพิเศษไม่เกิน 12 ปี
4.5 เงินกู้ระยะยาวพิเศษ	ไม่เกิน 15 ปี กรณีพิเศษไม่เกิน 20 ปี
5. เงินกู้เพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร	
5.1 เงินกู้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินการในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร	ไม่เกิน 12 เดือน
5.2 เงินกู้เพื่อเป็นการลงทุนสำหรับดำเนินการในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร	ไม่เกิน 15 ปี กรณีพิเศษไม่เกิน 20 ปี

ภาคผนวก ข

แผนที่แสดงเขตการปกครองอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก

ทางเนชบสถานล/หมีบาน กานน ผู้เห่เห่บาน จ้งหวัดคนครนายก

ປະຈຳປີ 2542

คำบล หมู่ที่	หนองแสง	ทำเรือ	นาหีบลาด	เกาะโพธิ์	โคกกรวด	ปากทูลี	เกาะหวาย
1	บ้านคลองกล่ำ ต.อ.วิจารณ์ มงคลธง 399728	บ้านเกาะกวาง นางมะลิ คำนั่น ๕๐๕	บ้านเนินต้นโพธิ์ นายพูล พุ่มดี	บ้านหัวขี้ นายประยูร ศุภสิทธิ์ 399441	บ้านพระนอนเพี้ย นายชวสิทธิ์ เสดดี	บ้านแปงเขาแดง นายประสงค์ คำเกษม	บ้านเกาะหวาย นายสุรศักดิ์ สันติบุญชัย 399396
2	บ้านโคกกระหวาย นายมนตร์ สิทธิมานนท์	บ้านลำบัวลอย นายประทีป บุญเทียน	★ บ้านโคกลำดวน นายชำนาญ มีนเสียง	★ บ้านเกาะโพธิ์ นายประสิทธิ์ เกิดใจบุญ	บ้านแม่ของดอยม้อย นายวิมล ภูมิประสิทธิ์	★ บ้านแปง นายเฉลียว ภิรมย์ศิริ	บ้านคลองพระยาชัย นายประสิทธิ์ สืบจากเค
3	บ้านหนองหัวลิงโน นายสงวน มั่งคั่ง 399578	บ้านเขมมิกม นายจิร พลเลิศ ๕๐๐ 01-2129534	บ้านน้อยบอนช้าง นายวิรัตน์ กตมรด	★ บ้านดงขี้ นายชนะ บุญเพื่อน 01-4098801	บ้านแม่ของดอย นายอุดม ธีโดยรอด	★ บ้านหัวแดง นายสมศักดิ์ บุญมา	★ บ้านหัวแดง นายสมศักดิ์ บุญมา
4	★ บ้านเนินหินแร่ นายสัณห์ เขียวหา 399333, 444, 555	บ้านไผ่ล้อม นายสุรศักดิ์ พิธีพรหม	บ้านเนินสูงวังบอน นายประสงค์ ศีตสิง	★ บ้านดงขี้ นายชื่น เนตรเกษม	บ้านเอกราช นายชัย แสงศรี	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา	บ้านแปง นายสุรศักดิ์ มั่งคั่ง 01-9887594, 399386
5	บ้านหนองแดง นายสักราม ทองแสง 399273	บ้านท่าควายแห นายสมบัติ นมอ่า 01-9436548	บ้านนาหินลาด นางประครอง นานุชัย	★ บ้านดงขี้ นายสมบัติ วัชรวิทย์	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา
6	บ้านสันป่าตอง นางวัลลภ รุ่งเรือง 399741	บ้านโคกลำดวน นายบุญรอด คงดา	บ้านท่ามะพร้าว นางเสียง ที่พัก	บ้านดงขี้ นายสมศักดิ์ บุญมา	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา
7	บ้านหนองหัวลิงนอก จำรัส บันดิต เหมทการ 399456	★ บ้านศาลเจ้า นายบัญญัติ เครือบุญ 01-4469905	บ้านวังบอน นายแดง กันตม	บ้านดงขี้ นางพเยาว์ กรมก่อ	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา
๘	บ้านแปง นายทง มั่งคั่ง 01-2136553	บ้านท่าประติษฐ์ นายประสิทธิ์ ภิรมย์มรด	บ้านวังบอน นายแดง กันตม	บ้านดงขี้ นางพเยาว์ กรมก่อ	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา	บ้านแปง นายสมศักดิ์ บุญมา
๙	บ้านเหล่าเติน นายทการ นิดเกล้าโพ						

Gruppenarbeit

838666 - E30
Tel

স্বদেশী

11/10/11 ✓ 4-6/12/11 ✓

85

Le. cassans

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายสุกิจ รัชกิจพรรณ
เกิดวันที่	30 เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช 2507
สถานที่เกิด	ตำบลบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	19/894 ถนนป๊อปปูล่า (อาคาร T10/14/46) เมืองทองธานี ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี 11120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ.3) โรงเรียนอูตรดิตถ์
พ.ศ. 2526	มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ศ.5) โรงเรียนอูตรดิตถ์
พ.ศ. 2533	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2544	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร